

SMERNICE

SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) 2015/510

z dne 19. decembra 2014

o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (ECB/2014/60)

(prenovitev)

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prve alinee člena 127(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti prve alinee člena 3.1, členov 9.2, 12.1, 14.3, 18.2 in prvega odstavka člena 20 Statuta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Smernica ECB/2011/14 ⁽¹⁾ je bila bistveno spremenjena. Ker so potrebne nadaljnje spremembe, jo je treba zaradi jasnosti prenoviti.
- (2) Enotna denarna politika zahteva opredelitev orodij, instrumentov in postopkov, ki jih uporablja Eurosistem, ki ga sestavljajo Evropska centralna banka (ECB) in nacionalne centralne banke tistih držav članic, katerih valuta je euro (v nadaljnjem besedilu: NCB), da bi se ta politika izvajala na enoten način v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.
- (3) V skladu s členom 127(1) in (2) Pogodbe o delovanju Evropske unije in členom 3.1 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu: Statut ESCB) je poglobitveni cilj Evropskega sistema centralnih bank (ESCB) ohranjanje stabilnosti cen, katerega temeljne naloge v tej vlogi so opredeliti in izvajati denarno politiko Unije ter opravljati devizne posle v skladu z določbami člena 219 Pogodbe.
- (4) Splošni okvir Eurosistema temelji na določbah Statuta ESCB. Po členu 127(1) Pogodbe in kot se odraža v Statutu ESCB, mora Eurosistem ravnati v skladu z nekaterimi načeli, vključno z načelom odprtega tržnega gospodarstva s svobodno konkurenco, pri čemer daje prednost učinkovitemu razporejanju virov.
- (5) Kolikor je možno in ustrezno ter s ciljem zagotoviti operativno učinkovitost, ECB naloži nacionalnim centralnim bankam opravljanje poslov, ki so sestavni del nalog Eurosistema, v skladu z načelom decentralizacije, določenim v členu 12.1 Statuta ESCB, in pod pogoji, določenimi v členu 14.3 Statuta ESCB.
- (6) V luči člena 12.1 Statuta ESCB je ECB pristojna za oblikovanje enotne denarne politike Unije in za izdajanje smernic in sklepov, potrebnih za zagotovitev njenega pravilnega izvajanja. V skladu s členom 14.3 Statuta ESCB imajo nacionalne centralne banke obveznost, da delujejo v skladu s temi smernicami. Zato je ta smernica naslovljena na Eurosistem. Nacionalne centralne banke bodo pravila, določena v tej smernici, implementirale s pogodbenimi dogovori ali predpisi. Od nasprotnih strank se bo zahtevalo, da upoštevajo ta pravila, kot jih bodo nacionalne centralne banke implementirale s temi pogodbenimi dogovori ali predpisi.
- (7) Prva alinea člena 18.1 Statuta ESCB omogoča, da Eurosistem posreduje na finančnih trgih z dokončnimi nakupi in prodajami (promptno in terminsko) ali z začasnimi nakupi in s posojanjem ali zadolževanjem na podlagi terjatev in tržnih instrumentov, izraženih v eurih ali drugih valutah, pa tudi plemenitih kovinah. Druga alinea člena 18.1 omogoča, da Eurosistem sklepa kreditne posle s kreditnimi institucijami in drugimi udeleženci na trgu.

⁽¹⁾ Smernica ECB/2011/14 z dne 20. septembra 2011 o instrumentih in postopkih denarne politike Eurosistema (UL L 331, 14.12.2011, str. 1).

- (8) Pri izvajanju svoje denarne politike Eurosistem uporablja naslednja orodja denarne politike: izvaja operacije odprtega trga, ponuja odprte ponudbe in od kreditnih institucij zahteva, da imajo obvezne rezerve na računih pri Eurosistemu.
- (9) Eurosistem ima za doseganje svojih ciljev na voljo vrsto instrumentov za izvajanje operacij odprtega trga, ki vključujejo povratne transakcije, dokončne transakcije, izdajo dolžniških certifikatov ECB, valutne zamenjave za namene denarne politike in zbiranje vezanih depozitov. Cilj teh instrumentov za izvajanje operacij odprtega trga je zagotoviti pravilno delovanje denarnega trga in pomagati bankam, da nemoteno in na dobro organiziran način zadovoljijo svoje likvidnostne potrebe.
- (10) Eurosistem ponuja dve odprti ponudbi, mejno posojilo in mejni depozit, katerih namen je povečati oziroma umakniti likvidnost čez noč, signalizirati naravnost denarne politike in postaviti mejo nihanja obrestnih mer čez noč na denarnem trgu.
- (11) Sistem obveznih rezerv Eurosistema sledi predvsem naslednjima ciljema denarne politike: (a) z metodo povprečenja prispeva k stabilizaciji obrestnih mer na denarnem trgu, in sicer s spodbujanjem institucij k ublažitvi učinkov začasnih likvidnostnih nihanj; in (b) ustvarja ali povečuje strukturni likvidnostni primanjkljaj, kar izboljša zmožnost Eurosistema, da učinkovito deluje kot ponudnik likvidnosti. Pravni okvir sistema obveznih rezerv Eurosistema je določen v členu 19 Statuta ESCB, Uredbi Sveta (ES) št. 2531/98 ⁽¹⁾ in Uredbi (ES) št. 1745/2013 Evropske centralne banke (ECB/2003/9) ⁽²⁾.
- (12) Glede na cilje, rednost in postopke se lahko operacije odprtega trga Eurosistema razdelijo na štiri kategorije: (a) operacije glavnega refinanciranja; (b) operacije dolgoročnejšega refinanciranja; (c) operacije finega uravnavanja; (d) strukturne operacije.
- (13) Operacije glavnega refinanciranja Eurosistema so kategorija operacij odprtega trga z osrednjo vlogo pri uresničevanju ciljev uravnavanja obrestnih mer, uravnavanja likvidnosti na trgu in signaliziranja naravnosti denarne politike.
- (14) Cilj operacij dolgoročnejšega refinanciranja je nasprotnim strankam zagotoviti likvidnost, katere zapadlost je daljša od zapadlosti operacij glavnega refinanciranja. Z operacijami dolgoročnejšega financiranja Eurosistem trgu praviloma ne želi signalizirati svojih namer in zato običajno le sprejema ponujene mere.
- (15) Operacije finega uravnavanja se izvajajo občasno s ciljem uravnavanja likvidnosti na trgu in uravnavanja obrestnih mer, zlasti z namenom izravnati učinke, ki jih imajo na obrestne mere nepričakovana likvidnostna nihanja na trgu. Konkretnne operacije finega uravnavanja so prilagojene glede na vrste transakcij in konkretne cilje, ki se jih želi doseči s temi operacijami.
- (16) Strukturne operacije se lahko izvajajo, kadar je treba prilagoditi strukturno pozicijo Eurosistema do finančnega sektorja.
- (17) Izvajanje okvira denarne politike Eurosistema bi moralo zagotoviti sodelovanje širokega kroga nasprotnih strank na podlagi enotnih kriterijev primernosti. Ti kriteriji so določeni s ciljem zagotoviti, da so nasprotne stranke enako obravnavane v vseh državah članicah, katerih valuta je euro, in da nasprotne stranke izpolnjujejo določene bonitetne in operativne zahteve.
- (18) Za zaščito Eurosistema pred tveganjem nasprotne stranke druga alineja člena 18.1 Statuta ESCB določa, da mora Eurosistem sklepati kreditne posle s kreditnimi institucijami in drugimi udeleženci na trgu na podlagi ustreznega zavarovanja posojil.
- (19) Za zagotovitev enake obravnave nasprotnih strank ter povečanje operativne učinkovitosti in preglednosti mora finančno premoženje izpolnjevati določene enotne kriterije v vseh državah članicah, katerih valuta je euro, da bi bilo primerno kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2531/98 z dne 23. novembra 1998 o uporabi obveznih rezerv Evropske centralne banke (UL L 318, 27.11.1998, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1745/2003 Evropske centralne banke z dne 12. septembra 2003 o uporabi obveznih rezerv (ECB/2003/9) (UL L 250, 2.10.2003, str. 10).

- (20) Eurosistem je razvil enoten okvir za finančno premoženje, ki je primerno kot zavarovanje, tako da se vsi kreditni posli Eurosistema opravljajo na usklajen način s pomočjo izvajanja te smernice v vseh državah članicah, katerih valuta je euro. Enotni okvir za finančno premoženje, ki je primerno kot zavarovanje, zajema tržno in netržno finančno premoženje, ki izpolnjuje enotne kriterije primernosti, določene s strani Eurosistema. Večina primernega finančnega premoženja se lahko uporablja čezmejno s pomočjo korespondenčnega centralnobančnega modela (CCBM) ter v primeru tržnega finančnega premoženja tudi prek primernih povezav med primernimi sistemi poravnave vrednostnih papirjev (SPVP) v EGP ali prek primernih povezav med primernimi SPVP v EGP v povezavi s CCBM.
- (21) Eurosistem zagotavlja posojilo čez dan za izravnavo neusklajenosti pri poravnava plačil. Kakor je določeno v členu 12 Smernice ECB/2012/27 in Prilogi III k isti smernici ⁽¹⁾, mora zavarovanje za zagotavljanje posojila čez dan izpolnjevati enake kriterije, kot jih mora izpolnjevati finančno premoženje, ki je primerno kot zavarovanje, po delu 4.
- (22) Za vse primerno finančno premoženje za kreditne posle Eurosistema se morajo uporabljati ukrepi za obvladovanje tveganj, da se Eurosistem zaščiti pred finančnimi izgubami v primeru izvršitve zavarovanja zaradi neplačila nasprotne stranke. Primerno finančno premoženje mora izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, določene v pravilih bonitetnega okvira Eurosistema.
- (23) ECB naloži sankcije institucijam, ki ne izpolnjujejo obveznosti, ki izhajajo iz uredb in sklepov ECB v zvezi z uporabo obveznih rezerv, v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 2532/98 ⁽²⁾, Uredbo Evropske centralne banke (ES) št. 2157/1999 (ECB/1999/4) ⁽³⁾, Uredbo (ES) št. 2531/98 in Uredbo (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9). V primeru hude kršitve zahtev glede obveznih rezerv lahko Eurosistem tudi začasno izključi nasprotne stranke iz sodelovanja pri operacijah odprtega trga.
- (24) V skladu z določbami pogodbenih dogovorov ali predpisov, ki jih uporablja zadevna NCB ali ECB, lahko Eurosistem nasprotnim strankam naloži denarne kazni ali jih začasno izključi iz sodelovanja pri operacijah odprtega trga ali odprtih ponudbah, če ne izpolnijo svojih obveznosti po pogodbenih dogovorih ali predpisih, ki jih uporabljajo nacionalne centralne banke ali ECB, kakor je določeno v tej smernici.
- (25) V skladu z določbami pogodbenih dogovorov ali predpisov, ki jih uporablja zadevna NCB ali ECB, lahko Eurosistem nasprotnim strankam tudi začasno onemogoči, trajno onemogoči ali omeji dostop do operacij odprtega trga ali odprtih ponudb iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja ali zaradi neizpolnitve obveznosti nasprotne stranke. Iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja lahko Eurosistem finančno premoženje, ki ga kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema mobilizirajo določene nasprotne stranke, tudi zavrne, omeji njegovo uporabo ali zanj uporabi dodatne odbitke.
- (26) Vsi pogodbeni dogovori ali predpisi, ki jih nacionalne centralne banke uporabljajo v razmerju do svojih nasprotnih strank, bi morali vsebovati minimalne skupne značilnosti, katerih cilj je zagotoviti, da se enotna denarna politika uporablja pod pogoji, ki se med državami članicami, katerih valuta je euro, bistveno ne razlikujejo –

SPREJEL NASLEDNJO SMERNICO:

⁽¹⁾ Smernica ECB/2012/27 Evropske centralne banke z dne 5. decembra 2012 o transevropskem sistemu bruto poravnave v realnem času (TARGET2) (UL L 30, 30.1.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2532/98 z dne 23. novembra 1998 o pooblastilih Evropske centralne banke za nalaganje sankcij (UL L 318, 27.11.1998, str. 4).

⁽³⁾ Uredba Evropske centralne banke (ES) št. 2157/1999 z dne 23. septembra 1999 o pooblastilih Evropske centralne banke za nalaganje sankcij (ECB/1999/4) (UL L 264, 12.10.1999, str. 21).

VSEBINA

DEL 1 – VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

DEL 2 – ORODJA, OPERACIJE, INSTRUMENTI IN POSTOPKI DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA

NASLOV I – Operacije odprtega trga

Poglavje 1 – Pregled operacij odprtega trga

Poglavje 2 – Kategorije operacij odprtega trga

Poglavje 3 – Instrumenti za operacije odprtega trga

NASLOV II – Odprte ponudbe

Poglavje 1 – Odprta ponudba mejnega posojila

Poglavje 2 – Odprta ponudba mejnega depozita

NASLOV III – Postopki ZA operacije denarne politike Eurosistema

Poglavje 1 – Avkcijski in dvostranski postopki za operacije odprtega trga Eurosistema

Oddelek 1 – Avkcijski postopki

Oddelek 2 – Operativni koraki pri avkcijskih postopkih

Pododdelek 1 – Najava avkcijskih postopkov

Pododdelek 2 – Priprava in predložitev protiponudb s strani nasprotnih strank

Pododdelek 3 – Dodelitev na avkciji

Pododdelek 4 – Objava rezultatov avkcije

Oddelek 3 – Dvostranski postopki za operacije odprtega trga Eurosistema

Poglavje 2 – Postopki poravnave za operacije odprtega trga Eurosistema

DEL 3 – PRIMERNE NASPROTNE STRANKE

DEL 4 – PRIMERNO FINANČNO PREMOŽENJE

NASLOV I – Splošna načela

NASLOV II – Kriteriji primernosti in zahteve glede kreditne kvalitete tržnega finančnega premoženja

Poglavje 1 – Kriteriji primernosti za tržno finančno premoženje

Oddelek 1 – Splošni kriteriji primernosti za tržno finančno premoženje

Oddelek 2 – Posebni kriteriji primernosti za nekatere vrste tržnega finančnega premoženja

Pododdelek 1 – Posebni kriteriji primernosti za listinjene vrednostne papirje

Pododdelek 2 – Posebni kriteriji primernosti za krite obveznice, zavarovane z listinjenimi vrednostnimi papirji

Pododdelek 3 – Posebni kriteriji primernosti za dolžniške certifikate, ki jih izda Eurosistem

Poglavje 2 – Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete tržnega finančnega premoženja

NASLOV III – Kriteriji primernosti in zahteve glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja

Poglavje 1 – Kriteriji primernosti za netržno finančno premoženje

Oddelek 1 – Kriteriji primernosti za bančna posojila

Oddelek 2 – Kriteriji primernosti za vezane depozite

Oddelek 3 – Kriteriji primernosti za hipotekarne dolžniške instrumente

Poglavje 2 – Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja

Oddelek 1 – Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete bančnih posojil

Oddelek 2 – Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete hipotekarnih dolžniških instrumentov

NASLOV IV – Jamstva za tržno in netržno finančno premoženje

NASLOV V – Bonitetni okvir Eurosistema za primerno finančno premoženje

NASLOV VI – Okvir za obvladovanje tveganj in vrednotenje za tržno in netržno finančno premoženje

Poglavje 1 – Ukrepi za obvladovanje tveganj pri tržnem finančnem premoženju

Poglavje 2 – Ukrepi za obvladovanje tveganj pri netržnem finančnem premoženju

Poglavje 3 – Pravila vrednotenja tržnega in netržnega finančnega premoženja

NASLOV VII – Sprejetje zavarovanja v valutah, ki niso euro, ob nepredvidljivih dogodkih

NASLOV VIII – Pravila za uporabo primernega finančnega premoženja

NASLOV IX – Čezmejna uporaba primernega finančnega premoženja

DEL 5 – SANKCIJE V PRIMERU NEIZPOLNJEVANJA OBVEZNOSTI NASPROTNE STRANKE

DEL 6 – DISKRECIJSKI UKREPI

DEL 7 – DODATNE MINIMALNE SKUPNE ZNAČILNOSTI V ZVEZI Z OPERACIJAMI DENARNE POLITIKE
EUROSISTEMA

Poglavje 1 – Dodatne minimalne skupne značilnosti, ki se uporabljajo pri vseh ureditvah v zvezi z operacijami denarne politike Eurosistema

Poglavje 2 – Dodatne minimalne skupne značilnosti, ki se uporabljajo pri vseh pogodbah o začasni prodaji in zavarovanem posojilu

Poglavje 3 – Dodatne minimalne skupne značilnosti transakcij začasne prodaje

Poglavje 4 – Dodatne minimalne skupne značilnosti pogodb o zavarovanem posojilu

Poglavje 5 – Dodatne minimalne skupne značilnosti valutnih zamenjav za namene denarne politike

DEL 8 – KONČNE DOLOČBE

PRILOGA I – Obvezne rezerve

PRILOGA II – Najava avkcij

PRILOGA III – Dodelitev na avkciji in avkcijski postopki

PRILOGA IV – Objava rezultatov avkcije

PRILOGA V – Kriteriji za izbor nasprotnih strank za sodelovanje pri posegih na deviznem trgu

PRILOGA VI – Čezmejna uporaba primernega finančnega premoženja

PRILOGA VII – Izračun sankcij, ki se uporabijo v skladu z Delom 5

PRILOGA VIII – Zahteve za poročanje podatkov o listinjenih vrednostnih papirjih na ravni posameznega posojila

PRILOGA IX – Postopek spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema

PRILOGA X – Ravni odbitkov pri vrednotenju

PRILOGA XI – Oblike vrednostnih papirjev

PRILOGA XII – Primeri operacij in postopkov denarne politike Eurosistema

PRILOGA XIII – Korelacijska tabela

PRILOGA XIV – Razveljavljena smernica z njenimi poznejšimi spremembami

DEL 1

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta smernica določa enotna pravila, po katerih Eurosistem izvaja enotno denarno politiko v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.
2. Eurosistem sprejme vse ustrezne ukrepe za izvajanje operacij denarne politike Eurosistema v skladu z načeli, orodji, instrumenti, zahtevami, kriteriji in postopki, določenimi v tej smernici.
3. Pravno razmerje med Eurosistemom in njegovimi nasprotnimi strankami se vzpostavi z ustreznimi pogodbenimi dogovori ali predpisi, ki jih uporablja zadevna NCB in v katerih so določbe te smernice ustrezno implementirane.
4. Svet ECB lahko kadar koli spremeni orodja, instrumente, zahteve, kriterije in postopke za izvajanje operacij denarne politike Eurosistema.
5. Eurosistem si pridržuje pravico, da zahteva in pridobi katere koli pomembne informacije od nasprotnih strank, ki so potrebne za opravljanje njegovih nalog in doseganje njegovih ciljev v zvezi z operacijami denarne politike. Ta pravica ne posega v nobene druge obstoječe konkretne pravice Eurosistema, da zahteva informacije, ki se nanašajo na operacije denarne politike.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej smernici se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „konvencija o šteju dni ‘dejansko število dni/360 dni v letu’“ pomeni konvencijo, ki se uporablja pri operacijah denarne politike Eurosistema in določa dejansko število koledarskih dni, ki se upoštevajo pri izračunu obresti, na podlagi 360 dni v letu;
- (2) „agencija“ pomeni subjekte, ki jih je Eurosistem razvrstil kot agencije. Seznam subjektov, razvrščenih kot agencije, je objavljen na spletni strani ECB;

- (3) „listinjeni vrednostni papirji“ pomenijo dolžniške instrumente, ki so zavarovani s skladom namenskega finančnega premoženja (fiksne ali revolving), ki se pretvori v denar v končnem časovnem obdobju. Poleg tega lahko obstajajo pravice ali drugo finančno premoženje, ki zagotavlja servisiranje ali pravočasno razdelitev donosov imetnikom zavarovanja. V splošnem listinjene vrednostne papirje izdajajo posebej za to vzpostavljeni subjekti s posebnim namenom, ki so pridobili sklad finančnega premoženja od originatorja ali prodajalca. V tej zvezi so donosi listinjenih vrednostnih papirjev odvisni predvsem od denarnih tokov, ki jih ustvarja finančno premoženje v osnovnem skladu, in od drugih pravic, katerih namen je zagotoviti pravočasno izplačilo, kot so likvidnostna posojila, jamstva ali drugi instrumenti, splošno znani kot instrumenti za kreditno izboljšavo;
- (4) „dvostranski postopek“ pomeni postopek, v katerem NCB ali v izjemnih okoliščinah ECB izvaja operacije finega uravnavanja ali dokončne transakcije neposredno z eno ali več nasprotnimi strankami, prek borz vrednostnih papirjev ali tržnih posrednikov, brez uporabe avkcijskih postopkov;
- (5) „sistem nematerializiranih vrednostnih papirjev“ pomeni sistem, ki omogoča prenos vrednostnih papirjev in drugega finančnega premoženja brez fizičnega premikanja papirnih listin ali potrdil (npr. elektronski prenos vrednostnih papirjev);
- (6) „delovni dan“ pomeni: (a) v zvezi z obveznostjo plačila, kateri koli dan, ko je sistem TARGET2 odprt za izvršitev takega plačila; ali (b) v zvezi z obveznostjo dostave finančnega premoženja, kateri koli dan, ko so SPVP, prek katerih se finančno premoženje dostavi, odprti za poslovanje v kraju, kjer je treba dostaviti zadevne vrednostne papirje;
- (7) „centralna depotna družba (CDD)“ pomeni subjekt, ki: (a) omogoča obdelavo in poravnavo transakcij z vrednostnimi papirji v nematerializirani obliki; (b) zagotavlja skrbniške storitve (npr. administracijo korporativnih dejanj in zapadlih vrednostnih papirjev); (c) ima dejavno vlogo pri zagotavljanju integritete izdaj vrednostnih papirjev. Vrednostni papirji se lahko vodijo v fizični obliki, vendar imobilizirani, ali v nematerializirani obliki (tj. obstajajo samo kot elektronska evidenca);
- (8) „zavarovano posojilo“ pomeni dogovor med NCB in nasprotno stranko, po katerem se nasprotni stranki zagotovi likvidnost s posojilom, zavarovanim z izvršljivim zavarovanjem, ki ga ta nasprotna stranka odobri NCB v obliki npr. zastave, odstopa terjatve ali spremenljivega zavarovanja (*charge*) finančnega premoženja;
- (9) „zbiranje vezanih depozitov“ pomeni instrument, ki se uporablja pri izvajanju operacij odprtega trga in pri katerem Eurosistem povabi nasprotno stranke k pologu vezanih depozitov na računi pri njihovih domačih NCB z namenom umikanja likvidnosti s trga;
- (10) „pristojni organ“ pomeni javni organ ali telo, ki je v skladu z nacionalnim pravom uradno priznan in pooblaščen za nadzor institucij kot del sistema nadzora v zadevni državi članici;
- (11) „nasprotna stranka“ pomeni institucijo, ki izpolnjuje kriterije primernosti, določena v delu 3, in je zato upravičena do dostopa do operacij denarne politike Eurosistema;
- (12) „krite obveznice“ pomenijo dolžniške instrumente, ki imajo dvojno zavarovanje (a) neposredno ali posredno s strani kreditne institucije in (b) z dinamičnim kritnim skladom obveznice, ter pri katerih ni nobenega tranširanja tveganja. Pojem vključuje „jumbo“ krite obveznice, tradicionalne krite obveznice in druge krite obveznice;
- (13) „bančno posojilo“ pomeni zahtevek za izplačilo denarja, ki vsebuje dolžniško obveznost dolžnika do nasprotnne stranke. Bančna posojila vključujejo tudi *Schuldscheindarlehen* in nizozemske vpisane zasebne terjatve do države ali drugih primernih dolžnikov, ki imajo državno jamstvo, npr. stanovanjske zadrage;
- (14) „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo v smislu člena 2(5) Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter točke (1) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ki je pod nadzorom pristojnega organa, ali kreditno institucijo v javni lasti v smislu člena 123(2) Pogodbe, ki je pod nadzorom, ki je po standardu primerljiv nadzoru pristojnega organa;
- (15) „bonitetna ocena“ ima enak pomen kakor v členu 3(1)(a) Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah (UL L 302, 17.11.2009, str. 1).

- (16) „čezmejna uporaba“ pomeni, da nasprotna stranka predloži svoji domači NCB kot zavarovanje:
- (a) tržno finančno premoženje, ki se nahaja v drugi državi članici, katere valuta je euro;
 - (b) tržno finančno premoženje, ki je izdano v drugi državi članici in se nahaja v državi članici domače NCB;
 - (c) bančna posojila, kjer dogovor o bančnem posojilu ureja zakonodaja druge države članice, katere valuta je euro in ni država članica domače NCB;
 - (d) hipotekarne dolžniške instrumente v skladu z veljavnimi postopki CCBM;
- (17) „valutna zaščita“ pomeni dogovor med izdajateljem vrednostnega papirja in nasprotno stranko pri transakciji valutne zaščite, po katerem se del valutnega tveganja, ki nastane zaradi prejetja denarnih tokov v valuti, ki ni euro, odpravi z zamenjavo teh denarnih tokov za plačila v eurih, ki jih bo izvedla nasprotna stranka pri transakciji valutne zaščite, in vključuje kakršna koli morebitna jamstva te nasprotne stranke za navedena plačila;
- (18) „skrbnik“ pomeni subjekt, ki v imenu drugih hrani in upravlja vrednostne papirje in drugo finančno premoženje;
- (19) „tržna vrednost v primeru neplačila“ pomeni za katero koli premoženje na kateri koli dan:
- (a) tržno vrednost tega premoženja ob času vrednotenja v primeru neplačila, izračunano na osnovi najbolj reprezentativne cene na delovni dan pred datumom vrednotenja;
 - (b) če reprezentativne cene za določeno premoženje na delovni dan pred datumom vrednotenja ni, se uporabi cena, po kateri je bil sklenjen zadnji posel s takim premoženjem. Če ta cena ni na voljo, NCB določi ceno ob upoštevanju zadnje cene identificirane za premoženje na referenčnem trgu;
 - (c) v primeru premoženja, za katerega tržna vrednost ne obstaja, se uporabi katera koli druga razumna metoda vrednotenja;
 - (d) če je NCB prodala premoženje ali enakovredno premoženje po tržni ceni pred časom vrednotenja v primeru neplačila, se uporabi neto izkupiček prodaje po odbitku vseh razumnih stroškov, pristojbin in izdatkov, nastalih v zvezi s tako prodajo, pri čemer NCB opravi izračun in določi zneske s tem v zvezi;
- (20) „poravnava po sistemu dostave proti plačilu“ pomeni mehanizem v sistemu poravnave „exchange-for-value“, ki zagotavlja, da je dokončen prenos finančnega premoženja, tj. dostava finančnega premoženja, opravljen samo, če pride do dokončnega prenosa drugega finančnega premoženja, tj. plačila;
- (21) „mejni depozit“ pomeni odprto ponudbo Eurosistema, ki jo lahko nasprotne stranke uporabijo za depozite čez noč pri Eurosistemu prek NCB, in ki se obrestuje po vnaprej določeni obrestni meri;
- (22) „obrestna mera mejnega depozita“ pomeni obrestno mero, ki se uporabi za odprto ponudbo mejnega depozita;
- (23) „domača uporaba“ pomeni, da nasprotna stranka, ustanovljena v državi članici, katere valuta je euro, predloži kot zavarovanje tržno finančno premoženje, ki je izdano in se nahaja v državi članici njene domače NCB, ali bančna posojila, pri čemer posojilno pogodbo ureja pravo države članice njene domače NCB, in hipotekarne dolžniške instrumente, ki jih izdajo subjekti, ustanovljeni v državi članici njene domače NCB;
- (24) „sistem označevanja finančnega premoženja kot zavarovanje“ pomeni sistem za upravljanje zavarovanja s strani NCB, kjer se likvidnost zagotovi ob označitvi določenega prepoznavnega finančnega premoženja kot zavarovanje določenih kreditnih poslov Eurosistema. Domača NCB lahko dovoli zamenjavo tega finančnega premoženja z drugim določenim primernim finančnim premoženjem, pod pogojem, da se to finančno premoženje označi kot zavarovanje in zadostuje za določen posel;
- (25) „primerno finančno premoženje“ pomeni finančno premoženje, ki izpolnjuje kriterije, določene v delu 4 in je temu ustrezno primerno kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema;
- (26) „konec dneva“ pomeni uro v delovnem dnevu po zaprtju sistema TARGET2 za poslovanje, ko se za ta dan zaključijo plačila, poslana v obdelavo v sistem TARGET2;

- (27) „indeks inflacije v euroobmočju“ pomeni indeks, ki ga zagotovi Eurostat ali nacionalni statistični organ države članice, katere valuta je euro, npr. harmonizirani indeks cen življenjskih potrebščin (HICP);
- (28) „Evropski gospodarski prostor (EGP)“ pomeni vse države članice, ne glede na to, ali so formalno pristopile k EGP ali ne, ter Islandijo, Lihtenštajn in Norveško;
- (29) „Eurosistem“ pomeni ECB in nacionalne centralne banke;
- (30) „delovni dan Eurosistema“ pomeni kateri koli dan, na katerega sta ECB in najmanj ena NCB odprti za namen izvajanja operacij denarne politike Eurosistema;
- (31) „kreditni posli Eurosistema“ pomenijo: (a) povratne transakcije za povečevanje likvidnosti, tj. operacije denarne politike Eurosistema za povečevanje likvidnosti, brez valutnih zamenjav za namene denarne politike in dokončnih nakupov; ter (b) posojilo čez dan;
- (32) „operacije denarne politike Eurosistema“ pomenijo operacije odprtega trga in odprte ponudbe;
- (33) „okvir Eurosistema za uporabniško oceno“ pomeni okvir, ki je dostopen na spletni strani ECB, za namene ocenjevanja SPVS in povezav, da se ugotovi njihova primernost za uporabo pri kreditnih poslih Eurosistema;
- (34) „dokončen prenos“ pomeni nepreklicen in brezpogojen prenos, ki pomeni izpolnitev obveznosti izvršitve prenosa;
- (35) „finančna družba“ ima enak pomen kakor v Uredbi (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
- (36) „operacije finega uravnavanja“ pomenijo kategorijo operacij odprtega trga, ki jih izvaja Eurosistem zlasti z namenom izravnave likvidnostnih nihanj na trgu;
- (37) „fiksni kuponi“ pomenijo dolžniške instrumente z vnaprej določenimi periodičnimi izplačili obresti;
- (38) „avkcijski postopek s fiksno mero“ pomeni avkcijski postopek, v katerem ECB pred začetkom avkcijskega postopka določi obrestno mero, ceno, swap točke ali razmik obrestne zamenjave, sodelujoče nasprotni stranke pa v protiponudbah navedejo denarni znesek posla, ki ga želijo skleniti po fiksni obrestni meri, ceni, swap točkah ali razmiku obrestne zamenjave;
- (39) „variabilni kupon“ pomeni kupon, ki je vezan na referenčno obrestno mero, obdobje ponovnega določanja tega kupona pa ni daljše od enega leta;
- (40) „valutna zamenjava za namene denarne politike“ pomeni instrument, ki se uporablja pri izvajanju operacij odprtega trga, kjer Eurosistem promptno kupuje ali prodaja euro za tujo valuto in istočasno terminsko prodaja ali kupuje euro za tujo valuto na določen datum povratnega odkupa;
- (41) „domača NCB“ pomeni NCB države članice, katere valuta je euro in v kateri je nasprotna stranka ustanovljena;
- (42) „okvirni koledar rednih avkcij Eurosistema“ pomeni koledar, ki ga pripravi Eurosistem in potrdi Svet ECB ter določa obdobje izpolnjevanja obveznih rezerv in najavo, dodelitev in zapadlost operacij glavnega refinanciranja in rednih operacij dolgoročnejšega refinanciranja;
- (43) „mednarodna centralna depotna družba“ pomeni CDD, ki je dejavna pri poravnavi, običajno prek več valutnih območij, vrednostnih papirjev z različnih nacionalnih trgov, s katerimi se trguje prek meja;
- (44) „mednarodna organizacija“ pomeni subjekt, naštet v členu 118 Uredbe (EU) št. 575/2013, pri čemer se izpostavljenostim do takega subjekta dodeli utež tveganja 0 %;
- (45) „mednarodna identifikacijska številka vrednostnega papirja (ISIN)“ pomeni mednarodno identifikacijsko kodo, ki se dodeli vrednostnim papirjem, izdanim na finančnih trgih;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o Evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih računov v Evropski uniji (ESR 2010) (UL L 174, 26.6.2013, str. 1).

- (46) „posojilo čez dan“ pomeni posojilo, odobreno za obdobje, krajše od enega delovnega dneva, kakor je opredeljeno v Smernici ECB/2012/27;
- (47) „izdaja dolžniških certifikatov ECB“ pomeni instrument denarne politike, ki se uporablja pri izvajanju operacij odprtega trga, kjer ECB izda dolžniške certifikate, ki pomenijo dolžniško obveznost ECB do imetnika certifikata;
- (48) „jumbo“ krite obveznice“ pomenijo krite obveznice, izdane v skladu z zahtevami člena 52(4) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ z obsegom izdaje vsaj 1 milijardo EUR, za katere vsaj trije vzdrževalci trga redno nudijo nakupne in prodajne kotacije;
- (49) „terjatve iz naslova lizinga“ pomenijo vnaprej določena in pogodbeno dogovorjena plačila lizingojemalca lizingodajalcu pod pogoji iz pogodbe o lizingu. Preostala vrednost ni terjatev iz naslova lizinga;
- (50) „likvidnostna podpora“ pomeni katero koli strukturno, dejansko ali potencialno značilnost, ki je oblikovana ali se šteje kot ustrezno za kritje kakršnihkoli začasnih primanjkljajev v denarnem toku, ki lahko nastanejo v času do dospelja listinjenega vrednostnega papirja;
- (51) „operacije dolgoročnejšega refinanciranja“ pomenijo kategorijo operacij odprtega trga, ki jih Eurosistem izvaja v obliki povratnih transakcij, namenjenih povečevanju likvidnosti finančnega sektorja, in z zapadlostjo, ki je daljša od zapadlosti operacij glavnega refinanciranja;
- (52) „operacije glavnega refinanciranja“ pomenijo kategorijo rednih operacij odprtega trga, ki jih Eurosistem izvaja v obliki povratnih transakcij;
- (53) „obdobje izpolnjevanja“ ima enak pomen, kakor je opredeljen v Uredbi (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9);
- (54) „poziv h kritju“ pomeni postopek, povezan z uporabo gibljivega kritja, ki določa, da lahko Eurosistem od nasprotne stranke zahteva zagotovitev dodatnega primernega finančnega premoženja ali denarnih sredstev, če redno merjena vrednost finančnega premoženja, ki ga je nasprotna stranka mobilizirala kot zavarovanje, pade pod določeno raven. V sistemih s skladom finančnega premoženja se poziv h kritju izvede samo v primerih nezadostnega zavarovanja, v sistemih označevanja finančnega premoženja kot zavarovanje pa se opravijo simetrični pozivi h kritju, pri čemer je vsaka metoda podrobneje opredeljena v nacionalni dokumentaciji domače NCB;
- (55) „mejna obrestna mera“ pomeni najnižjo obrestno mero v avkcijskih postopkih za povečevanje likvidnosti z variabilno mero ali najvišjo obrestno mero v avkcijskih postopkih za umikanje likvidnosti z variabilno mero, pri kateri se izčrpa skupni znesek za dodelitev na avkciji;
- (56) „mejno posojilo“ pomeni odprto ponudbo Eurosistema, ki jo nasprotne stranke lahko uporabijo za pridobitev posojila čez noč od Eurosistema prek NCB po vnaprej določeni obrestni meri, če kot zavarovanje predložijo zadostno primerno finančno premoženje;
- (57) „obrestna mera mejnega posojila“ pomeni obrestno mero, ki se uporablja pri mejnem posojilu;
- (58) „mejna kotacija swap točk“ pomeni kotacijo swap točk, pri kateri se izčrpa skupni znesek za dodelitev na avkciji;
- (59) „tržno finančno premoženje“ pomeni dolžniške instrumente, s katerimi se trguje na trgu in ki izpolnjujejo kriterije primernosti, določena v delu 4;
- (60) „datum zapadlosti“ pomeni datum, na katerega se operacija denarne politike Eurosistema zaključi. V primeru pogodbe o začasni prodaji ali zamenjave je datum zapadlosti enak datumu povratnega odkupa;
- (61) „država članica“ pomeni državo članico Unije;
- (62) „multi *cédulas*“ pomeni dolžniške instrumente, ki jih izdajo določeni španski nosilci s posebnim namenom (*Fondo de Titulización de Activos*, FTA), kar omogoča, da se združi v sklad določeno število majhnih izdaj posameznih *cédulas* (španskih kritih obveznic) različnih originatorjev;

⁽¹⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

- (63) „multilateralna razvojna banka“ pomeni subjekt, naštet v členu 117(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, pri čemer se izpostavljenostim do takega subjekta dodeli utež tveganja 0 %;
- (64) „avkcija z različnimi merami (avkcija ameriškega tipa)“ pomeni avkcijo, pri kateri je obrestna mera, cena ali swap točke vsake posamezne sprejete protiponudbe enaka obrestni meri, ceni ali swap točkam, ponujenim v tej protiponudbi;
- (65) „večstopenjski kupon“ pomeni strukturo kupona, kjer se mejni del (x) v življenjski dobi finančnega premoženja več kakor enkrat poveča v skladu z vnaprej določenim razporedom in na vnaprej določene datume, običajno na datum odpoklica vrednostnega papirja ali datum kuponskega plačila;
- (66) „nacionalna centralna banka (NCB)“ pomeni nacionalno centralno banko države članice, katere valuta je euro;
- (67) „delovni dan NCB“ pomeni kateri koli dan, na katerega je NCB odprta za namen izvajanja operacij denarne politike Eurosistema, vključno z dnevi, ko so podružnice te NCB zaradi lokalnih ali regionalnih praznikov lahko zaprte;
- (68) „države skupine G10 zunaj EGP“ pomenijo države, ki sodelujejo v skupini G10, ki niso države EGP, in sicer Združene države Amerike, Kanada, Japonska in Švica;
- (69) „nefinančna družba“ ima enak pomen kakor v Uredbi (EU) št. 549/2013;
- (70) „netržno finančno premoženje“ pomeni vezane depozite, bančna posojila ali hipotekarne dolžniške instrumente;
- (71) „druge krite obveznice“ pomenijo strukturirane krite obveznice in *multi cédulas*;
- (72) „dokončna transakcija“ pomeni instrument, ki se uporablja pri izvajanju operacij odprtega trga, kjer Eurosistem na trgu (promptno ali terminsko) dokončno kupuje ali prodaja primerno tržno finančno premoženje, kar ima za posledico popoln prenos lastništva s prodajalca na kupca, ne da bi bil pri tem predviden poznejši prenos lastništva nazaj na prodajalca;
- (73) „sistem s skladom finančnega premoženja“ pomeni sistem za upravljanje z zavarovanjem s strani NCB, kjer nasprotna stranka odpre zbirni račun pri NCB, na katerega deponira finančno premoženje, s katerim zavaruje z njo povezane kreditne posle Eurosistema, pri čemer se finančno premoženje označuje na način, da posamezno primerno finančno premoženje ni vezano na določen kreditni posel Eurosistema in lahko nasprotna stranka stalno zamenjuje primerno finančno premoženje;
- (74) „javna bonitetna ocena“ pomeni bonitetne ocene, ki: (a) jih izdajo bonitetne agencije, registrirane v Uniji in priznane s strani Eurosistema; in (b) se javno razkrijejo ali se distribuirajo na podlagi naročniškega razmerja;
- (75) „subjekt javnega sektorja“ pomeni subjekt, ki ga nacionalni statistični organ razvrsti kot enoto znotraj javnega sektorja za namene Uredbe (EU) št. 549/2013;
- (76) „hitra avkcija“ pomeni avkcijski postopek, ki se običajno izvede v časovnem okviru 105 minut od najave avkcije do pošiljanja obvestil uspešnim ponudnikom in ki se lahko omeji na omejen krog nasprotnih strank, kakor je podrobneje določeno v delu 2;
- (77) „pogodba o začasni prodaji“ pomeni dogovor, po katerem se primerno finančno premoženje proda kupcu, ne da bi prodajalec obdržal lastništvo, prodajalec pa istočasno pridobi pravico in obveznost, da enakovredno finančno premoženje ponovno kupi po določeni ceni na datum v prihodnosti ali na poziv;
- (78) „datum povratnega odkupa“ pomeni datum, na katerega je kupec dolžan enakovredno finančno premoženje prodati nazaj prodajalcu v povezavi s transakcijo na podlagi pogodbe o začasni prodaji;
- (79) „cena povratnega odkupa“ pomeni ceno, po kateri je kupec dolžan enakovredno finančno premoženje prodati nazaj prodajalcu v zvezi s transakcijo na podlagi pogodbe o začasni prodaji. Cena povratnega odkupa je enaka seštevku prodajne cene in razlike v ceni, ki ustreza obrestim za posojeno likvidnost za obdobje do zapadlosti posla;
- (80) „povratna transakcija“ pomeni instrument, ki se uporablja pri izvajanju operacij odprtega trga in dostopanju do mejnega posojila, kjer NCB kupi ali prodaja primerno finančno premoženje na podlagi pogodbe o začasni prodaji ali sklene kreditne posle v obliki zavarovanih posojil;

- (81) „skrbniški račun“ pomeni račun vrednostnih papirjev, s katerim upravlja mednarodna centralna depotna družba, CDD ali NCB, kamor lahko kreditne institucije položijo vrednostne papirje, ki so primerni kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema;
- (82) „sistem poravnave vrednostnih papirjev (SPVP)“ pomeni sistem, ki dovoljuje prenos vrednostnih papirjev brez plačila ali proti plačilu (dostava proti plačilu);
- (83) „datum poravnave“ pomeni datum, na katerega se transakcija poravna;
- (84) „avkcija z enotno mero (avkcija nizozemskega tipa)“ pomeni avkcijo, pri kateri je obrestna mera, cena ali swap točke vseh sprejetih protiponudb enaka mejni obrestni meri, ceni ali swap točkam;
- (85) „nosilec s posebnim namenom“ pomeni subjekt s posebnim namenom pri listinjenju, kakor je opredeljen v točki 66 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (86) „standardna avkcija“ pomeni avkcijski postopek, ki se običajno izvede v časovnem okviru 24 ur od najave avkcije do pošiljanja obvestil uspešnim ponudnikom;
- (87) „strukturne operacije“ pomenijo kategorijo operacij odprtega trga, ki jih Eurosistem izvaja zaradi prilagoditve strukturne likvidnostne pozicije Eurosistema do finančnega sektorja ali zaradi drugih namenov denarne politike, kakor je podrobneje določeno v delu 2;
- (88) „strukturirane krite obveznice“ pomenijo krite obveznice razen *multi-cédulas*, ki niso izdane v skladu z zahtevami iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES;
- (89) „swap točke“ so razlika med deviznima tečajema terminske in promptne transakcije pri valutni zamenjavi, kotiranima v skladu s splošnimi tržnimi običaji;
- (90) „povečanje obstoječe izdaje“ pomeni izdajo, ki s predhodno izdajo ali izdajami predstavlja eno samo serijo izdaj;
- (91) „sistem TARGET2“ pomeni sistem bruto poravnave v realnem času za euro, ki zagotavlja poravnavo plačil v eurih v centralnobančnem denarju, urejen v Smernici ECB/2012/27;
- (92) „avkcijski postopek“ pomeni postopek, kjer Eurosistem povečuje likvidnost na trgu ali umika likvidnost s trga, pri čemer NCB sklepa transakcije s sprejemanjem protiponudb, ki jih predložijo nasprotni stranke po javni najavi;
- (93) „datum trgovanja (T)“ pomeni datum, na katerega se sklene posel, tj. pogodba o finančni transakciji med dvema nasprotnima strankama. Datum trgovanja lahko sovпада z datumom poravnave transakcije (poravnava na isti dan) ali pa je določeno število delovnih dni pred datumom poravnave (datum poravnave je opredeljen kot „T + odlog pri poravnavi“);
- (94) „tradicionalne krite obveznice“ pomenijo krite obveznice, razen „jumbo“ kritih obveznic, ki se izdajo v skladu z zahtevami po členu 52(4) Direktive 2009/65/ES;
- (95) „tripartitni agent“ pomeni upravljavca SPVS, ki je sklenil pogodbo z NCB, po kateri ta upravljavec zagotavlja določene storitve upravljanja z zavarovanjem kot agent navedene NCB;
- (96) „Unija“ pomeni Evropsko unijo;
- (97) „odbitek pri vrednotenju“ pomeni zmanjšanje tržne vrednosti finančnega premoženja, mobiliziranega kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, za določen odstotek;
- (98) „zmanjšanje vrednosti“ pomeni zmanjšanje tržne vrednosti finančnega premoženja, mobiliziranega kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, za določen odstotek, preden se uporabi kateri koli odbitek pri vrednotenju;
- (99) „avkcijski postopek z variabilno mero“ pomeni avkcijski postopek, v katerem sodelujoče nasprotni stranke v medsebojni konkurenci v protiponudbah navedejo tako denarni znesek posla, ki ga želijo skleniti, kot tudi obrestno mero, swap točke ali ceno, po kateri želijo skleniti posel z Eurosistemom, in kjer se najbolj konkurenčne protiponudbe sprejemajo prednostno, dokler se ne izčrpa skupni ponujeni znesek;
- (100) „brezkuponski instrument“ pomeni dolžniški instrument brez periodičnih izplačil kuponskih plačil.

DEL 2

ORODJA, OPERACIJE, INSTRUMENTI IN POSTOPKI DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA

Člen 3

Izvedbeni okvir denarne politike Eurosistema

1. Orodja, ki jih Eurosistem uporablja pri izvajanju denarne politike, so:
- (a) operacije odprtega trga;
 - (b) odprte ponudbe;
 - (c) obvezne rezerve.
2. Obvezne rezerve so določene v Uredbi Sveta (ES) št. 2531/98 in Uredbi (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9). Nekatere značilnosti obveznih rezerv so v informativne namene prikazane v Prilogi I.

Člen 4

Okvirne značilnosti operacij denarne politike Eurosistema

Pregled značilnosti operacij denarne politike Eurosistema so podrobneje opisane v tabeli 1.

Tabela 1

Pregled značilnosti operacij denarne politike Eurosistema

Kategorije operacij denarne politike		Vrste instrumentov		Zapadlost	Pogostost	Postopek
		Povečevanje likvidnosti	Umikanje likvidnosti			
Operacije odprtega trga	Operacije glavnega refinanciranja	Povratne transakcije	—	En teden	Tedensko	Standardne avkcije
	Operacije dolgoročnejšega refinanciranja	Povratne transakcije	—	Tri mesece (*)	Mesečno (*)	Standardne avkcije
	Operacije finega uravnavanja	Povratne transakcije	Povratne transakcije	Nestandardizirana	Nestandardizirana	Avkcijski postopki
		Valutne zamenjave	Valutne zamenjave			Dvostranski postopki
			Zbiranje vezanih depozitov			
	Strukturne operacije	Povratne transakcije	Povratne transakcije	Nestandardizirana	Nestandardizirana	Standardne avkcije
		—	Izdaja dolžniških certifikatov ECB	Krajša od 12 mesecev	Nestandardizirana	
		Dokončni nakupi	Dokončne prodaje	—	Nestandardizirana	Avkcijski postopki Dvostranski postopki

Kategorije operacij denarne politike		Vrste instrumentov		Zapadlost	Pogostost	Postopek
		Povečevanje likvidnosti	Umikanje likvidnosti			
Odpri ponudbi	Mejno posojilo	Povratne transakcije	—	Čez noč	Dostop po prostem preudarku nasprotnih strank	
	Mejni depozit	—	Depoziti	Čez noč	Dostop po prostem preudarku nasprotnih strank	

(*) Ob upoštevanju člena 7(4).

NASLOV I

OPERACIJE ODPRTEGA TRGA

POGLAVJE 1

Pregled operacij odprtega trga

Člen 5

Pregled kategorij in instrumentov operacij odprtega trga

1. Eurosistem lahko izvaja operacije odprtega trga z namenom uravnavanja obrestnih mer, uravnavanja likvidnosti na finančnem trgu in signaliziranja naravnosti denarne politike.
2. Operacije odprtega trga se lahko glede na njihov namen razvrstijo v naslednje kategorije:
 - (a) operacije glavnega refinanciranja;
 - (b) operacije dolgoročnejšega refinanciranja;
 - (c) operacije finega uravnavanja;
 - (d) strukturne operacije.
3. Operacije odprtega trga se izvajajo v obliki naslednjih instrumentov:
 - (a) povratnih transakcij;
 - (b) valutnih zamenjav za namene denarne politike;
 - (c) zbiranja vezanih depozitov;
 - (d) izdaje dolžniških certifikatov ECB;
 - (e) dokončnih transakcij.
4. V zvezi s posameznimi kategorijami operacij odprtega trga, določenih v odstavku 2, se uporabljajo naslednji instrumenti iz odstavka 3:
 - (a) operacije glavnega refinanciranja in operacije dolgoročnejšega refinanciranja se izvajajo izključno v obliki povratnih transakcij;

(b) operacije finega uravnavanja se lahko izvajajo v obliki:

- (i) povratnih transakcij;
- (ii) valutnih zamenjav za namene denarne politike;
- (iii) zbiranja vezanih depozitov;

(c) strukturne operacije se lahko izvajajo v obliki:

- (i) povratnih transakcij;
- (ii) izdaje dolžniških certifikatov ECB;
- (iii) dokončnih transakcij.

5. Operacije odprtega trga se izvajajo na pobudo ECB, ki tudi določi pogoje za njihovo izvršitev in instrument, ki se uporabi.

POGLAVJE 2

Kategorije operacij odprtega trga

Člen 6

Operacije glavnega refinanciranja

1. Eurosistem izvaja operacije glavnega refinanciranja v obliki povratnih transakcij.

2. Operativne značilnosti operacij glavnega refinanciranja so naslednje:

- (a) so operacije za povečevanje likvidnosti;
- (b) običajno se izvajajo vsak teden v skladu z okvirnim koledarjem rednih avkcij Eurosistema;
- (c) njihova zapadlost je običajno en teden, kakor je navedeno v okvirnem koledarju rednih avkcij Eurosistema, ob upoštevanju izjeme iz odstavka 3;
- (d) decentralizirano jih izvajajo nacionalne centralne banke;
- (e) izvajajo se na podlagi standardnih avkcij;
- (f) zanje veljajo kriteriji primernosti, določeni v členu 55, ki jih morajo izpolnjevati vse nasprotne stranke, ki predložijo protiponudbe pri teh operacijah;
- (g) zavarovane so s primernim finančnim premoženjem.

3. Zapadlost operacij glavnega refinanciranja se lahko razlikuje zaradi različnih praznikov v državah članicah, katerih valuta je euro.

4. Svet ECB redno odloča o obrestnih merah operacij glavnega refinanciranja. Spremenjene obrestne mere se začnejo uporabljati z začetkom novega obdobja izpolnjevanja obveznih rezerv.

5. Ne glede na odstavek 4 lahko Svet ECB kadar koli spremeni obrestno mero operacij glavnega refinanciranja. Taka odločitev se začne uporabljati ne prej kot naslednji delovni dan Eurosistema.

6. Operacije glavnega refinanciranja se izvedejo na podlagi avkcijskih postopkov s fiksno mero ali avkcijskih postopkov z variabilno mero, kakor odloči Eurosistem.

Člen 7

Operacije dolgoročnejšega refinanciranja

1. Eurosistem izvaja operacije dolgoročnejšega refinanciranja v obliki povratnih transakcij z namenom, da nasprotnim strankam zagotovi likvidnost, katere zapadlost je daljša od zapadlosti operacij glavnega refinanciranja.
2. Operativne značilnosti operacij dolgoročnejšega refinanciranja so naslednje:
 - (a) so povratne operacije za povečevanje likvidnosti;
 - (b) izvajajo se redno vsak mesec v skladu z okvirnim koledarjem rednih avkcij Eurosistema, ob upoštevanju izjeme, določene v odstavku 4;
 - (c) njihova zapadlost je običajno tri mesece v skladu z okvirnim koledarjem rednih avkcij Eurosistema, ob upoštevanju izjem, določenih v odstavku 3 in 4;
 - (d) decentralizirano jih izvajajo nacionalne centralne banke;
 - (e) izvajajo se na podlagi standardnih avkcij;
 - (f) zanje veljajo kriteriji primernosti, določeni v členu 55, ki jih morajo izpolnjevati vse nasprotne stranke, ki predložijo protiponudbe pri teh operacijah;
 - (g) zavarovane so s primernim finančnim premoženjem.
3. Zapadlost operacij dolgoročnejšega refinanciranja se lahko razlikuje zaradi različnih praznikov v državah članicah, katerih valuta je euro.
4. Eurosistem lahko občasno izvaja operacije dolgoročnejšega refinanciranja z zapadlostjo, daljšo od treh mesecev. Te operacije niso navedene v okvirnem koledarju rednih avkcij Eurosistema.
5. Operacije dolgoročnejšega refinanciranja z zapadlostjo, daljšo od treh mesecev, ki se izvajajo občasno, kakor je navedeno v odstavku 4, lahko vsebujejo klavzulo o predčasnem vračilu. Taka klavzula o predčasnem vračilu lahko pomeni bodisi možnost bodisi obveznost nasprotnih strank, da vrnejo vse zneske ali del zneskov, ki so jim bili dodeljeni v dani operaciji. Obvezna klavzula o predčasnem poplačilu mora temeljiti na izrecnih in vnaprej opredeljenih pogojih. Datume, na katere so predčasna vračila možna, objavi Eurosistem ob najavi operacij. Eurosistem se lahko v izjemnih okoliščinah odloči, da začasno ustavi predčasna vračila na določene datume, med drugim zaradi praznikov v državah članicah, katerih valuta je euro.
6. Operacije dolgoročnejšega refinanciranja se izvajajo na podlagi avkcijskih postopkov z variabilno mero, razen če se Eurosistem odloči, da se izvajajo na podlagi avkcijskega postopka s fiksno mero. V tem primeru se lahko mera, ki se uporablja v avkcijskih postopkih s fiksno mero, v času trajanja operacije indeksira na referenčno mero (npr. povprečno obrestno mero operacij glavnega refinanciranja), s pribitkom ali brez njega.

Člen 8

Operacije finega uravnavanja

1. Eurosistem lahko izvaja operacije finega uravnavanja v obliki povratnih transakcij, valutnih zamenjav za namene denarne politike ali zbiranja vezanih depozitov, zlasti z namenom izravnavanja likvidnostnih nihanj na trgu.
2. Operativne značilnosti operacij finega uravnavanja so naslednje:
 - (a) lahko se izvajajo kot operacije za povečevanje likvidnosti ali kot operacije za umikanje likvidnosti;
 - (b) njihova pogostost in zapadlost običajno nista standardizirani;
 - (c) običajno se izvajajo na podlagi hitrih avkcij, razen če se Eurosistem ob upoštevanju posebnih vidikov denarne politike ali zaradi odzivanja na tržne razmere odloči, da se določena operacija finega uravnavanja izvaja drugače (na podlagi standardne avkcije ali dvostranskega postopka);

- (d) decentralizirano jih izvajajo nacionalne centralne banke, pri čemer to ne sme posegati v člen 45(3);
- (e) zanje veljajo kriteriji primernosti nasprotnih strank, kakor so določeni v delu 3, odvisno od:
 - (i) vrste instrumenta za izvajanje operacij finega uravnavanja; in
 - (ii) postopka, ki se uporablja za to vrsto instrumenta;
- (f) kadar se izvajajo v obliki povratnih transakcij, so zavarovane s primernim finančnim premoženjem.

3. ECB lahko izvaja operacije finega uravnavanja na kateri koli delovni dan Eurosistema z namenom uravnavanja likvidnostnih neravnovesij v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv. Če trgovalni dan, dan poravnave in dan vračila niso delovni dnevi NCB, zadevni NCB ni treba izvajati teh operacij.

4. Eurosistem si pridržuje pravico do visoke stopnje fleksibilnosti pri izbiri postopkov in operativnih značilnostih izvajanja operacij finega uravnavanja, da se lahko odzove na tržne razmere.

Člen 9

Strukturne operacije

1. Eurosistem lahko izvaja strukturne operacije v obliki povratnih transakcij, izdaje dolžniških certifikatov ECB ali dokončnih transakcij z namenom prilagoditve strukturne pozicije Eurosistema do finančnega sistema ali zaradi drugih namenov izvajanja denarne politike.
2. Operativne značilnosti strukturnih operacij so naslednje:
 - (a) so operacije za povečevanje likvidnosti ali operacije za umikanje likvidnosti;
 - (b) njihova pogostost in zapadlost nista standardizirani;
 - (c) izvajajo se na podlagi avkcijskih ali dvostranskih postopkov, odvisno od vrste instrumenta za izvajanje strukturne operacije;
 - (d) decentralizirano jih izvajajo nacionalne centralne banke;
 - (e) zanje veljajo kriteriji primernosti nasprotnih strank, kakor so določeni v delu 3, odvisno od: (i) vrste instrumenta za izvajanje strukturnih operacij; in (ii) postopka, ki se uporablja za to vrsto instrumenta;
 - (f) strukturne operacije za povečevanje likvidnosti so zavarovane s primernim finančnim premoženjem, razen v primeru dokončnih nakupov.
3. Eurosistem si pridržuje pravico do visoke stopnje fleksibilnosti pri izbiri postopkov in operativnih značilnostih izvajanja strukturnih operacij, da se lahko odzove na tržne razmere in druga strukturna gibanja.

POGLAVJE 3

Instrumenti za operacije odprtega trga

Člen 10

Povratne transakcije

1. Povratne transakcije so posebni instrumenti za izvajanje operacij odprtega trga, kjer NCB kupi ali proda primerno finančno premoženje na podlagi pogodbe o začasni prodaji ali sklene kreditne posle v obliki zavarovanih posojil, odvisno od pogodbenih dogovorov ali predpisov, ki jih uporabljajo nacionalne centralne banke.

2. Pogodbe o začasni prodaji in zavarovana posojila morajo izpolnjevati dodatne zahteve za te instrumente, določene v delu 7.
3. Povratne transakcije za povečevanje likvidnosti so zavarovane s primernim finančnim premoženjem kot zavarovanjem v skladu z delom 4.
4. Operativne značilnosti povratnih transakcij so odvisne od kategorije operacij odprtega trga, za katero se uporabijo.
5. Povratne transakcije za umikanje likvidnosti so zavarovane s finančnim premoženjem, ki ga zagotovi Eurosistem. Kriteriji primernosti za to finančno premoženje so enaki tistim, ki veljajo za primerno finančno premoženje, ki se uporablja pri povratnih transakcijah za umikanje likvidnosti, v skladu z delom 4. Pri povratnih transakcijah za umikanje likvidnosti se odbitki pri vrednotenju ne uporabljajo.

Člen 11

Valutne zamenjave za namene denarne politike

1. Valutne zamenjave za namene denarne politike sestavljata istočasni promptna in termska zamenjava eura za tujo valuto.
2. Valutne zamenjave za namene denarne politike morajo izpolnjevati dodatne zahteve za te instrumente, določene v delu 7.
3. Razen če se Svet ECB odloči drugače, Eurosistem sklepa posle samo v valutah, s katerimi se veliko trguje, in v skladu z običajno tržno prakso.
4. Pri vsaki valutni zamenjavi za namene denarne politike se Eurosistem in nasprotne stranke dogovorijo o swap točkah za transakcijo, ki se jih kotira v skladu s splošnimi tržnimi običaji. Določitev deviznih tečajev pri valutnih zamenjavah za namene denarne politike je opisana v tabeli 2.
5. Operativne značilnosti valutnih zamenjav za namene denarne politike so naslednje:
 - (a) lahko se izvajajo kot operacije za povečevanje likvidnosti ali kot operacije za umikanje likvidnosti;
 - (b) njihova pogostost in zapadlost nista standardizirani;
 - (c) izvajajo se na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, razen če se Eurosistem ob upoštevanju posebnih vidikov denarne politike ali zaradi odzivanja na tržne razmere odloči, da se določena operacija izvaja drugače (na podlagi standardne avkcije);
 - (d) decentralizirano jih izvajajo nacionalne centralne banke, pri čemer to ne sme posegati v člen 45(3).
6. Za nasprotne stranke, ki sodelujejo pri valutnih zamenjavah za namene denarne politike, veljajo kriteriji primernosti, določeni v delu 3, odvisno od postopka, ki se uporabi za zadevno operacijo.

Tabela 2

Določitev deviznih tečajev pri valutnih zamenjavah za namene denarne politike

S = promptni (na datum sklenitve valutne zamenjave) devizni tečaj med eurom (EUR) in tujo valuto ABC

$$S = \frac{x \times ABC}{1 \times EUR}$$

FM = terminski devizni tečaj med eurom in tujo valuto ABC na datum povratnega odkupa pri valutni zamenjavi (M)

$$F_M = \frac{y \times ABC}{1 \times EUR}$$

ΔM = swap točke med eurom in tujo valuto ABC na datum povratnega odkupa pri valutni zamenjavi (M)

$$\Delta_M = F_M - S$$

N(.) = promptni znesek valute; N(.)_M je terminski znesek valute:

$$N(ABC) = N(EUR) \times S \text{ ali } N(EUR) = \frac{N(ABC)}{S}$$

$$N(ABC)_M = N(EUR)_M \times F_M \text{ ali } N(EUR)_M = \frac{N(ABC)_M}{F_M}$$

Člen 12

Zbiranje vezanih depozitov

1. Eurosistem lahko povabi nasprotne stranke k vezavi depozitov pri njihovih domačih NCB.
2. Depoziti nasprotnih strank se vežejo za določeno obdobje in s fiksno obrestno mero.
3. Obrestne mere za vezane depozite so lahko: (a) pozitivne; (b) nič odstotkov; (c) negativne.
4. Obrestna mera za vezani depozit je linearna obrestna mera, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija „dejansko število dni/360 dni v letu“. Obresti se izplačajo ob zapadlosti depozita. Uporaba negativne obrestne mere za vezane depozite povzroči plačilno obveznost imetnika depozita do domače NCB, vključno s pravico te NCB, da ustrezno bremeni račun nasprotne stranke. Nacionalne centralne banke v zameno za vezane depozite ne dajejo nobenega zavarovanja.
5. Vezani depoziti se vodijo na računih pri domači NCB, tudi kadar mora te operacije po členu 45(3) centralizirano izvršiti ECB.
6. Operativne značilnosti zbiranja vezanih depozitov so naslednje:
 - (a) izvaja se z namenom umikanja likvidnosti;
 - (b) izvaja se lahko na podlagi vnaprej najavljenega razporeda operacij z vnaprej določeno pogostostjo in zapadlostjo ali občasno, zaradi odzivanja na spremenjene likvidnostne razmere, npr. zbiranje vezanih depozitov se lahko izvaja na zadnji dan obdobja izpolnjevanja obveznih rezerv z namenom uravnavanja likvidnostnega neravnovesja, nastalega po dodelitvi zadnje operacije glavnega refinanciranja;
 - (c) izvaja se na podlagi hitrih avkcij, razen če se ECB ob upoštevanju posebnih vidikov denarne politike ali zaradi odzivanja na tržne razmere odloči, da se določena operacija izvaja drugače (na podlagi dvostranskega postopka ali standardne avkcije);
 - (d) decentralizirano ga izvajajo nacionalne centralne banke, pri čemer to ne sme posegati v člen 45(3).
7. Za nasprotne stranke, ki sodelujejo pri zbiranju vezanih depozitov, veljajo kriteriji primernosti, določeni v delu 3, odvisno od postopka, ki se uporabi za zadevno operacijo.

Člen 13

Izdaja dolžniških certifikatov ECB

1. Dolžniški certifikati ECB predstavljajo dolžniško obveznost ECB do imetnika certifikata.

2. Dolžniški certifikati ECB se izdajo in hranijo v nematerializirani obliki pri depotnih družbah v državah članicah, katerih valuta je euro.

3. ECB ne postavlja nobenih omejitev glede prenosljivosti dolžniških certifikatov ECB.

4. ECB lahko izda dolžniške certifikate ECB v:

(a) diskontiranem znesku ob izdaji, ki je nižji od nominalnega zneska; ali

(b) znesku, ki je višji od nominalnega zneska;

in se ob zapadlosti izplačajo v nominalnem znesku.

Razlika med zneskom ob izdaji in nominalnim zneskom (tj. zneskom izplačila) je enaka obračunanim obrestim na znesek ob izdaji po dogovorjeni obrestni meri za obdobje do zapadlosti certifikata. Uporabljen obrestna mera je linearna obrestna mera, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija „dejansko število dni/360 dni v letu“. Izračun zneska ob izdaji se opravi v skladu s tabelo 3.

Tabela 3

Izdaja dolžniških certifikatov ECB

$$\text{Znesek ob izdaji je: } P_T = N \times \frac{1}{1 + \frac{r_t \times D}{36,000}}$$

kjer je:

N = nominalni znesek dolžniškega certifikata ECB

r_t = obrestna mera (v %)

D = zapadlost dolžniškega certifikata ECB (v dnevih)

P_T = znesek ob izdaji dolžniškega certifikata ECB

5. Operativne značilnosti dolžniških certifikatov ECB so naslednje:

(a) izdajo se kot operacija odprtega trga za umikanje likvidnosti;

(b) lahko se izdajajo redno ali občasno;

(c) njihova zapadlost je krajša od 12 mesecev;

(d) izdajo se na podlagi standardnih avkcij;

(e) avkcije in poravnave certifikatov decentralizirano opravljajo nacionalne centralne banke.

6. Za nasprotne stranke, ki sodelujejo pri standardni avkciji za izdajo dolžniških certifikatov ECB, veljajo kriteriji primernosti, določeni v delu 3.

Člen 14

Dokončne transakcije

1. Dokončna transakcija vključuje popoln prenos lastništva s prodajalca na kupca, ne da bi bil pri tem predviden poznejši prenos lastništva nazaj na prodajalca.

2. Pri izvajanju dokončnih transakcij in izračunu cen Eurosistem ravna v skladu s tržnimi običaji, ki se najbolj pogosto uporabljajo za dolžniške instrumente, uporabljene v transakciji.
3. Operativne značilnosti dokončnih transakcij so naslednje:
 - (a) lahko se izvajajo kot operacije za povečevanje likvidnosti (dokončni nakupi) ali kot operacije za umikanje likvidnosti (dokončne prodaje);
 - (b) njihova pogostost ni standardizirana;
 - (c) izvajajo se na podlagi dvostranskih postopkov, razen če se ECB odloči, da se določena operacija izvede na podlagi hitre ali standardne avkcije;
 - (d) decentralizirano jih izvajajo nacionalne centralne banke, pri čemer to ne sme posegati v člen 45(3);
 - (e) temeljijo samo na primernem tržnem finančnem premoženju, kakor je določeno v delu 4.
4. Za nasprotne stranke, ki sodelujejo pri dokončnih transakcijah, veljajo kriteriji primernosti, določeni v delu 3.

Člen 15

Obveznost zavarovanja in poravnave pri povratnih transakcijah in valutnih zamenjavah za namene denarne politike

1. Pri povratnih transakcijah in valutnih zamenjavah za namene denarne politike, s katerimi Eurosistem povečuje likvidnost, morajo nasprotne stranke:
 - (a) prenesti zadostni znesek primernega finančnega premoženja v primeru povratnih transakcij ali ustrezní znesek v tuji valuti v primeru valutnih zamenjav za poravnavo zneska na dan poravnave;
 - (b) zagotavljati ustrezno zavarovanje operacije do njene zapadlosti;
 - (c) v zvezi s točko (b), kjer je primerno, zagotoviti ustrezno zavarovanje ob pozivih h kritju v obliki zadostnega primernega finančnega premoženja ali denarnih sredstev.
2. Pri povratnih transakcijah in valutnih zamenjavah za namene denarne politike, s katerimi Eurosistem umika likvidnost, morajo nasprotne stranke:
 - (a) prenesti zadostni znesek denarnih sredstev za poravnavo zneskov, ki so jim bili dodeljeni v zadevni operaciji za umikanje likvidnosti;
 - (b) zagotavljati ustrezno zavarovanje operacije do njene zapadlosti;
 - (c) v zvezi s točko (b), kjer je primerno, zagotoviti ustrezno zavarovanje ob pozivih h kritju v obliki zadostnega primernega finančnega premoženja ali denarnih sredstev.
3. Neizpolnjevanje zahtev, navedenih v odstavkih 1 in 2, se sankcionira, kjer je primerno, po členih 154 do 157.

Člen 16

Obveznost poravnave pri dokončnih nakupih in prodajah, zbiranju vezanih depozitov in izdaji dolžniških certifikatov ECB

1. Pri operacijah odprtega trga, ki se izvajajo v obliki dokončnih nakupov in prodaj, zbiranja vezanih depozitov in izdaje dolžniških certifikatov ECB, morajo nasprotne stranke prenesti zadostni znesek primernega finančnega premoženja ali denarnih sredstev za poravnavo zneska, dogovorjenega v transakciji.
2. Neizpolnjevanje zahteve, navedene v odstavku 1, se sankcionira, kjer je primerno, po členih 154 do 157.

NASLOV II

ODPRTE PONUDBE

Člen 17

Odprti ponudbi

1. Nacionalne centralne bankeodobrijo dostop do odprtih ponudb Eurosistema na pobudo svojih nasprotnih strank.
2. Odprti ponudbi sestavljata naslednji kategoriji:
 - (a) mejno posojilo;
 - (b) mejni depozit.
3. Pogoji odprtih ponudb so enaki v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.
4. Nacionalne centralne bankeodobrijo dostop do odprtih ponudb samo v skladu s cilji ECB in splošnimi vidiki denarne politike.
5. ECB lahko kadar koli prilagodi pogoje odprtih ponudb ali ju začasno ukine.
6. Svet ECB redno odloča o obrestnih merah odprtih ponudb. Spremenjene obrestne mere se začnejo uporabljati z začetkom novega obdobja izpolnjevanja obveznih rezerv, kakor je opredeljeno v členu 7 Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9). ECB objavi koledar obdobji izpolnjevanja obveznih rezerv vsaj tri mesece pred začetkom vsakega koledarskega leta.
7. Ne glede na odstavek 6 lahko Svet ECB kadar koli spremeni obrestne mere odprtih ponudb. Taka odločitev se začne uporabljati ne prej kot naslednji delovni dan Eurosistema.

POGLAVJE 1

Odprta ponudba mejnega posojila

Člen 18

Značilnosti mejnega posojila

1. Nasprotne stranke lahko uporabijo mejno posojilo, da pridobijo likvidnost čez noč od Eurosistema s povratno transakcijo s svojo domačo NCB, po vnaprej določeni obrestni meri, z uporabo primerne finančne premoženja kot zavarovanja.
2. Nacionalne centralne banke zagotavljajo likvidnost v okviru mejnega posojila na podlagi pogodb očasni prodaji ali zavarovanih posojil v skladu s pogodbenimi dogovori ali predpisi, ki jih uporabljajo te nacionalne centralne banke.
3. Glede zneska likvidnosti, ki se lahko odobri v okviru mejnega posojila, ni nobene omejitve, pod pogojem, da se zagotovi ustrezno zavarovanje po odstavku 4.
4. Nasprotne stranke morajo predložiti kot zavarovanje zadostno primerno finančno premoženje pred uporabo mejnega posojila. To finančno premoženje je treba vnaprej deponirati pri zadevni NCB ali ga predložiti skupaj z zahtevo za dostop do mejnega posojila.

Člen 19

Pogoji dostopa do mejnega posojila

1. Do mejnega posojila imajo dostop institucije, ki izpolnjujejo kriterije primernosti po členu 55 in imajo dostop do računa pri NCB, kjer se transakcija lahko poravna, predvsem v sistemu TARGET2.
2. Dostop do mejnega posojila se lahko odobri samo ob dnevih, ko je sistem TARGET2 odprt za poslovanje. Ob dnevih, ko SPVP niso odprti za poslovanje, se dostop do mejnega posojila odobri na podlagi primerne finančne premoženja, ki je že bilo vnaprej deponirano pri NCB.

3. Če NCB ali katera koli njena podružnica zaradi državnih ali regionalnih praznikov na določene delovne dneve Eurosistema ni odprta za namen izvajanja operacij denarne politike, domača NCB vnaprej obvesti svoje nasprotne stranke o ureditvi dostopa do mejnega posojila na te praznične dni.
4. Dostop do mejnega posojila se lahko odobri na podlagi posebnega zahtevka nasprotne stranke ali avtomatično, kakor je določeno v odstavku 5 oziroma 6.
5. Nasprotna stranka lahko svoji domači NCB pošlje zahtevek za dostop do mejnega posojila. Če domača NCB prejme zahtevek najpozneje 15 minut po času zaprtja sistema TARGET2, bo NCB obravnavala zahtevek v sistemu TARGET2 še isti dan. Rok za vložitev zahtevka za dostop do mejnega posojila se na zadnji delovni dan Eurosistema v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv podaljša za dodatnih 15 minut. V zahtevku za dostop do mejnega posojila je treba navesti znesek zahtevanega posojila. Nasprotna stranka mora predložiti zadostno primerno finančno premoženje kot zavarovanje za transakcijo, razen če je nasprotna stranka to finančno premoženje že vnaprej deponirala pri domači NCB po členu 18(4).
6. Ob koncu vsakega delovnega dneva se negativno stanje na poravnalnem računu nasprotne stranke pri njeni domači NCB, ki ostane po zaključku kontrolnih postopkov ob koncu dneva, avtomatično šteje kot zahtevek za dostop do mejnega posojila. Za izpolnitev zahteve iz člena 18(4) morajo nasprotne stranke, preden pride do takega avtomatičnega zahtevka, pri svoji domači NCB vnaprej deponirati zadostno primerno finančno premoženje kot zavarovanje za transakcijo. Neizpolnjevanje tega pogoja dostopa se sankcionira v skladu s členi 154 do 157.

Člen 20

Zapadlost in obrestna mera mejnega posojila

1. Zapadlost posojila, odobrenega v okviru mejnega posojila, je čez noč. Za nasprotne stranke, ki so neposredno udeležene v sistemu TARGET2, se posojilo odplača naslednji dan, na katerega so: (a) sistem TARGET2; in (b) zadevni SPVP odprti za poslovanje, in sicer v trenutku, ko se ti sistemi odprejo za poslovanje.
2. Obrestno mero, po kateri se obrestuje mejno posojilo, objavi Eurosistem vnaprej, izračuna pa se kot linearna obrestna mera, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija „dejansko število dni/360 dni v letu“. Obrestna mera, ki se uporablja za mejno posojilo, se imenuje obrestna mera mejnega posojila.
3. Obresti mejnega posojila se plačajo skupaj z odplačilom posojila.

POGLAVJE 2

Mejni depozit

Člen 21

Značilnosti mejnega depozita

1. Nasprotne stranke lahko uporabijo mejni depozit za deponiranje depozitov čez noč pri Eurosistemu prek domače NCB, ki se obrestujejo po vnaprej določeni obrestni meri.
2. Obrestna mera mejnega depozita je lahko: (a) pozitivna; (b) nič odstotkov; (c) negativna.
3. Nacionalne centralne banke v zameno za depozite ne dajejo nobenega zavarovanja.
4. Glede zneska, ki ga lahko nasprotna stranka deponira v okviru mejnega depozita, ni nobene omejitve.

Člen 22

Pogoji dostopa do mejnega depozita

1. Do odprte ponudbe mejnega depozita imajo dostop institucije, ki izpolnjujejo kriterije primernosti po členu 55 in imajo dostop do računa pri NCB, kjer se transakcija lahko poravna, predvsem v sistemu TARGET2. Dostop do mejnega depozita se lahko odobri samo ob dnevih, ko je sistem TARGET2 odprt za poslovanje.

2. Za odobritev dostopa do mejnega depozita mora nasprotna stranka svoji domači NCB poslati zahtevek. Če domača NCB prejme zahtevek najpozneje 15 minut po času zaprtja sistema TARGET2, bo NCB obravnavala zahtevek v sistemu TARGET2 še isti dan. Rok za vložitev zahtevka za dostop do mejnega depozita se na zadnji delovni dan Eurosistema v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv podaljša za dodatnih 15 minut. V zahtevku je treba navesti znesek, ki se deponira.

3. Zaradi obstoja različnih struktur računov pri nacionalnih centralnih bankah lahko te, po predhodni odobritvi ECB, uporabljajo pogoje dostopa, ki se razlikujejo od pogojev dostopa, navedenih v tem členu. Nacionalne centralne banke nasprotnim strankam zagotovijo informacije o vseh takih odstopanjih od pogojev dostopa, opisanih v tem členu.

Člen 23

Zapadlost in izračun obresti mejnega depozita

1. Zapadlost depozitov v okviru mejnega depozita je čez noč. Za nasprotne stranke, ki so neposredno udeležene v sistemu TARGET2, zapadejo depoziti naslednji dan, na katerega je sistem TARGET2 odprt za poslovanje, in sicer v trenutku, ko se ta sistem odpre za poslovanje.

2. Obrestno mero za depozit objavi Eurosistem vnaprej, izračuna pa se kot linearna obrestna mera, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija „dejansko število dni/360 dni v letu“.

3. Obresti na depozite se plačajo ob zapadlosti depozita. Uporaba negativne obrestne mere za mejni depozit povzroči plačilno obveznost imetnika depozita do domače NCB, vključno s pravico te NCB, da ustrezno bremeni račun nasprotne stranke.

NASLOV III

POSTOPKI ZA OPERACIJE DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA

POGLAVJE 1

Avkcijski in dvostranski postopki za operacije odprtega trga Eurosistema

Člen 24

Vrste postopkov za operacije odprtega trga

Operacije odprtega trga se izvajajo na podlagi avkcijskih ali dvostranskih postopkov.

Oddelek 1

Avkcijski postopki

Člen 25

Pregled avkcijskih postopkov

1. Avkcijski postopki se izvajajo v šestih operativnih korakih, kakor so določeni v tabeli 4.

Tabela 4

Operativni koraki pri avkcijskih postopkih

Korak 1: Najava avkcije

(a) ECB najavi avkcijo prek javnih elektronskih medijev in spletne strani ECB

(b) NCB najavi avkcijo prek nacionalnih elektronskih medijev in neposredno posameznim nasprotnim strankam (če menijo, da je to potrebno)

Korak 2: Priprava in predložitev protiponudb s strani nasprotnih strank

Korak 3: Zbiranje protiponudb s strani Eurosistema

Korak 4: Dodelitev in objava rezultatov avkcije

(a) Odločitev ECB o dodelitvi

(b) Objava rezultatov dodelitve prek javnih elektronskih medijev in spletne strani ECB

Korak 5: Pošiljanje obvestil uspešnim ponudnikom

Korak 6: Poravnava transakcij

2. Avkcijski postopki se izvajajo v obliki standardnih avkcij ali hitrih avkcij. Operativne značilnosti standardnih in hitrih avkcij so enake, razen časovnega okvira (tabeli 5 in 6) in kroga nasprotnih strank.

Tabela 5

Približen časovni okvir za operativne korake pri standardnih avkcijah (naveden je srednjeevropski čas ⁽¹⁾)

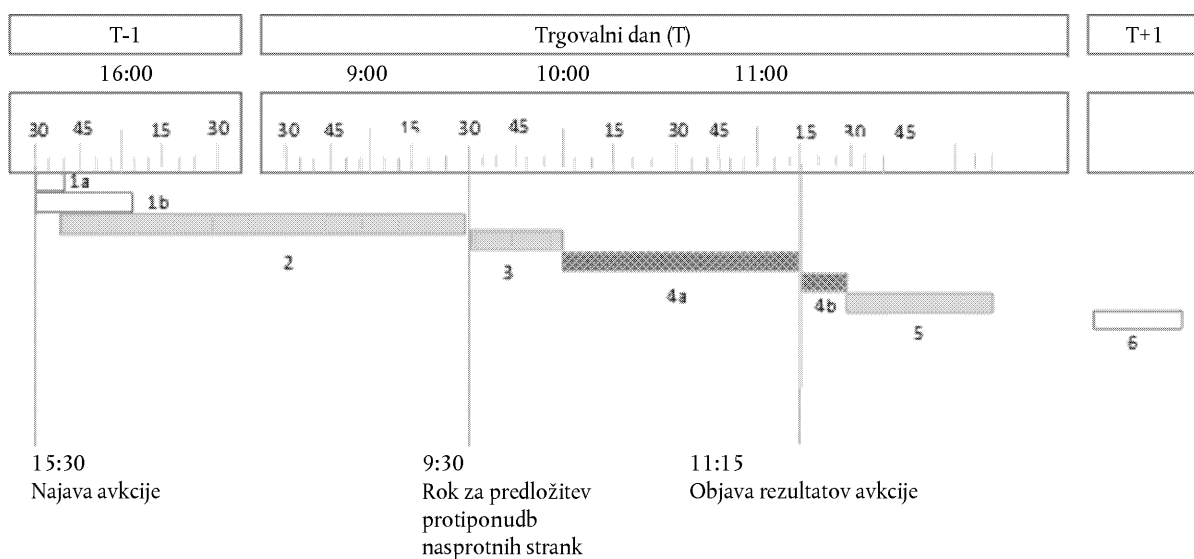
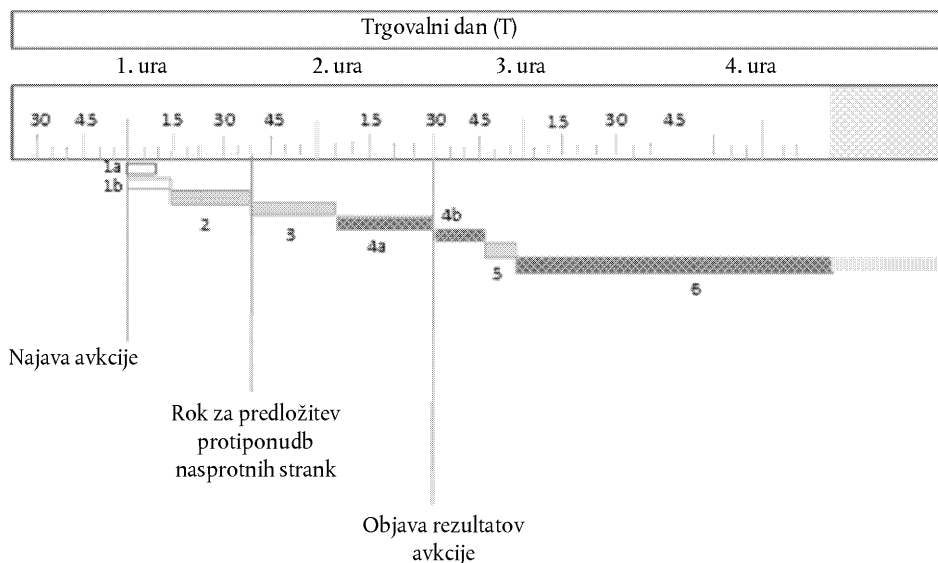

Tabela 6

Približen časovni okvir za operativne korake pri hitrih avkcijah (naveden je srednjeevropski čas)

⁽¹⁾ Srednjeevropski čas upošteva spremembo na srednjeevropski poletni čas.

3. Eurosistem lahko izvaja avkcijske postopke s fiksno mero ali avkcijske postopke z variabilno mero.

Člen 26

Standardne avkcije

1. Eurosistem uporablja standardne avkcije za izvajanje: (a) operacij glavnega refinanciranja; (b) operacij dolgoročnejšega refinanciranja; (c) določenih strukturnih operacij, tj. strukturnih povratnih operacij in izdajo dolžniških certifikatov ECB.
2. Eurosistem lahko ob upoštevanju posebnih vidikov denarne politike ali zaradi odzivanja na tržne pogoje uporablja standardne avkcije tudi za izvajanje operacij finega uravnavanja in strukturnih operacij v obliki dokončnih transakcij.
3. Pri standardnih avkcijah praviloma: (a) poteče največ 24 ur od najave avkcije do pošiljanja obvestil uspešnim ponudnikom; in (b) čas med rokom za predložitev protiponudb in objavo rezultatov dodelitve je približno dve uri.
4. ECB se lahko odloči, da pri posameznih operacijah prilagodi časovni okvir, če meni, da je to primerno.

Člen 27

Hitre avkcije

1. Eurosistem običajno uporablja hitre avkcije za izvajanje operacij finega uravnavanja, ob upoštevanju posebnih vidikov denarne politike ali zaradi odzivanja na tržne razmere pa jih lahko uporablja tudi za strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij.
2. Hitre avkcije se izvedejo v roku 105 minut po najavi avkcije, obvestila uspešnim ponudnikom pa se pošljejo takoj po javni objavi rezultatov dodelitve.
3. ECB se lahko odloči, da pri posameznih operacijah prilagodi časovni okvir, če meni, da je to primerno.
4. Eurosistem lahko v skladu s kriteriji in postopki, določenimi v členu 57, izbere omejeno število nasprotnih strank za sodelovanje pri hitrih avkcijah.

Člen 28

Izvajanje standardnih avkcij za operacije glavnega refinanciranja in redne operacije dolgoročnejšega refinanciranja na podlagi koledarja avkcij

1. Avkcijski postopki za operacije glavnega refinanciranja in redne operacije dolgoročnejšega refinanciranja se izvajajo v skladu z okvirnim koledarjem rednih avkcij Eurosistema.
2. Okviren koledar rednih avkcij Eurosistema se objavi na spletnih straneh ECB in nacionalnih centralnih bank vsaj tri mesece pred začetkom koledarskega leta, za katero velja.
3. Običajni trgovalni dnevi za operacije glavnega refinanciranja in redne operacije dolgoročnejšega refinanciranja so navedeni v tabeli 7.

Tabela 7

Običajni trgovalni dnevi za operacije glavnega refinanciranja in redne operacije dolgoročnejšega refinanciranja

Kategorija operacij odprtega trga	Običajen trgovalni dan (T)
Operacije glavnega refinanciranja	Vsak torek (*)
Redne operacije dolgoročnejšega refinanciranja	Zadnja sreda v vsakem koledarskem mesecu (**)

(*) Zaradi praznikov se lahko določi drug termin.

(**) Zaradi praznikov se decembrska operacija prestavi na zgodnejši termin, običajno za en teden, tj. na predhodno sredo v tem mesecu.

Člen 29**Izvajanje avkcijskih postopkov za operacije finega uravnavanja in strukturne operacije brez koledarja avkcij**

1. Operacije finega uravnavanja se ne izvajajo v skladu z vnaprej določenim koledarjem. ECB se lahko odloči, da izvaja operacije finega uravnavanja na kateri koli delovni dan Eurosistema. V teh operacijah sodelujejo samo nacionalne centralne banke, pri katerih so trgovalni dan, dan poravnave in dan izplačila delovni dnevi NCB.
2. Strukturne operacije, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, se ne izvajajo v skladu z vnaprej določenim koledarjem. Običajno se izvajajo in poravnajo ob dnevih, ki so delovni dnevi nacionalnih centralnih bank v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.

Oddelek 2**Operativni koraki pri avkcijskih postopkih****Pododdelek 1****Najava avkcijskih postopkov****Člen 30****Najava standardnih in hitrih avkcij**

1. ECB vnaprej javno najavi standardne avkcije prek elektronskih medijev in spletne strani ECB. Poleg tega lahko nacionalne centralne banke najavijo standardne avkcije prek nacionalnih elektronskih medijev in neposredno nasprotnim strankam, če menijo, da je to potrebno.
2. ECB lahko vnaprej javno najavi hitre avkcije prek elektronskih medijev in spletne strani ECB. Pri hitrih avkcijah, ki so vnaprej javno najavljene, lahko nacionalne centralne banke neposredno stopijo v stik z izbranimi nasprotnimi strankami, če menijo, da je to potrebno. Pri hitrih avkcijah, ki niso javno najavljene vnaprej, nacionalne centralne banke neposredno stopijo v stik z izbranimi nasprotnimi strankami.
3. Najava avkcije pomeni poziv nasprotnim strankam, naj predložijo protiponudbe, ki so pravno zavezujoče. Najava ne pomeni ponudbe ECB ali nacionalnih centralnih bank.
4. Informacije, ki se morajo vključiti v javno najavo avkcijskega postopka, so določene v Prilogi II.
5. ECB lahko sprejme vse ukrepe, ki so po njenem mnenju ustrezni, da se popravi napaka v najavi avkcijskega postopka, vključno s preklicem ali prekinitvijo avkcijskega postopka, ki se izvaja.

Pododdelek 2**Priprava in predložitev protiponudb s strani nasprotnih strank****Člen 31****Oblika in kraj predložitve protiponudb**

1. Protiponudbe je treba predložiti domači NCB nasprotne stranke. Protiponudbe ene institucije lahko domači NCB predloži samo ena poslovna enota v vsaki državi članici, katere valuta je euro in v kateri je institucija ustanovljena, tj. sedež ali izbrana podružnica.
2. Nasprotne stranke morajo protiponudbe predložiti v formatu, ki ustreza obrazcu, ki ga za zadevno operacijo določi NCB.

Člen 32**Predložitev protiponudb**

1. Pri avkcijskih postopkih s fiksno mero morajo nasprotne stranke v svojih protiponudbah navesti denarni znesek, v višini katerega so pripravljene skleniti posel z nacionalnimi centralnimi bankami.
2. Pri avkcijskih postopkih valutnih zamenjav s fiksno mero morajo nasprotne stranke navesti znesek v valuti, ki ostane enak v obeh delih zamenjave, in ki ga nameravajo prodati in ponovno kupiti ali kupiti in ponovno prodati po navedeni meri.

3. Pri avkcijskih postopkih z variabilno mero lahko nasprotne stranke predložijo do deset protiponudb z različnimi obrestnimi merami, cenami ali swap točkami. V izjemnih okoliščinah lahko Eurosistem omeji število protiponudb, ki jih lahko predloži vsaka nasprotna stranka. Nasprotne stranke morajo v vsaki protiponudbi navesti denarni znesek, v višini katerega so pripravljene skleniti posel, in ustrezno obrestno mero, ceno ali swap točke. Obrestna mera ali swap točke v protiponudbi mora biti izražena kot mnogokratnik 0,01 odstotne točke. Cena v protiponudbi mora biti izražena kot mnogokratnik 0,001 odstotne točke.
4. Pri avkcijskih postopkih valutnih zamenjav z variabilno mero morajo nasprotne stranke navesti znesek v valuti, ki ostane enak v obeh delih zamenjave, in kotacijo swap točk, po katerih nameravajo skleniti posel.
5. Pri avkcijskih postopkih valutnih zamenjav z variabilno mero je treba swap točke kotirati v skladu s splošnimi tržnimi običaji, protiponudbe pa morajo biti izražene kot mnogokratnik 0,01 swap točke.
6. V zvezi z izdajo dolžniških certifikatov ECB se lahko ECB odloči, da mora biti v protiponudbah navedena cena in ne obrestna mera. V teh primerih mora biti cena izražena kot odstotek nominalnega zneska, na tri decimalna mesta natančno.

Člen 33

Najnižji in najvišji znesek protiponudbe

1. Pri operacijah glavnega refinanciranja znaša najnižji znesek protiponudbe 1 000 000 EUR. Protiponudbe, ki presegajo ta znesek, morajo biti izražene kot mnogokratnik 100 000 EUR. Najnižji znesek protiponudbe se uporablja pri vsaki posamezni višini obrestne mere.
2. Pri operacijah dolgoročnejšega refinanciranja vsaka NCB določi najnižji znesek protiponudbe v razponu od 10 000 EUR do 1 000 000 EUR. Protiponudbe, ki presegajo najnižji znesek protiponudbe, morajo biti izražene kot mnogokratnik 10 000 EUR. Najnižji znesek protiponudbe se uporablja pri vsaki posamezni višini obrestne mere.
3. Pri operacijah finega uravnavanja in strukturnih operacijah znaša najnižji znesek protiponudbe 1 000 000 EUR. Protiponudbe, ki presegajo ta znesek, morajo biti izražene kot mnogokratnik 100 000 EUR. Najnižji znesek protiponudbe se uporablja pri vsaki posamezni višini obrestne mere, cene ali swap točk, odvisno od vrste transakcije.
4. ECB lahko določi najvišji znesek protiponudb, ki je najvišji sprejemljivi znesek protiponudb posamezne nasprotne stranke, da bi preprečila nesorazmerno visoke protiponudbe. V tem primeru ECB podrobno o takem najvišjem znesku protiponudbe navede v javni najavi avkcije.

Člen 34

Najnižja in najvišja izklicna mera

1. Pri avkcijskih postopkih z variabilno mero za povečevanje likvidnosti lahko ECB določi najnižjo izklicno mero, ki pomeni najnižjo obrestno mero, po kateri lahko nasprotne stranke predložijo protiponudbe.
2. Pri avkcijskih postopkih z variabilno mero za umikanje likvidnosti lahko ECB določi najvišjo izklicno mero, ki pomeni najvišjo obrestno mero, po kateri lahko nasprotne stranke predložijo protiponudbe.

Člen 35

Rok za predložitev protiponudb

1. Nasprotne stranke lahko umaknejo svoje protiponudbe kadar koli do izteka roka za predložitev protiponudb.
2. Protiponudbe, predložene po izteku roka, se ne obravnavajo in se štejejo kot neprimerne.
3. Domača NCB odloči, ali je nasprotna stranka upoštevala rok za predložitev protiponudb.

Člen 36

Zavrnitev protiponudb

1. NCB zavrne:
 - (a) vse protiponudbe nasprotne stranke, če skupni znesek protiponudb presega zgornji znesek protiponudb, ki ga določi ECB;
 - (b) katero koli protiponudbo nasprotne stranke, če je protiponudba pod najnižjim zneskom protiponudbe;

- (c) katero koli protiponudbo nasprotne stranke, če je protiponudba pod izklicno obrestno mero, ceno ali swap točkami ali nad najvišjo sprejeto obrestno mero, ceno ali swap točkami.
- 2. NCB lahko zavrne protiponudbe, ki niso popolne ali niso pripravljene v skladu z ustreznim obrazcem.
 - 3. Če se domača NCB odloči za zavrnitev protiponudbe, mora o tej odločitvi obvestiti nasprotno stranko pred dodelitvijo na avkciji.

Pododdelek 3

Dodelitev na avkciji

Člen 37

Dodelitev v avkcijskih postopkih s fiksno mero za povečevanje in umikanje likvidnosti

- 1. V avkcijskem postopku s fiksno mero se dodelitev protiponudb nasprotnih strank izvede na naslednji način:
 - (a) Protiponudbe se seštejejo.
 - (b) Če skupni znesek protiponudb presega skupni znesek likvidnosti za dodelitev, se predložene protiponudbe sprejmejo sorazmerno glede na razmerje med zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb, v skladu s tabelo 1 iz Priloge III.
 - (c) Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro.
- 2. ECB se lahko odloči za dodelitev:
 - (a) najnižjega zneska dodelitve, ki je najnižji znesek, ki se lahko dodeli vsakemu ponudniku; ali
 - (b) najnižje stopnje dodelitve, ki je najnižji odstotek protiponudb po mejni obrestni meri, ki se lahko dodeli vsakemu ponudniku.

Člen 38

Dodelitev v avkcijskih postopkih z variabilno mero za povečevanje likvidnosti v eurih

- 1. V avkcijskem postopku z variabilno mero za povečevanje likvidnosti v eurih se dodelitev protiponudb nasprotnih strank izvede na naslednji način:
 - (a) Protiponudbe se razvrstijo po padajočem vrstnem redu glede na ponujene obrestne mere ali po naraščajočem vrstnem redu glede na ponujene cene.
 - (b) Najprej se sprejmejo protiponudbe z najvišjimi obrestnimi merami (najnižjimi cenami), nato pa se sprejemajo protiponudbe z vedno nižjimi obrestnimi merami (višjimi cenami), dokler se ne izčrpa celotni znesek likvidnosti za dodelitev.
 - (c) Če pri mejni obrestni meri (najvišji sprejeti ceni) skupni znesek protiponudb presega preostali znesek za dodelitev, se preostali znesek razdeli med protiponudbe sorazmerno glede na razmerje med preostalim zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb pri mejni obrestni meri (najvišji sprejeti ceni), v skladu s tabelo 2 iz Priloge III.
 - (d) Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro.
- 2. ECB se lahko odloči, da vsakemu uspešnemu ponudniku dodeli najnižji znesek dodelitve.

Člen 39

Dodelitev v avkcijskih postopkih z variabilno mero za umikanje likvidnosti v eurih

- 1. V avkcijskem postopku z variabilno mero za umikanje likvidnosti v eurih, ki se uporablja pri izdaji dolžniških certifikatov ECB in zbiranju vezanih depozitov, se dodelitev protiponudb nasprotnih strank izvede na naslednji način:
 - (a) Protiponudbe se razvrstijo po naraščajočem vrstnem redu glede na ponujene obrestne mere ali po padajočem vrstnem redu glede na ponujene cene.

- (b) Najprej se sprejmejo protiponudbe z najnižjimi obrestnimi merami (najvišjimi cenami), nato pa se sprejemajo protiponudbe z vedno višjimi obrestnimi merami (nižjimi cenami), dokler se ne izčrpa celotni znesek likvidnosti za umik.
 - (c) Če pri mejni obrestni meri (najnižji sprejeti ceni) skupni znesek protiponudb presega preostali znesek za dodelitev, se preostali znesek razdeli med protiponudbe sorazmerno glede na razmerje med preostalim zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb pri mejni obrestni meri (najnižji sprejeti ceni), v skladu s tabelo 2 iz Priloge III.
 - (d) Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro. Pri izdaji dolžniških certifikatov ECB se dodeljeni nominalni znesek zaokroži na najbližji mnogokratnik 100 000 EUR.
2. ECB se lahko odloči, da vsakemu uspešnemu ponudniku dodeli najnižji znesek dodelitve.

Člen 40

Dodelitev v avkcijskih postopkih valutnih zamenjav z variabilno mero za povečevanje likvidnosti

1. V avkcijskem postopku valutne zamenjave z variabilno mero za povečevanje likvidnosti se dodelitev protiponudb nasprotnih strank izvede na naslednji način:
- (a) Protiponudbe se razvrstijo po naraščajočem vrstnem redu glede na kotacije swap točk, ob upoštevanju predznaka kotacije.
 - (b) Predznak kotacije je odvisen od predznaka obrestne razlike med tujo valuto in eurom. Če je za zapadlost valutne zamenjave:
 - (i) obrestna mera za tujo valuto višja od ustrezne obrestne mere za euro, je kotacija swap točk pozitivna, tj. euro kotira s premijo glede na tujo valuto; in
 - (ii) obrestna mera za tujo valuto nižja od ustrezne obrestne mere za euro, je kotacija swap točk negativna, tj. euro kotira z diskontom glede na tujo valuto.
 - (c) Najprej se sprejmejo protiponudbe z najnižjimi kotacijami swap točk, nato pa se sprejemajo vedno višje kotacije swap točk, dokler se ne izčrpa celotni znesek za dodelitev v valuti, ki ostane enak v obeh delih zamenjave.
 - (d) Če pri najvišji sprejeti kotaciji swap točk, tj. pri mejni kotaciji swap točk, skupni znesek protiponudb presega preostali znesek za dodelitev, se preostali znesek razdeli med protiponudbe sorazmerno glede na razmerje med preostalim zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb pri mejni kotaciji swap točk, v skladu s tabelo 3 iz Priloge III.
 - (e) Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro.
2. ECB se lahko odloči, da vsakemu uspešnemu ponudniku dodeli najnižji znesek dodelitve.

Člen 41

Dodelitev v avkcijskih postopkih valutnih zamenjav z variabilno mero za umikanje likvidnosti

1. V avkcijskem postopku valutne zamenjave z variabilno mero za umikanje likvidnosti se dodelitev protiponudb nasprotnih strank izvede na naslednji način:
- (a) Protiponudbe se razvrstijo po padajočem vrstnem redu glede na kotacije swap točk, ob upoštevanju predznaka kotacije.
 - (b) Predznak kotacije je odvisen od predznaka obrestne razlike med tujo valuto in eurom. Če je za zapadlost valutne zamenjave:
 - (i) obrestna mera za tujo valuto višja od ustrezne obrestne mere za euro, je kotacija swap točk pozitivna, tj. euro kotira s premijo glede na tujo valuto; in
 - (ii) obrestna mera za tujo valuto nižja od ustrezne obrestne mere za euro, je kotacija swap točk negativna, tj. euro kotira z diskontom glede na tujo valuto.

- (c) Najprej se sprejmejo protiponudbe z najvišjimi kotacijami swap točk, nato pa se sprejemajo vedno nižje kotacije swap točk, dokler:
- (i) se ne izčrpa celotni znesek za umik v valuti, ki ostane enak v obeh delih zamenjave; in
 - (ii) skupni znesek protiponudb pri najnižji sprejeti kotaciji swap točk, tj. pri mejni kotaciji swap točk, ne preseže preostalega zneska za dodelitev.
- (d) Preostali znesek se razdeli med protiponudbe sorazmerno glede na razmerje med preostalim zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb pri mejni kotaciji swap točk, v skladu s tabelo 3 iz Priloge III. Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro.
2. ECB se lahko odloči, da vsakemu uspešnemu ponudniku dodeli najnižji znesek dodelitve.

Člen 42

Vrsta avkcije pri avkcijskih postopkih z variabilno mero

Pri avkcijskih postopkih z variabilno mero lahko Eurosistem uporabi avkcijo z enotno mero (avkcija nizozemskega tipa) ali avkcijo z različnimi merami (avkcija ameriškega tipa).

Pododdelek 4

Objava rezultatov avkcije

Člen 43

Objava rezultatov avkcije

1. ECB javno objavi rezultate avkcije v svoji odločitvi o dodelitvi na avkciji prek elektronskih medijev in na spletni strani ECB. Poleg tega lahko nacionalne centralne banke objavijo odločitev ECB o dodelitvi na avkciji prek nacionalnih elektronskih medijev in o njej neposredno obvestijo nasprotno stranko, če menijo, da je to potrebno.
2. Informacije, ki jih mora vsebovati javna objava rezultatov avkcije, so določene v Prilogi IV.
3. Če je v odločitvi o dodelitvi na avkciji katera koli informacija iz javne objave rezultatov avkcije, navedene v odstavku 1, napačna, lahko ECB sprejme vse ukrepe, ki so po njenem mnenju ustrezni, da se ta napačna informacija popravi.
4. Po javni objavi rezultatov avkcije v odločitvi ECB o dodelitvi na avkciji, kakor je navedeno v odstavku 1, NCB neposredno pošlje obvestila uspešnim nasprotnim strankam, pri čemer mora biti vsaka nasprotna stranka individualno in z gotovostjo obveščena o svojem uspehu v avkcijskem postopku in o točnem znesku, ki ji je bil dodeljen.

Oddelek 3

Dvostranski postopki za operacije odprtega trga Eurosistema

Člen 44

Pregled dvostranskih postopkov

1. Eurosistem lahko na podlagi dvostranskih postopkov izvaja naslednje operacije odprtega trga:
 - (a) operacije finega uravnavanja (povratne transakcije, valutne zamenjave ali zbiranje vezanih depozitov); ali
 - (b) strukturne operacije (dokončne transakcije).
2. Odvisno od konkretne transakcije se dvostranski postopki lahko izvajajo z neposrednim stikom z nasprotnimi strankami, kakor je določeno v členu 45, ali prek borz vrednostnih papirjev in tržnih posrednikov, kakor je določeno v členu 46.

Člen 45

Dvostranski postopki, ki se izvajajo z neposrednim stikom z nasprotnimi strankami

1. Dvostranski postopki za operacije finega uravnavanja in strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij se lahko izvajajo z neposrednim stikom z nasprotnimi strankami.
2. Nacionalne centralne banke neposredno stopijo v stik z eno ali več institucijami, izbranimi v skladu s kriteriji primernosti, določenimi v členu 57. Nacionalne centralne banke pri odločanju, ali bodo sklenile posel s temi institucijami, upoštevajo navodila ECB.
3. Ne glede na odstavek 2 se lahko Svet ECB odloči, da dvostranske postopke za operacije finega uravnavanja ali strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij v izjemnih okoliščinah izvaja ECB ali ena ali več nacionalnih centralnih bank, ki delujejo kot operativna enota ECB. V tem primeru se postopki za te operacije ustrezno prilagodijo. ECB se odloči, ali bo sklenila posel z institucijami, s katerimi je stopila v stik.

Člen 46

Dvostranski postopki, ki se izvajajo prek borz vrednostnih papirjev in tržnih posrednikov

1. Brez poseganja v člen 45 se lahko dvostranski postopki za strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij izvajajo prek borz vrednostnih papirjev in tržnih posrednikov.
2. Krog nasprotnih strank ni omejen, kakor je določeno v členu 57.
3. Postopki se prilagodijo tržnim običajem, ki veljajo za dolžniške instrumente, za katere se sklepajo posli.

Člen 47

Najava operacij, ki se izvajajo na podlagi dvostranskih postopkov

1. Operacije finega uravnavanja ali strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij, ki se izvajajo na podlagi dvostranskih postopkov, se javno ne najavijo vnaprej, razen če se ECB odloči drugače.
2. ECB se lahko odloči, da javno ne objavi rezultatov takih dvostranskih postopkov.

Člen 48

Delovni dnevi za dvostranske postopke

1. ECB se lahko odloči, da dvostranske postopke za operacije finega uravnavanja izvaja na kateri koli delovni dan Eurosistema. V teh operacijah sodelujejo samo nacionalne centralne banke, pri katerih so trgovni dan, dan poravnave in dan vračila delovni dnevi NCB.
2. Dvostranski postopki za strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij se običajno izvajajo in poravnajo na dneve, ki so delovni dnevi nacionalnih centralnih bank v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.

POGLAVJE 2

Postopki poravnave operacij denarne politike Eurosistema

Člen 49

Pregled postopkov poravnave

1. Plačilni nalogi, povezani s sodelovanjem pri operacijah odprtega trga ali z uporabo odprtih ponudb, se poravnajo prek računov nasprotnih strank pri NCB ali prek računov poravnalnih bank udeleženk v sistemu TARGET2.
2. Plačilni nalogi, povezani s sodelovanjem pri operacijah odprtega trga za povečevanje likvidnosti ali z uporabo mejnega posojila, se poravnajo šele ob ali po dokončnem prenosu primerne finančne premoženja kot zavarovanja operacije. V ta namen morajo nasprotne stranke:
 - (a) pri NCB vnaprej deponirati primerno finančno premoženje; ali

(b) poravnati primerno finančno premoženje pri NCB po sistemu dostave proti plačilu.

Člen 50

Poravnava operacij odprtega trga

1. Eurosistem si prizadeva poravnati transakcije v zvezi s svojimi operacijami odprtega trga istočasno v vseh državah članicah, katerih valuta je euro, z vsemi nasprotnimi strankami, ki so predložile zadostno primerno finančno premoženje kot zavarovanje. Vendar se lahko zaradi operativnih omejitev in tehničnih značilnosti (npr. sistemov poravnave vrednostnih papirjev) poravnava na dan poravnave operacij odprtega trga v državah članicah, katerih valuta je euro, odvije ob različnih urah.

2. Okvirni datumi poravnave so zbrani v tabeli 8.

Tabela 8

Okvirni datumi poravnave za operacije odprtega trga Eurosistema (*)

Instrument denarne politike	Datum poravnave operacije odprtega trga na podlagi standardnih avkcij	Datum poravnave operacije odprtega trga na podlagi hitrih avkcij in dvostranskih postopkov
Povratne transakcije	T + 1	T
Dokončne transakcije	V skladu s tržnimi običaji za primerno finančno premoženje	
Izdajanje dolžniških certifikatov ECB	T + 2	—
Valutne zamenjave	T, T + 1 ali T + 2	
Zbiranje vezanih depozitov	T	

(*) Datumi poravnave so na delovne dneve Eurosistema. T pomeni trgovalni dan.

Člen 51

Poravnava operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij

1. Eurosistem si prizadeva poravnati operacije odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, na prvi dan, ki sledi trgovalnemu dnevu, na katerega so sistem TARGET2 in vsi zadevni SPVP odprti za poslovanje.

2. Datumi poravnave za operacije glavnega refinanciranja in redne operacije dolgoročnejšega refinanciranja so vnaprej določeni v okvirnem koledarju rednih avkcij Eurosistema. Če je običajni datum poravnave praznik, lahko ECB določi drug datum poravnave, z možnostjo poravnave v istem dnevu. Eurosistem si prizadeva zagotoviti, da čas poravnave operacij glavnega refinanciranja in rednih operacij dolgoročnejšega refinanciranja sovpada s časom vračila prejšnje operacije z ustrezno zapadlostjo.

3. Izdaja dolžniških certifikatov ECB se poravna na drugi dan, ki sledi trgovalnemu dnevu, na katerega so sistem TARGET2 in vsi zadevni SPVP odprti za poslovanje.

Člen 52

Poravnava operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov

1. Eurosistem si prizadeva poravnati operacije odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij in dvostranskih postopkov, na trgovalni dan. Lahko se določijo tudi drugi datumi poravnave, zlasti za dokončne transakcije in valutne zamenjave.

2. Operacije finega uravnavanja in strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij, ki se izvajajo na podlagi dvostranskih postopkov, se poravnajo decentralizirano prek nacionalnih centralnih bank.

Člen 53

Podrobnejše določbe v zvezi s postopki poravnave in postopki ob koncu dneva

1. Brez poseganja v zahteve iz tega poglavja se lahko za določen instrument denarne politike v pogodbenih dogovorih ali predpisih, ki jih uporabljajo nacionalne centralne banke ali ECB, določijo dodatne določbe v zvezi s poravnavo.
2. Postopki ob koncu dneva so opredeljeni v dokumentaciji v zvezi z okvirom za sistem TARGET2.

Člen 54

Rezervna imetja in presežne rezerve

1. V skladu s členom 6(1) Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9) se lahko poravnavni račun nasprotne stranke pri NCB uporabi kot račun rezerv. Rezervna imetja na poravnalnih računih se lahko uporabijo za potrebe poravnave med dnevom. Dnevna rezervna imetja nasprotne stranke se izračunajo kot stanje ob koncu dneva na njenem računu rezerv. Za namene tega člena ima „račun rezerv“ enak pomen kakor v Uredbi (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9).
2. Rezervna imetja, ki presegajo izračunane obvezne rezerve, kot se zahtevajo po Uredbi (ES) št. 2531/98 in Uredbi (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9), se obrestujejo po obrestni meri nič odstotkov ali po obrestni meri mejnega depozita, in sicer po tisti, ki je nižja.

DEL 3

PRIMERNE NASPROTNE STRANKE

Člen 55

Kriteriji primernosti za sodelovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema

Ob upoštevanju člena 57 Eurosistem dovoli sodelovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema samo institucijam, ki izpolnjujejo kriterije, določene v tem členu:

- (a) Institucije morajo biti obvezniki v sistemu obveznih rezerv Eurosistema v skladu s členom 19.1 Statuta ESCB in ne smejo biti izvzete iz obveznosti v okviru sistema obveznih rezerv Eurosistema v skladu z Uredbo (ES) št. 2531/98 in Uredbo (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9).
- (b) Institucije morajo biti finančno trdne.
- (c) Institucije morajo biti eno od naslednjega:
 - (i) pod najmanj eno obliko harmoniziranega nadzora Unije/EGP s strani pristojnih organov v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013;
 - (ii) kreditne institucije v javni lasti v smislu člena 123(2) Pogodbe, ki so pod nadzorom, ki je po standardu primerljiv nadzoru pristojnih organov v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013;
 - (iii) institucije, ki so pod neharmoniziranim nadzorom pristojnih organov, ki je po standardu primerljiv harmoniziranemu nadzoru Unije/EGP s strani pristojnih organov v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013, npr. podružnice institucij s sedežem zunaj EGP, ki so ustanovljene v državah članicah, katerih valuta je euro.
- (d) Institucije morajo izpolnjevati vse operativne zahteve, določene v pogodbenih dogovorih ali predpisih, ki jih uporablja domača NCB ali ECB v zvezi z določenim instrumentom ali operacijo.

Člen 56

Dostop do operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, in do odprtih ponudb

1. Institucije, ki izpolnjujejo kriterije primernosti iz člena 55, imajo dostop do katere koli od naslednjih operacij denarne politike Eurosistema:
 - (a) odprtih ponudb;
 - (b) operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij.

2. Dostop do odprtih ponudb ali operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, se institucijam, ki izpolnjujejo kriterije primernosti po členu 55, odobri samo prek njihove domače NCB.
3. Če ima institucija, ki izpolnjuje kriterije primernosti po členu 55, poslovne enote, npr. sedež ali podružnice, v več kakor eni državi članici, katere valuta je euro, lahko vsaka poslovna enota, ki izpolnjuje kriterije primernosti po členu 55, dostopa do odprtih ponudb ali operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, prek svoje domače NCB.
4. Protiponudbe za operacije odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, ali za dostop do odprtih ponudb sme predložiti samo ena poslovna enota v vsaki državi članici, katere valuta je euro, tj. bodisi sedež bodisi izbrana podružnica.

Člen 57

Izbor nasprotnih strank za dostop do operacij odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov

1. Pri operacijah odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, se nasprotne stranke izberejo v skladu z odstavki 2 do 4.
2. Pri strukturnih operacijah v obliki dokončnih transakcij, ki se izvajajo na podlagi dvostranskih postopkov, ni omejitve glede kroga nasprotnih strank. Pri strukturnih operacijah v obliki dokončnih transakcij, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij, se uporabljajo kriteriji primernosti, določeni v členu 57(3)(b).
3. Pri operacijah finega uravnavanja, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, se nasprotne stranke izberejo na naslednji način:
 - (a) Pri operacijah finega uravnavanja v obliki valutnih zamenjav za namene denarne politike, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, je krog nasprotnih strank enak krogu subjektov, ki se izberejo za posege Eurosistema na deviznem trgu in so ustanovljeni v državah članicah, katerih valuta je euro. Nasprotnim strankam pri valutnih zamenjavah za namene denarne politike, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, ni treba izpolnjevati kriterijev, določenih v členu 55. Kriteriji za izbor nasprotnih strank, ki sodelujejo pri posegih Eurosistema na deviznem trgu, temeljijo na načelu skrbnega in varnega poslovanja ter načelu učinkovitosti, kakor je določeno v Prilogi V. Nacionalne centralne banke lahko, z namenom obvladovanja izpostavljenosti kreditnemu tveganju do posameznih nasprotnih strank, ki sodelujejo pri valutnih zamenjavah za namene denarne politike, uporabljajo limite.
 - (b) Pri operacijah finega uravnavanja v obliki povratnih transakcij ali prek zbiranja vezanih depozitov, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, vsaka NCB za določeno transakcijo izbere krog nasprotnih strank izmed institucij, ki izpolnjujejo kriterije primernosti, določena v členu 55, in so ustanovljene v državi članici, katere valuta je euro. Izbor temelji predvsem na aktivnosti zadevne institucije na denarnem trgu. NCB lahko upošteva dodatne kriterije za izbor, na primer učinkovitost službe za trgovanje in potencial za sodelovanje pri avkcijah.
4. Če se Svet ECB v skladu s členom 45(3) odloči, da operacije finega uravnavanja, ki se izvajajo na podlagi dvostranskih postopkov, izvaja ECB sama ali prek ene ali več nacionalnih centralnih bank, ECB izbere nasprotne stranke po sistemu rotacije izmed nasprotnih strank, ki so primerne za sodelovanje pri hitrih avkcijah in dvostranskih postopkih.
5. Brez poseganja v odstavke 1 do 4 se lahko operacije odprtega trga, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov, izvajajo tudi s širšim krogom nasprotnih strank od tistega ki je naveden v odstavkih 2 do 4, če tako odloči Svet ECB.

DEL 4

PRIMERNO FINANČNO PREMOŽENJE

NASLOV I

SPLOŠNA NAČELA

Člen 58

Primerno finančno premoženje in sprejemljivi načini zavarovanja, ki se uporabljajo za kreditne posle Eurosistema

1. Eurosistem pri vseh kreditnih poslih Eurosistema uporablja enoten okvir za primerno finančno premoženje, določen s to smernico.

2. Da bi sodelovale pri kreditnih poslih Eurosistema, morajo nasprotne stranke Eurosistemu predložiti finančno premoženje, ki je primerno za zavarovanje teh poslov. Glede na to, da kreditni posli Eurosistema vključujejo posojilo čez dan, mora zavarovanje, ki ga nasprotne stranke predložijo v zvezi s posojilom čez dan, tudi izpolnjevati kriterije primernosti iz te smernice, kakor je navedeno v Smernici ECB/2012/27.

3. Nasprotne stranke predložijo primerno finančno premoženje:

- (a) s prenosom lastništva, v pravni obliki pogodbe o začasni prodaji; ali
- (b) z zagotovitvijo finančnega zavarovanja, tj. zastave, odstopa terjatve ali zavarovanja (*charge*) zadevnega finančnega premoženja, v pravni obliki zavarovanega posojila,

v obeh primerih v skladu z nacionalnimi pogodbenimi dogovori ali predpisi, ki jih vzpostavi in evidentira v dokumentih domača NCB.

4. Kadar nasprotne stranke predložijo primerno finančno premoženje kot zavarovanje, lahko domača NCB zahteva označevanje finančnega zavarovanja ali sklad primerne finančnega premoženja, odvisno od vrste sistema za upravljanje s finančnim zavarovanjem, ki ga uporablja.

5. Med tržnim in netržnim finančnim premoženjem ni razlik glede kvalitete finančnega premoženja in njegove primernosti za različne vrste kreditnih poslov Eurosistema.

6. Brez poseganja v obveznost iz odstavka 2, v skladu s katero morajo nasprotne stranke predložiti Eurosistemu finančno premoženje, ki je primerno kot zavarovanje, lahko Eurosistem na zahtevo daje pojasnila nasprotnim strankam glede primernosti tržnega finančnega premoženja, če je to že bilo izdano, ali glede primernosti netržnega finančnega premoženja, ko se je njihova predložitev že zahtevala. Eurosistem ne daje pojasnil, pred nastopom teh dogodkov.

Člen 59

Splošni vidiki bonitetnega okvira Eurosistema za primerno finančno premoženje

1. Eden izmed kriterijev primernosti je, da mora finančno premoženje izpolnjevati visoke bonitetne standarde, določene v bonitetnem okviru Eurosistema.

2. V bonitetnem okviru Eurosistema so določeni postopki, pravila in načini izvedbe, ki zagotavljajo, da primerno finančno premoženje izpolnjuje zahtevo Eurosistema glede visokih bonitetnih standardov in zahteve glede kreditne kvalitete, ki jih opredeli Eurosistem.

3. Za namene bonitetnega okvira Eurosistema Eurosistem opredeli zahteve glede kreditne kvalitete v obliki stopenj kreditne kvalitete, in sicer tako, da določi mejne vrednosti za verjetnost neplačila za obdobje enega leta na naslednji način:

- (a) Na podlagi rednega preverjanja Eurosistem obravnava verjetnost neplačila v obdobju enega leta v višini največ 0,10 % kot enakovredno zahtevi glede kreditne kvalitete, ki ustreza stopnji kreditne kvalitete 2, verjetnost neplačila za obdobje enega leta v višini največ 0,40 % pa kot enakovredno zahtevi glede kreditne kvalitete, ki ustreza stopnji kreditne kvalitete 3.
- (b) Kreditna kvaliteta vsega primerne finančnega premoženja za kreditne posle Eurosistema mora ustrezati vsaj stopnji kreditne kvalitete 3. Eurosistem uporablja dodatne zahteve glede kreditne kvalitete določenega finančnega premoženja v skladu z naslovi II in III v delu 4.

4. Eurosistem objavi informacije o stopnjah kreditne kvalitete na spletni strani ECB v obliki usklajene lestvice bonitetnih ocen Eurosistema, vključno z vzporedbo bonitetnih ocen, ki jih zagotavljajo sprejete zunanje bonitetne institucije in zunanji ponudniki bonitetnih orodij, s stopnjami kreditne kvalitete.

5. Eurosistem pri ocenjevanju zahtev glede kreditne kvalitete upošteva informacije o bonitetnih ocenah iz bonitetnih sistemov, ki pripadajo enemu od štirih virov v skladu z naslovom V dela 4.

6. Pri ocenjevanju bonitetnega standarda za določeno finančno premoženje lahko Eurosistem upošteva tudi institucionalne kriterije in posebnosti, ki imetniku finančnega premoženja zagotavljajo podobno zaščito, kot so na primer jamstva. Eurosistem si pridržuje pravico, da na podlagi vseh informacij, ki so lahko po mnenju Eurosistema pomembne za zagotovitev ustrezne zaščite Eurosistema pred tveganjem, ugotovi, ali izdaja, izdajatelj, dolžnik ali garant izpolnjuje zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete.

7. Bonitetni okvir Eurosistema upošteva opredelitev „neplačila“, ki je določeno v Direktivi 2013/36/EU in Uredbi (EU) št. 575/2013.

NASLOV II

KRITERIJI PRIMERNOSTI IN ZAHTEVE GLEDE KREDITNE KVALITETE ZA TRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE

POGLAVJE 1

Kriteriji primernosti za tržno finančno premoženje

Člen 60

Kriteriji primernosti, ki se nanašajo na vse vrste tržnega finančnega premoženja

Tržno finančno premoženje je primerno kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, če gre za dolžniške instrumente, ki izpolnjujejo kriterije primernosti, določene v oddelku 1, razen v primeru nekaterih posebnih vrst tržnega finančnega premoženja, kakor je določeno v oddelku 2.

Člen 61

Seznam primernega tržnega finančnega premoženja in pravila poročanja

1. ECB objavi posodobljen seznam primernega tržnega finančnega premoženja na svoji spletni strani v skladu z metodologijo, ki je navedena na njeni spletni strani, in ga posodablja vsak delovni dan. Finančno premoženje, ocenjeno v skladu s členom 87(3), se ne objavi na tem seznamu primernega tržnega finančnega premoženja.
2. NCB, ki določeno tržno finančno premoženje sporoči ECB, je praviloma NCB države, v kateri je tržno finančno premoženje sprejeto v trgovanje.

Oddelek 1

Splošni kriteriji primernosti za tržno finančno premoženje

Člen 62

Znesek glavnice tržnega finančnega premoženja

1. Dolžniški instrumenti so primerni do zapadlosti, če imajo:
 - (a) fiksen in brezpogojen znesek glavnice; ali
 - (b) brezpogojen znesek glavnice, ki je v posameznem trenutku brez vzvoda vezan na en sam indeks inflacije v euroobmočju in ne vsebuje drugih kompleksnih struktur.
2. Dopustni so tudi dolžniški instrumenti z zneskom glavnice, ki je v posameznem trenutku vezan na en sam indeks inflacije v euroobmočju, pod pogojem, da je struktura kupona v skladu z opredelitvijo iz člena 63(1)(b)(i), četrta alineja in vezana na isti indeks inflacije v euroobmočju.
3. Finančno premoženje, ki vključuje nakupne bone ali druge podobne pravice, ni primerno.

Člen 63

Sprejemljive strukture kuponov za tržno finančno premoženje

1. Dolžniški instrumenti so primerni, če imajo do zapadlosti naslednje strukture kuponov:
 - (a) fiksni ali večstopenjski kuponi ali so brez kuponov instrumenti, z vnaprej določenim razporedom kuponov in vnaprej določenimi vrednostmi kuponov, ki ne morejo povzročiti negativnega denarnega toka; ali

- (b) variabilni kuponi, ki ne smejo povzročiti negativnega denarnega toka in imajo naslednjo strukturo: obrestna mera kupona = (referenčna mera * l) ± x, pri čemer je $f \leq \text{obrestna mera kupona} \leq c$, kjer velja:
- (i) referenčna mera je v posameznem trenutku samo eno od naslednjega:
 - obrestna mera na eurskem denarnem trgu, npr. EURIBOR, LIBOR ali podoben indeks,
 - stopnja za zamenjave s konstantno zapadlostjo, npr. CMS, EISDA, EUSA,
 - donosnost državne obveznice iz euroobmočja ali indeksa več državnih obveznic iz euroobmočja z zapadlostjo enega leta ali manj,
 - indeks inflacije v euroobmočju; in
 - (ii) f (spodnja meja), c (zgornja meja), l (faktor vzvoda) in x (pribitek) so, če so prisotni, številke, ki so vnaprej opredeljene ob izdaji ali se lahko skozi čas spreminjajo samo v skladu z načrtom, vnaprej opredeljenem ob izdaji, pri čemer sta f in c večja od nič ali enaka nič, l pa je večji od nič v celotni življenjski dobi finančnega premoženja. Pri variabilnih kuponih, kjer je referenčna mera indeks inflacije, mora biti l enak ena.
2. Dolžniški instrumenti z variabilnim kuponom, kakor so navedeni v odstavku 1(b), so neprimerni, če ima uporaba formule za izračun obrestne mere kupona kadar koli za rezultat negativno vrednost kupona.
3. Struktura kupona, ki ni v skladu z odstavkoma 1 in 2, ni primerna, vključno s primeri, ko je neskladen samo del strukture plačil, na primer premija.
4. Za namene tega člena in v primeru, da ima finančno premoženje fiksni večstopenski ali variabilni večstopenski kupon, temelji ocenjevanje strukture zadevnega kupona na celotni življenjski dobi finančnega premoženja, z upoštevanjem prihodnjih in preteklih kuponov.
5. Sprejemljive strukture kuponov ne smejo imeti opcij za izdajatelja, tj. v celotni življenjski dobi finančnega premoženja, upoštevajoč pri tem prihodnje in pretekle kupone, ne sme priti do spremembe strukture kupona, ki bi bila odvisna od odločitve izdajatelja.

Člen 64

Nepodrejenost v zvezi s tržnim finančnim premoženjem

Primerni dolžniški instrumenti ne smejo dajati pravic do glavnice in/ali obresti, ki bi bile podrejene pravicam imetnikov drugih dolžniških instrumentov istega izdajatelja.

Člen 65

Valuta denominacije tržnega finančnega premoženja

Dolžniški instrumenti so primerni, če so denominirani v eurih ali v eni od nekdanjih valut držav članic, katerih valuta je euro.

Člen 66

Kraj izdaje tržnega finančnega premoženja

1. Ob upoštevanju odstavka 2, so dolžniški instrumenti primerni, če so izdani v EGP pri centralni banki ali pri SPVS, ki ga je Eurosistem pozitivno ocenil v skladu z okvirom Eurosistema za uporabniško oceno.
 2. Pri dolžniških instrumentih, ki jih izda ali zanje jamči nefinančna družba in pri katerih nobena sprejeta zunanja bonitetna institucija za izdajo, izdajatelja ali garanta ni zagotovila bonitetne ocene, mora biti kraj izdaje v euroobmočju.
 3. Mednarodni dolžniški instrumenti, izdani prek mednarodnih centralnih depotnih družb Euroclear Bank in Clearstream Banking Luxembourg, morajo izpolnjevati naslednje kriterije, kjer je to ustrezno.
- (a) Mednarodni dolžniški instrumenti, izdani v obliki zbirnih prinosniških listin (*global bearer form*), morajo biti izdani v obliki novih zbirnih listin (*new global notes*) in deponirani pri skupnem skrbniku (*common safekeeper*), ki je mednarodna centralna depotna družba ali CDD, ki jo je Eurosistem pozitivno ocenil v skladu z okvirom Eurosistema za uporabniško oceno. To ne velja za mednarodne dolžniške instrumente, izdane v obliki zbirnih prinosniških listin, ki so bili v obliki klasičnih zbirnih listin (*classical global notes*) izdani pred 1. januarjem 2007, in za povečanja obstoječih izdaj (*fungible tap issuances*) teh listin, ki so bile izdane pod isto kodo ISIN, ne glede na datum povečanja obstoječe izdaje.

- (b) Mednarodni dolžniški instrumenti, izdani v obliki zbirnih imenskih listin (*global registered form*), morajo biti izdani v skladu z novo strukturo hrambe mednarodnih dolžniških instrumentov. To ne velja za mednarodne dolžniške instrumente, ki so bili izdani v obliki zbirnih imenskih listin pred 1. oktobrom 2010.
- (c) Mednarodni dolžniški instrumenti v obliki posamičnih listin (*individual notes*) niso primerni, razen če so bili v obliki posamičnih listin izdani pred 1. oktobrom 2010.

Člen 67

Postopki poravnave za tržno finančno premoženje

1. Dolžniški instrumenti so primerni, če so prenosljivi v nematerializirani obliki ter se hranijo in poravnava v državah članicah, katerih valuta je euro, prek računa pri NCB ali pri SPVP, ki ga je Eurosistem pozitivno ocenil v skladu z okvirom Eurosistema za uporabniško oceno, tako da učinkovanje in izvršitev zavarovanja ureja pravo države članice, katere valuta je euro.
2. Če CDD/SPVP, kjer se finančno premoženje izda, in CDD/SPVP, kjer se finančno premoženje hrani, nista isti subjekt, morata biti, za namene primernosti, ta subjekta med seboj povezana s primerno povezavo, ki jo je Eurosistem, v skladu s členom 150, pozitivno ocenil v skladu z okvirom Eurosistema za uporabniško oceno.

Člen 68

Sprejemljivi trgi za tržno finančno premoženje

1. Dolžniški instrumenti so primerni, če so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, kakor je določeno v Direktivi 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ali so sprejeti v trgovanje na nekaterih sprejemljivih nereguliranih trgih.
2. ECB objavi seznam sprejemljivih nereguliranih trgov na svoji spletni strani in ga posodablja najmanj enkrat letno.
3. Ocena nereguliranih trgov, ki jo pripravlja Eurosistem, temelji na naslednjih načelih varnosti, transparentnosti in dostopnosti:
 - (a) Varnost pomeni gotovost v zvezi s transakcijami, zlasti gotovost glede veljavnosti in izvršljivosti transakcij.
 - (b) Transparentnost pomeni nemoten dostop do informacij o pravilih poslovanja in delovanja trga, finančnih značilnostih finančnega premoženja, mehanizmu oblikovanja cen ter o ustreznih cenah in količinah, npr. o kotacijah, obrestnih merah, obsegu trgovanja, zneskih izdaj.
 - (c) Dostopnost pomeni zmožnost Eurosistema, da sodeluje na trgu in da ima dostop do njega. Šteje se, da je trg dostopen, če njegova pravila poslovanja in delovanja Eurosistemu omogočajo, da pridobi informacije in opravlja transakcije, kadar je to potrebno za namene upravljanja z zavarovanjem.
4. Postopek izbora nereguliranih trgov je opredeljen izključno z vidika izvajanja funkcije upravljanja z zavarovanjem Eurosistema in se ga ne sme razumeti kot ocenjevanje temeljne kakovosti katerega koli trga s strani Eurosistema.

Člen 69

Vrsta izdajatelja ali garanta za tržno finančno premoženje

1. Dolžniški instrumenti so primerni, če jih izdajo ali zanje jamčijo centralne banke držav članic, subjekti javnega sektorja, agencije, kreditne institucije, finančne družbe razen kreditnih institucij, nefinančne družbe, multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije.
2. Poleg tistih bank in organizacij, ki so navedene v členu 117(2) in členu 118 Uredbe (EU) št. 575/2013, lahko Eurosistem prizna subjekt kot multilateralno razvojno banko ali mednarodno organizacijo za namene te smernice na podlagi ocene vseh naslednjih kriterijev:
 - (a) gre za organizacijo z mandatom na svetovni ali regionalni ravni, ki presega nacionalne meje;

⁽¹⁾ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

- (b) financira se predvsem s prispevki nacionalnih držav oziroma organizacij ali subjektov, povezanih z nacionalnimi državami;
- (c) cilji subjekta so v skladu s politikami Unije.

Člen 70

Kraj ustanovitve izdajatelja ali garanta

1. Dolžniški instrumenti so primerni, če jih izda izdajatelj, ustanovljen v EGP, ali v državi skupine G10 zunaj EGP, ob upoštevanju izjem iz odstavkov 3 do 6.
2. Dolžniški instrumenti so primerni, če je garant dolžniških instrumentov ustanovljen v EGP, razen če za izpolnjevanje zahtev glede kreditne kvalitete določenih dolžniških instrumentov jamstvo ni potrebno, ob upoštevanju izjem iz odstavkov 3 in 4. Možnost uporabe bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije za garanta za namene izpolnjevanja zahtev glede kreditne kvalitete določenih dolžniških instrumentov je določena v členu 84.
3. Pri dolžniških instrumentih, ki jih izdajo ali zanje jamčijo nefinančne družbe in pri katerih nobena sprejeta zunanja bonitetna institucija za izdajo, izdajatelja ali garanta ni zagotovila bonitetne ocene, mora biti izdajatelj ali garant ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro.
4. Za dolžniške instrumente, ki jih izdajo ali zanje jamčijo multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije, se kriterij glede kraja ustanovitve ne uporablja in so primerni ne glede na kraj ustanovitve.
5. Pri listinjenih vrednostnih papirjev mora biti izdajatelj ustanovljen v EGP v skladu s členom 74.
6. Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo izdajatelji, ustanovljeni v državah skupine G10 zunaj EGP, se štejejo za primerne samo, če se Eurosistem prepriča, da bi bile njegove pravice ustrezno zaščitene v okviru zakonodaje zadevne države skupine G10 zunaj EGP. V ta namen je treba, preden se zadevni dolžniški instrumenti lahko štejejo za primerne, zadevni NCB predložiti pravno oceno, ki je po obliki in vsebini sprejemljiva za Eurosistem.

Člen 71

Zahteve glede kreditne kvalitete za tržno finančno premoženje

Dolžniški instrumenti so primerni, če izpolnjujejo zahteve glede kreditne kvalitete iz poglavja 2, razen če je določeno drugače.

Oddelek 2

Posebni kriteriji primernosti za nekatere vrste tržnega finančnega premoženja

Pododdelek 1

Posebni kriteriji primernosti za listinjene vrednostne papirje

Člen 72

Kriteriji primernosti za listinjene vrednostne papirje

Listinjeni vrednostni papirji so primerni za kreditne posle Eurosistema, če izpolnjujejo splošne kriterije primernosti, ki se nanašajo na vse vrste tržnega finančnega premoženja, določene v oddelku 1, razen zahtev iz člena 62, ki se nanašajo na znesek glavnice, dodatno pa morajo izpolnjevati tudi posebne kriterije primernosti, določene v tem pododdelku.

Člen 73

Homogenost in sestava finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok

1. Listinjeni vrednostni papirji so primerni, če je finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, homogeno, tj. sporočajo se lahko le po enem od obstoječih obrazcev za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, in sicer za:
 - (a) stanovanjske hipoteke;

- (b) hipoteke na poslovnih nepremičninah;
- (c) posojila malim in srednje velikim podjetjem;
- (d) posojila za nakup avtomobila;
- (e) potrošniška posojila;
- (f) terjatve iz naslova lizinga;
- (g) terjatve iz naslova kreditnih kartic.

2. Eurosistem lahko na podlagi ocene podatkov, ki jih predloži nasprotna stranka, šteje, da listinjen vrednostni papir ni homogen.

3. Listinjeni vrednostni papirji ne smejo vsebovati nobenega finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in ga je ustvaril neposredno nosilec s posebnim namenom, ki je izdal listinjene vrednostne papirje.

4. Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, ne sme vsebovati, v celoti ali delno, dejansko ali potencialno, tranš drugih listinjenih vrednostnih papirjev. Ta kriterij ne izključuje primernosti listinjenih vrednostnih papirjev, pri katerih sta v strukturo izdaje vključena dva nosilca s posebnim namenom, ki izpolnjujeta kriterij „prave prodaje“, tako da so dolžniški instrumenti, ki jih izda drugi nosilec s posebnim namenom, neposredno ali posredno zavarovani z izvirnim skladom finančnega premoženja, in se vsi denarni tokovi iz finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, prenesejo s prvega na drugi subjekt s posebnim namenom.

5. Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, ne sme vsebovati, v celoti ali delno, dejansko ali potencialno, kreditnih zapisov, poslov zamenjav ali drugih izvedenih finančnih instrumentov, sintetičnih vrednostnih papirjev ali podobnih terjatev. Ta omejitev ne zajema poslov zamenjav, ki se uporabljajo pri transakcijah z listinjenimi vrednostnimi papirji izključno za zavarovanje pred tveganji.

6. Ne glede na kriterije primernosti iz tega pododdelka finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani vrednostni papirji, zavarovani s hipotekami na poslovnih nepremičninah, ne sme vsebovati posojil, ki so ob katerem koli času strukturirana, sindicirana ali pa gre za posojila s finančnim vzvodom. Za namene tega kriterija „strukturirano posojilo“ pomeni strukturo, ki vključuje podrejene tranše, „sindicirano posojilo“ pomeni posojilo, ki ga da skupina posojilodajalcev v sindikatu za posojanje, „posojilo s finančnim vzvodom“ pa pomeni posojilo, ki se odobri družbi, ki že ima znatno stopnjo zadolženosti, na primer za financiranje odkupa ali prevzema družbe, kadar se posojilo uporabi za nakup deleža v družbi, ki je hkrati dolžnik pri tem posojilu.

7. Če finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, vsebuje terjatve iz naslova preostale vrednosti, ki ostane po poplačilu vnaprej določenih in pogodbeno dogovorjenih plačil lizingojemalca lizingodajalcu pod pogoji iz pogodbe o lizingu, ostanejo listinjeni vrednostni papirji, ki so bili na seznamu primernega finančnega premoženja dne 1. maja 2015, primerni do 31. avgusta 2015.

Člen 74

Ozemeljske omejitve v zvezi z listinjenimi vrednostnimi papirji in finančnim premoženjem, ki ustvarja denarni tok

1. Izdajatelj listinjenih vrednostnih papirjev mora biti nosilec s posebnim namenom, ustanovljen v EGP.
2. Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, mora ustvariti originator s sedežem v EGP, subjektu s posebnim namenom pa ga mora prodati originator ali posrednik s sedežem v EGP.
3. Za namene odstavka 2 se skrbnik hipotek ali terjatev šteje za posrednika. Listinjeni vrednostni papirji, ki so na seznamu primernega tržnega finančnega premoženja na dan 1. maj 2015 in ne izpolnjujejo zahteve iz odstavka 2 v zvezi s sedežem skrbnika hipotek ali terjatev, ostanejo primerni do 1. maja 2016, pod pogojem, da so izpolnjeni vsi drugi upoštevni kriteriji primernosti.
4. Dolžniki in upniki finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, morajo imeti sedež v EGP, če so fizične osebe, pa morajo biti rezidenti EGP. Tudi morebitno povezano zavarovanje se mora nahajati v EGP, pravo, ki ureja finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, pa mora biti pravo države EGP.

Člen 75

Pridobitev finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, s strani subjekta s posebnim namenom

1. Pridobitev finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, s strani nosilca s posebnim namenom mora urejati pravo države članice.
2. Nosilec s posebnim namenom mora finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, pridobiti od originatorja ali posrednika, kakor je določen v členu 74(2), na način, ki ga Eurosistem šteje za „pravo prodajo“, izvršljivo proti tretjim osebam, ter mora biti zunaj dosega originatorja in njegovih upnikov oziroma posrednika in njegovih upnikov, tudi v primeru originatorjeve ali posrednikove insolventnosti.

Člen 76

Ocena pravil o razveljavitvi prodaje premoženja za listinjene vrednostne papirje

1. Listinjeni vrednostni papirji se štejejo za primerne samo, če se Eurosistem prepriča, da bi bile njegove pravice ustrezno zaščitene pred pravili o razveljavitvi prodaje po pravu zadevne države EGP, ki jih Eurosistem šteje za pomembne. V ta namen lahko Eurosistem, preden se listinjeni vrednostni papirji lahko štejejo za primerne, zahteva:
 - (a) neodvisno pravno oceno, ki je po obliki in vsebini sprejemljiva za Eurosistem in opisuje zadevna pravila o razveljavitvi prodaje premoženja v zadevni državi; in/ali
 - (b) druge dokumente, na primer prenosnikovo potrdilo o solventnosti v obdobju izpodbojnosti, ki pomeni določeno obdobje, v katerem lahko upravitelj v postopku zaradi insolventnosti doseže razveljavitev prodaje finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji.
2. Pravila o razveljavitvi prodaje premoženja, ki jih Eurosistem šteje za pomembna in zato nesprejemljiva, vključujejo:
 - (a) pravila, po katerih lahko upravitelj v postopku zaradi insolventnosti doseže razveljavitev prodaje finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, zgolj zato, ker je bila prodaja izvedena v obdobju izpodbojnosti, opredeljenim v odstavku 1(b), pred razglasitvijo insolventnosti prodajalca; ali
 - (b) pravila, po katerih lahko prevzemnik prepreči takšno razveljavitev samo, če lahko dokaže, da v času prodaje ni vedel za insolventnost prodajalca.

Za namene uporabe tega kriterija je lahko prodajalec originator ali posrednik.

Člen 77

Nepodrejenost tranš za listinjene vrednostne papirje

1. Kot primerne štejejo samo tranše ali podtranše listinjenih vrednostnih papirjev, ki v življenjski dobi listinjenega vrednostnega papirja niso podrejene drugim tranšam iste izdaje.
2. Tranša ali podtranša se šteje kot nepodrejena drugim tranšam ali podtranšam iste izdaje, če v skladu z vrstnim redom poplačil, ki se uporablja po izvršbi, in, če je primerno, v skladu z vrstnim redom poplačil, ki se uporablja po predčasni izpolnitvi, kakor je določen v prospektu, nobena druga tranša ali podtranša nima prednosti pred to tranšo ali podtranšo glede prejema plačila, tj. glavnice in obresti, s čimer taka tranša ali podtranša med različnimi tranšami ali podtranšami zadnja utрпи škodo.

Člen 78

Razpoložljivost podatkov na ravni posameznega posojila za listinjene vrednostne papirje

1. Celoviti in standardizirani podatki na ravni posameznega posojila o skladu finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, so dostopni v skladu s postopki, določenimi v Prilogi VIII, ki vključujejo informacije o zahtevani oceni kakovosti podatkov. Eurosistem pri oceni primernosti upošteva:
 - (a) vsak primer, ko podatki niso poročani; in
 - (b) kako pogosto posamezna polja za podatke na ravni posameznega posojila ne vsebujejo smiselnih podatkov.

2. Ne glede na zahtevane vrednosti ocene, ki so za podatke na ravni posameznega posojila določene v Prilogi VIII, lahko Eurosistem sprejme v zavarovanje listinjene vrednostne papirje, ki imajo po izteku zadavnega prehodnega obdobja, ki se uporablja v skladu s Prilogo VIII, oceno, nižjo od zahtevane vrednosti ocene (A1), po presoji vsakega posameznega primera posebej in le pod pogojem, da prejme ustrezna pojasnila, zakaj zahtevana ocena ni bila dosežena. Za vsako ustrezno pojasnilo Eurosistem določi največjo stopnjo tolerance in obdobje tolerance, kakor je podrobneje navedeno na spletni strani ECB. Obdobje tolerance pomeni obdobje, v katerem se mora kakovost podatkov za listinjene vrednostne papirje izboljšati.

Člen 79

Zahteve za predložitev podatkov za listinjene vrednostne papirje

Eurosistem si pridržuje pravico, da od katere koli tretje osebe, ki je po njegovem mnenju pomembna, med drugim od izdajatelja, originatorja in/ali organizatorja, zahteva kakršno koli pojasnilo in/ali pravno potrditev, za katero šteje, da je potrebna za oceno primernosti listinjenih vrednostnih papirjev ali v povezavi z zagotavljanjem podatkov na ravni posameznega posojila. Če tretja oseba ne izpolni konkretne zahteve, se lahko Eurosistem odloči, da listinjenih vrednostnih papirjev ne sprejme kot zavarovanje ali začasno odvzame primernost takega zavarovanja.

Pododdelek 2

Posebni kriteriji primernosti za krite obveznice, ki so zavarovane z listinjenimi vrednostnimi papirji

Člen 80

Kriteriji primernosti za krite obveznice, zavarovane z listinjenimi vrednostnimi papirji

1. V primeru kritih obveznic, zavarovanih z listinjenimi vrednostnimi papirji, sme kritni sklad krite obveznice vsebovati samo listinjene vrednostne papirje, ki izpolnjujejo vse od naslednjega:

- (a) Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, izpolnjuje kriterije, določene v členu 129(1)(d) do (f) Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z listinjenimi vrednostnimi papirji, s katerimi so zavarovane krite obveznice,
- (b) Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, je ustvaril subjekt, ki je tesno povezan z izdajateljem kritih obveznic, kakor je opisano v členu 138.
- (c) Uporabljajo se kot tehnično orodje, s katerim se hipoteke ali posojila z jamstvom, namenjena za nakup nepremičnin, prenesejo od originatorja v kritni sklad zadevne krite obveznice.

2. Ob upoštevanju odstavka 4 nacionalne centralne banke z uporabo naslednjih ukrepov preveri, da kritni sklad kritih obveznic, zavarovanih z listinjenimi vrednostnimi papirji, ne vsebuje listinjenih vrednostnih papirjev, ki niso v skladu z odstavkom 1.

- (a) Nacionalne centralne banke četrtno zahtevajo samopotrditev in zavezo izdajatelja, s čimer potrdi, da kritni sklad kritih obveznic, zavarovanih z listinjenimi vrednostnimi papirji, ne vsebuje listinjenih vrednostnih papirjev, ki niso v skladu z odstavkom 1. V zahtevi NCB navede, da mora samopotrditev podpisati predsednik uprave, finančni direktor ali vodilni uslužbenec na podobno visokem položaju oziroma pooblaščen podpisnik v njihovem imenu.
- (b) Nacionalne centralne banke letno zahtevajo od izdajatelja, da predloži naknadno potrditev zunanjih revizorjev ali oseb, ki spremljajo kritni sklad, s čimer potrdijo, da kritni sklad kritih obveznic, zavarovanih z listinjenimi vrednostnimi papirji, ne vsebuje listinjenih vrednostnih papirjev, ki v obdobju spremljanja niso v skladu z odstavkom 1.

3. Če izdajatelj ne izpolni konkretne zahteve ali če Eurosistem meni, da je vsebina potrditve nepravilna ali nezadovoljiva v tolikšni meri, da ni mogoče preveriti, ali kritni sklad kritih obveznic, zavarovanih z listinjenimi vrednostnimi papirji, izpolnjuje kriterije iz odstavka 1, se lahko Eurosistem odloči, da takih kritih obveznic ne sprejme kot primerno zavarovanje ali jim začasno odvzame primernost.

4. Če veljavna zakonodaja ali prospekt ne predvideva vključitve listinjenih vrednostnih papirjev, ki niso v skladu z odstavkom 1, med finančno premoženje kritnega sklada, se preverjanje po odstavku 2 ne zahteva.
5. Za namene odstavka 1(b) se tesne povezave določijo v času prenosa nadrejenih enot listinjenih vrednostnih papirjev v kritni sklad krite obveznice.

Pododdelek 3

Posebni kriteriji primernosti za dolžniške certifikate, ki jih izda Eurosistem

Člen 81

Kriteriji primernosti za dolžniške certifikate, ki jih izda Eurosistem

1. Dolžniški certifikati, ki jih izda ECB, in dolžniški certifikati, ki so jih izdale nacionalne centralne banke pred uvedbo eura v njihovi državi članici, katere valuta je euro, so primerni kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema.
2. Za dolžniške certifikate, ki jih izda Eurosistem, ne veljajo kriteriji, določeni v tem poglavju.

POGLAVJE 2

Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete tržnega finančnega premoženja

Člen 82

Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete tržnega finančnega premoženja

1. Tržno finančno premoženje je primerno kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, če poleg splošnih pravil, določenih v členu 59, in posebnih pravil, določenih v členu 84, izpolnjuje naslednje zahteve glede kreditne kvalitete:
 - (a) Razen listinjenih vrednostnih papirjev mora imeti vse tržno finančno premoženje bonitetno oceno, ki ustreza najmanj stopnji kreditne kvalitete 3 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema in jo zagotovi vsaj ena sprejeta zunanja bonitetna institucija v obliki javne bonitetne ocene.
 - (b) Listinjeni vrednostni papirji morajo imeti bonitetne ocene, ki jih zagotovita vsaj dve različni sprejeti zunanji bonitetni instituciji, in sicer v obliki javne bonitetne ocene, pri čemer mora ena izmed teh bonitetnih ocen ustrezati najmanj stopnji kreditne kvalitete 2 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.
2. Eurosistem lahko zahteva kakršno koli pojasnilo, ki je po njegovem mnenju potrebno v zvezi z javno bonitetno oceno, navedeno v odstavku 1.

Člen 83

Vrste bonitetnih ocen zunanjih bonitetnih institucij, ki se uporabljajo pri tržnem finančnem premoženju

Za ugotavljanje izpolnjevanja zahtev glede kreditne kvalitete tržnega finančnega premoženja se uporabljajo naslednje vrste bonitetnih ocen sprejetih zunanjih bonitetnih institucij.

- (a) Bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za izdajo: to je ocena kreditne kvalitete, ki jo da zunanja bonitetna institucija za izdajo ali, če bonitetne ocene za izdajo s strani iste zunanje bonitetne institucije ni, za program ali serijo izdaj, v okviru katere(-ga) je finančno premoženje izdano. Bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za program ali serijo izdaj pride v poštev samo, če se nanaša na finančno premoženje, katerega kreditna kvaliteta se preverja, in če ne obstaja druga bonitetna ocena za izdajo s strani iste zunanje bonitetne institucije. Pri bonitetnih ocenah zunanje bonitetne institucije za izdajo Eurosistem ne razlikuje bonitetnih ocen glede na prvotno zapadlost finančnega premoženja. Sprejemljiva je vsaka bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za izdajo ali program ali serijo izdaj.
- (b) Bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za izdajatelja: to je ocena kreditne kvalitete, ki jo zunanja bonitetna institucija da za izdajatelja. Sprejemljivost bonitetnih ocen zunanjih bonitetnih institucij za izdajatelja je odvisna od prvotne zapadlosti finančnega premoženja. Eurosistem razlikuje med:
 - (i) kratkoročnim finančnim premoženjem, tj. finančnim premoženjem s prvotno zapadlostjo do vključno 390 dni; in
 - (ii) dolgoročnim finančnim premoženjem, tj. finančnim premoženjem s prvotno zapadlostjo nad 390 dni. Za kratkoročno finančno premoženje so sprejemljive kratkoročne in dolgoročne bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij za izdajatelja. Za dolgoročno finančno premoženje so sprejemljive samo dolgoročne bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije za izdajatelja.

- (c) Bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za garanta: to je ocena kreditne kvalitete, ki jo zunanja bonitetna institucija da za garanta, če jamstvo izpolnjuje zahteve iz naslova IV. Pri bonitetnih ocenah zunanjih bonitetnih institucij za garanta Eurosistem ne razlikuje glede na prvotno zapadlost finančnega premoženja. Sprejemljive so samo dolgoročne bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij za garanta.

Člen 84

Prednost bonitetnih ocen zunanjih bonitetnih institucij v zvezi s tržnim finančnim premoženjem

Pri tržnem finančnem premoženju Eurosistem upošteva bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij, ki določajo skladnost finančnega premoženja z zahtevami glede kreditne kvalitete, v skladu z naslednjimi pravili.

- (a) Za tržno finančno premoženje razen tržnega finančnega premoženja, ki ga izdajo centralne, regionalne ali lokalne države, agencije, multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije, in listinjenih vrednostnih papirjev se uporabljajo naslednja pravila.
- (i) Eurosistem upošteva bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij za izdajo pred bonitetnimi ocenami zunanjih bonitetnih institucij za izdajatelja ali garanta. Brez poseganja v uporabo tega pravila prednosti mora v skladu s členom 82(1)(a) vsaj ena bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije izpolnjevati veljavne zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete.
 - (ii) Če za isto izdajo obstajajo bonitetne ocene za izdajo več zunanjih bonitetnih institucij, Eurosistem upošteva najboljšo med njimi. Če najboljša bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za izdajo ne dosega Eurosistemovega praga kreditne kvalitete za tržno finančno premoženje, finančno premoženje ni primerno, četudi obstaja jamstvo, ki je sprejemljivo po naslovu IV.
 - (iii) Če bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za izdajo ne obstaja, lahko Eurosistem upošteva bonitetno oceno zunanje bonitetne institucije za izdajatelja ali garanta. Če pri isti izdaji obstajajo za izdajatelja in/ali garanta bonitetne ocene več zunanjih bonitetnih institucij, Eurosistem upošteva najboljšo med njimi.
- (b) Za tržno finančno premoženje, ki ga izdajo centralne, regionalne ali lokalne države, agencije, multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije, se uporabljajo naslednja pravila:
- (i) V skladu s členom 82(1)(a) mora bonitetna ocena vsaj ene zunanje bonitetne institucije izpolnjevati veljavne zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete. Eurosistem upošteva samo bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij za izdajatelja ali garanta.
 - (ii) Če obstajajo bonitetne ocene za izdajatelja in garanta več zunanjih bonitetnih institucij, Eurosistem upošteva najboljšo med njimi.
 - (iii) Krite obveznice, ki jih izdajo agencije, se ne ocenjujejo v skladu s pravili iz te točke, temveč se ocenjujejo v skladu s točko (a).
- (c) Za listinjene vrednostne papirje se uporabljajo naslednja pravila.
- (i) V skladu s členom 82(1)(b) morata bonitetni oceni vsaj dveh zunanjih bonitetnih institucij izpolnjevati veljavne zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete. Eurosistem upošteva samo bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij za izdajo.
 - (ii) Če sta na voljo bonitetni oceni za izdajo več kakor dveh zunanjih bonitetnih institucij, Eurosistem upošteva prvo in drugo najboljšo med njimi.

Člen 85

Vrednostni papirji več izdajateljev

Za tržno finančno premoženje z več kakor enim izdajateljem se veljavna bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za izdajatelja določi na podlagi potencialne odgovornosti vsakega izdajatelja na naslednji način:

- (a) če je vsak izdajatelj solidarno odgovoren za obveznosti drugih izdajateljev izdaje ali, kjer je to ustrezno, programa ali serije izdaj, se upošteva najvišja bonitetna ocena izmed najboljših bonitetnih ocen zunanjih bonitetnih institucij za vse zadevne izdajatelje; ali
- (b) če kateri koli izdajatelj ni solidarno odgovoren za obveznosti vseh drugih izdajateljev izdaje ali, kjer je to primerno, programa ali serije izdaj, se upošteva najnižja bonitetna ocena izmed najboljših bonitetnih ocen zunanjih bonitetnih institucij za vse zadevne izdajatelje.

Člen 86

Bonitetne ocene v valutah, ki niso euro

Bonitetne ocene v tuji valuti so sprejemljive kot ocene zunanjih bonitetnih institucij za izdajatelja. Če je finančno premoženje denominirano v domači valuti izdajatelja, je sprejemljiva tudi bonitetna ocena v lokalni valuti.

Člen 87

Kriteriji preverjanja kreditne kvalitete za tržno finančno premoženje, kadar bonitetna ocena sprejete zunanje bonitetne institucije ne obstaja

1. Če ustrezna bonitetna ocena sprejete zunanje bonitetne institucije za izdajo, izdajatelja ali garanta ne obstaja, kakor bi se uporabila v skladu s členom 84(a) ali (b), Eurosistem izpelje implicitno bonitetno oceno tržnega finančnega premoženja (razen za listinjene vrednostne papirje) v skladu s pravili, določenimi v odstavkih 2 in 3. Ta implicitna bonitetna ocena mora izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete.
2. Če dolžniške instrumente izda ali zanje jamči regionalna država, lokalna oblast ali „subjekt javnega sektorja“, kakor je opredeljen v členu 4(8) Uredbe (EU) št. 575/2013 (v nadaljnjem besedilu: subjekt javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah), s sedežem v državi članici, katere valuta je euro, Eurosistem določi bonitetno oceno v skladu z naslednjimi pravili.
 - (a) Če so izdajatelji ali garanti regionalne države, lokalne oblasti ali subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah, ki jih pristojni organi za namene kapitalskih zahtev obravnavajo po členih 115(2), 116(1) in 116(4) Uredbe (EU) št. 575/2013 enako kot centralna država, pod katere jurisdikcijo so ustanovljeni, se dolžniškim instrumentom, ki jih izdajo ali zanje jamčijo ti subjekti, dodeli stopnja kreditne kvalitete, ki ustreza najboljši bonitetni oceni katere koli izmed sprejetih zunanjih bonitetnih institucij za centralno državo, pod katere jurisdikcijo so ti subjekti ustanovljeni.
 - (b) Če so izdajatelji ali garanti regionalne države, lokalne oblasti in subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah, ki jih pristojni organi za namene kapitalskih zahtev obravnavajo po členih 115(2) in 116(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 enako kot kreditne institucije, se dolžniškim instrumentom, ki jih izdajo ali zanje jamčijo ti subjekti, dodeli stopnja kreditne kvalitete, ki je eno stopnjo kreditne kvalitete nižja od najboljše bonitetne ocene katere koli izmed sprejetih zunanjih bonitetnih institucij za centralno državo, pod katere jurisdikcijo so ti subjekti ustanovljeni.
 - (c) Če so izdajatelji ali garanti subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah, ki niso navedeni v točkah (a) in (b), se implicitna bonitetna ocena ne izpelje in se obravnavajo enako kot subjekti zasebnega sektorja.
3. Če dolžniške instrumente izdajo ali zanje jamčijo nefinančne družbe, ustanovljene v državi članici, katere valuta je euro, Eurosistem določi bonitetno oceno na podlagi pravil o bonitetni oceni, ki se uporabljajo za bonitetno oceno bančnih posojil v poglavju 2 naslova III. Finančno premoženje, katerega kreditna kvaliteta se oceni v skladu s pravili iz tega odstavka, se ne vključi na javni seznam primerne tržnega finančnega premoženja.

Tabela 9

Implicitna bonitetna ocena za izdajatelje ali garante, ki so brez bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij

	Razporeditev izdajateljev ali garantov po Uredbi (EU) št. 575/2013	Izpeljava implicitne bonitetne ocene znotraj bonitetnega okvira Eurosistema za izdajatelja ali garanta, ki spada v ustrezen razred
Razred 1	Regionalne države, lokalne oblasti in subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah, ki jih pristojni organi za namene kapitalskih zahtev obravnavajo na enak način kakor centralno državo	Dodeli se jim bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za centralno državo, v kateri so ustanovljeni

	Razporeditev izdajateljev ali garantov po Uredbi (EU) št. 575/2013	Izpeljava implicitne bonitetne ocene znotraj bonitetnega okvira Eurosistema za izdajatelja ali garanta, ki spada v ustrezen razred
Razred 2	Regionalne države, lokalne oblasti in subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah, ki jih pristojni organi za namene kapitalskih zahtev obravnavajo enako kakor kreditne institucije	Dodeli se jim bonitetna ocena, ki je eno stopnjo kreditne kvalitete (*) nižja od bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije za centralno državo, v kateri so ustanovljeni
Razred 3	Drugi subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah	Obravnavajo se kot izdajatelji ali dolžniki zasebnega sektorja

(*) Informacije o stopnjah kreditne kvalitete so objavljene na spletni strani ECB.

Člen 88

Dodatne zahteve glede kreditne kvalitete listinjenih vrednostnih papirjev

1. Pri listinjenih vrednostnih papirjih se izpolnjevanje zahteve glede kreditne kvalitete preverja na podlagi javne bonitetne ocene, ki je pojasnjena v javno dostopnem bonitetnem poročilu, tj. v poročilu o novi izdaji. Javno dostopno bonitetno poročilo mora med drugim vsebovati celovito analizo strukturnih in pravnih vidikov, podrobno oceno sklada zavarovanja, analizo udeležencev pri listinjenem vrednostnem papirju ter analizo vseh drugih pomembnih podrobnosti listinjenega vrednostnega papirja.

2. Poleg zahteve iz odstavka 1 se za listinjene vrednostne papirje zahtevajo redna nadzorna poročila, ki jih objavijo sprejete zunanje bonitetne institucije. Ta poročila se morajo objaviti najpozneje štiri tedne po datumu plačila kuponskih izplačil listinjenih vrednostnih papirjev. Referenčni datum teh poročil je datum zadnjega plačila kuponskega izplačila razen pri listinjenih vrednostnih papirjih, pri katerih se kuponska izplačila plačujejo mesečno, kjer se mora nadzorno poročilo objaviti najmanj četrtletno. Nadzorna poročila morajo vsebovati vsaj ključne podatke o listinjenem vrednostnem papirju, npr. sestavo sklada zavarovanja, udeležence v transakciji, kapitalsko strukturo ter podatke o poslovanju.

NASLOV III

KRITERIJI PRIMERNOSTI IN ZAHTEVE GLEDE KREDITNE KVALITETE NETRŽNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA

Poglavje 1

Kriteriji primernosti za netržno finančno premoženje

Oddelek 1

Kriteriji primernosti za bančna posojila

Člen 89

Primerna vrsta finančnega premoženja

1. Primerna vrsta finančnega premoženja je bančno posojilo, ki je dolžniška obveznost dolžnika do nasprotne stranke.

2. Bančna posojila s postopnim odplačevanjem glavnice, tj. kjer se glavnica in obresti odplačujejo po vnaprej določenem načrtu, in izkoriščene kreditne linije so primerna bančnega posojila.

3. Prekoračitve stanja na tekočem računu, akreditivi in neizkoriščene kreditne linije, npr. neizkoriščen del revolving posojila, ki dovoljujejo uporabo posojila, vendar sami po sebi niso bančna posojila, niso primerna bančna posojila.

4. Delež v sindiciranem posojilu je primerno bančno posojilo. Za namene tega oddelka delež v sindiciranem posojilu pomeni bančno posojilo, ki je posledica udeležbe posojilodajalca pri posojilu, ki ga zagotovi skupina posojilodajalcev v sindikatu.

5. Bančno posojilo, ki se odobri zunaj strogega posojilnega razmerja, lahko predstavlja primerno vrsto finančnega premoženja. Terjatev, neločljivo povezana z nekaterimi strukturami najemov ali odkupov terjatev, se lahko uvrsti med primerno vrsto finančnega premoženja, če predstavlja bančno posojilo. Terjatve, kupljene v okviru odkupov terjatev, se lahko uvrstijo med primerno vrsto finančnega premoženja samo v primeru, če dejansko predstavljajo bančna posojila za razliko od drugih terjatev, kot so terjatve za prodajno ceno.

Člen 90**Znesek glavnice in kuponi bančnih posojil**

Bančna posojila so primerna, če imajo do dokončnega odplačila obveznosti:

- (a) fiksni, brezpogojni znesek glavnice; in
- (b) obrestno mero, ki ne more povzročiti negativnega denarnega toka, pri čemer je obrestna mera ena od naslednjih:
 - (i) obrestna mera kot pri brezkuponskih instrumentih;
 - (ii) fiksna obrestna mera;
 - (iii) variabilna obrestna mera, tj. vezana na drugo referenčno obrestno mero ali stopnjo inflacije.

Člen 91**Nepodrejenost**

Pri bančnih posojilih pravica do glavnice in/ali obresti ne sme biti podrejena: (a) pravicam imetnikov drugih nezavarovanih dolžniških obveznosti dolžnika, vključno z drugimi deleži ali poddeleži v istem sindiciranem posojilu; in (b) pravicam imetnikov dolžniških instrumentov istega izdajatelja.

Člen 92**Zahteve glede kreditne kvalitete bančnih posojil**

Kreditna kvaliteta bančnih posojil se oceni na podlagi kreditne kvalitete dolžnika ali garanta. Zadevni dolжник ali garant mora izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, kakor so določene v pravilih bonitetnega okvira Eurosistema za bančna posojila, določena v poglavju 2 naslova III v delu 4.

Člen 93**Najnižji znesek bančnega posojila**

Pri domači uporabi mora znesek neodplačane glavnice bančnega posojila v času, ko nasprotna stranka bančno posojilo predloži v zavarovanje, dosegati prag najnižjega zneska, ki ga določi domača NCB. Pri čezmejni uporabi se uporablja prag v višini 500 000 EUR.

Člen 94**Valuta denominacije bančnih posojil**

Bančna posojila morajo biti denominirana v eurih ali v eni od nekdanjih valut držav članic, katerih valuta je euro.

Člen 95**Vrsta dolžnika ali garanta**

1. Dolžniki in garanti primernih bančnih posojil so nefinančne družbe, subjekti javnega sektorja, multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije. Za namene tega člena lahko Eurosistem prizna multilateralno razvojno banko ali mednarodno organizacijo na enak način, kakor je opisan v členu 69(2).
2. Pri bančnem posojilu z več kakor enim dolžnikom je vsak dolжник individualno in solidarno odgovoren za polno poplačilo celotnega bančnega posojila.

Člen 96**Kraj dolžnika ali garanta**

1. Dolжник bančnega posojila mora biti ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro.

2. Tudi garant bančnega posojila mora biti ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro, razen če za izpolnjevanje zahtev glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja jamstvo ni potrebno, ker je na voljo ustrezna bonitetna ocena dolžnika.

3. Za dolžnike ali garante, ki so multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije, se pravila iz odstavkov 1 in 2 ne uporabljajo in so primerni ne glede na kraj ustanovitve.

Člen 97

Veljavno pravo

Posojilno pogodbo ter pogodbo med nasprotno stranko in domačo NCB o mobilizaciji bančnega posojila kot zavarovanja mora urejati pravo države članice, katere valuta je euro. Poleg tega skupno število nacionalnih pravnih sistemov, ki se uporabljajo za:

- (a) nasprotno stranko;
- (b) upnika;
- (c) dolžnika;
- (d) garanta (če je potrebno);
- (e) posojilno pogodbo;
- (f) pogodbo med nasprotno stranko in domačo NCB o mobilizaciji bančnega posojila kot zavarovanja; ne sme biti večje od dva.

Člen 98

Postopki upravljanja

Bančna posojila je treba upravljati v skladu s postopki Eurosistema, določenimi v zadevni nacionalni dokumentaciji NCB.

Člen 99

Dodatne pravne zahteve za bančna posojila

1. Za zagotovitev veljavnega zavarovanja z bančnimi posojili in za hitro izvršitev tega zavarovanja v primeru neplačila nasprotne stranke, je potrebno izpolniti dodatne pravne zahteve. Te pravne zahteve se nanašajo na:

- (a) preveritev obstoja bančnih posojil;
- (b) obvestilo dolžniku o mobilizaciji bančnega posojila ali vpisu take mobilizacije v register;
- (c) odsotnost omejitev glede mobilizacije bančnega posojila;
- (d) odsotnost omejitev glede izvršitve zavarovanja na bančnem posojilu;
- (e) odsotnost omejitev, povezanih z bančno tajnostjo in zaupnostjo.

2. Vsebina teh pravnih zahtev je določena v členih 100 do 105. Dodatne podrobnosti o posebnih značilnostih nacionalnih jurisdikcij so vsebovane v nacionalni dokumentaciji nacionalnih centralnih bank.

Člen 100

Preveritev postopkov, ki se uporabljajo za predložitev bančnih posojil

NCB oziroma nadzorniki ali zunanji revizorji opravijo enkratno preveritev ustreznosti postopkov, ki jih nasprotna stranka uporablja za predložitev informacij o bančnih posojilih Eurosistemu.

Člen 101

Preveritev obstoja bančnih posojil

1. Nacionalne centralne banke morajo sprejeti najmanj vse naslednje ukrepe, da preverijo, ali bančna posojila, ki so bila mobilizirana kot zavarovanje, obstajajo:
 - (a) Nacionalne centralne banke morajo najmanj vsako četrtoletje pridobiti pisno potrditev nasprotnih strank, s katero nasprotna stranka potrdi:
 - (i) obstoj bančnih posojil (ta potrditev se lahko nadomesti z navzkrižnim preverjanjem informacij v centralnih registrih posojil, kjer ta obstajajo);
 - (ii) skladnost bančnih posojil s kriteriji primernosti, ki jih uporablja Eurosistem;
 - (iii) da tako bančno posojilo ni hkrati uporabljeno kot zavarovanje v korist katere koli tretje osebe in da nasprotna stranka ne bo mobilizirala takega bančnega posojila kot zavarovanja nobeni tretji stranki;
 - (iv) da bo nasprotna stranka najpozneje do zaključka naslednjega delovnega dne zadevno NCB obvestila o vsakršnem dogodku, ki pomembno vpliva na pogodbeno razmerje med nasprotno stranko in to NCB, zlasti o predčasnih, delnih ali celotnih poplačilih bančnega posojila, znižanjih bonitetne ocene in bistvenih spremembah v pogojih bančnega posojila.
 - (b) Nacionalne centralne banke oziroma zadevni centralni registri posojil, organi, pristojni za bančni nadzor, ali zunanji revizorji morajo opraviti naključno preverjanje kakovosti in točnosti pisne potrditve nasprotnih strank, in sicer s pomočjo pridobitve fizične dokumentacije ali s pregledom na kraju samem. Informacije, ki se preverijo v zvezi z vsakim bančnim posojilom, morajo zajemati vsaj značilnosti, ki dokazujejo obstoj in primernost bančnih posojil. Za nasprotno stranko z internimi bonitetnimi sistemi, odobrenimi znotraj bonitetnega okvira Eurosistema, je treba opraviti dodatna preverjanja bonitetne ocene bančnih posojil, kar vključuje preverjanja verjetnosti neplačila dolžnikov bančnih posojil, ki se uporabljajo kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema.
2. Za preverjanja, ki jih v skladu s členom 100 ali z odstavkoma 1(a) in (b) tega člena opravijo nacionalne centralne banke, nadzorniki, zunanji revizorji ali centralni registri posojil, velja, da morajo biti navedeni subjekti pooblaščen, da ta preverjanja opravijo, po potrebi pogodbeno ali v skladu z veljavnimi nacionalnimi zahtevami.

Člen 102

Veljavnost pogodbe o mobilizaciji bančnih posojil

Pogodba o mobilizaciji bančnega posojila kot zavarovanja mora biti v skladu z veljavnim nacionalnim pravom veljavna med nasprotno stranko in zadevno NCB. Nasprotna stranka in/ali prevzemnik, kjer je to potrebno, morata izpolniti vse potrebne pravne formalnosti, s katerimi se zagotovita veljavnost pogodbe in mobilizacija bančnih posojil kot zavarovanje.

Člen 103

Polno učinkovanje mobilizacije v razmerju do tretjih oseb

1. Pogodba o mobilizaciji bančnega posojila kot zavarovanja mora biti veljavna v razmerju do tretjih oseb po veljavnem nacionalnem pravu. Nasprotna stranka in/ali prevzemnik, kjer je to potrebno, morata izpolniti vse potrebne pravne formalnosti, s katerimi se zagotovi veljavnost mobilizacije.
2. Odvisno od veljavnega nacionalnega prava se v zvezi z obvestilom dolžniku uporablja naslednje:
 - (a) Če je za zagotovitev polnega učinkovanja mobilizacije v razmerju do tretjih oseb in zlasti za zagotovitev prednostne pravice domače NCB do zavarovanja pred drugimi upniki potrebno obvestilo dolžniku ali javni vpis mobilizacije bančnega posojila kot zavarovanja v register, je treba te zahteve glede obvestila in vpisa v register izpolniti vnaprej ali ob dejanski mobilizaciji bančnega posojila kot zavarovanja.
 - (b) Če vnaprejšnje obvestilo dolžniku ali javni vpis mobilizacije bančnega posojila kot zavarovanja v register ni potrebno v skladu s točko (a), kakor je določeno v veljavni nacionalni dokumentaciji, je potrebno o mobilizaciji obvestiti dolžnika naknadno. To pomeni, da mora nasprotna stranka ali domača NCB, kakor je določeno v nacionalni dokumentaciji, nemudoma po nastanku dogodka neplačila ali podobnega kreditnega dogodka, kakor je podrobneje opredeljeno v veljavni nacionalni dokumentaciji, obvestiti dolžnika, da je nasprotna stranka bančno posojilo mobilizirala kot zavarovanje v korist NCB.

- (c) Nacionalne centralne banke se lahko odločijo, da vnaprejšnje obvestilo ali javni vpis v register zahtevajo pred ali ob mobilizaciji, četudi te formalnosti niso potrebne za namene, določene v točki (a).
- (d) Pri bančnih posojilih, ki so prinosniški instrumenti, lahko domača NCB zahteva, da se taki prinosniški instrumenti fizično prenesejo nanjo ali na tretjo osebo pred ali ob njihovi dejanski mobilizaciji kot zavarovanje. Zahteve glede obvestila, določene v točkah (a) in (b), se ne uporabljajo za bančna posojila, ki so prinosniški instrumenti.
3. Zgoraj navedene zahteve so minimalne zahteve. Nacionalne centralne banke se lahko odločijo, da vnaprejšnje obvestilo ali vpis v register zahtevajo tudi v primerih, ki niso navedeni zgoraj, vključno v primeru prinosniških instrumentov.

Člen 104

Odsotnost omejitev v zvezi z mobilizacijo in izvršitvijo zavarovanja na bančnih posojilih

1. Bančna posojila morajo biti v celoti prenosljiva, njihova mobilizacija mora biti za Eurosistem mogoča brez omejitev. Posojilna pogodba ali drugi pogodbeni dogovori med nasprotno stranko in dolžnikom ne smejo vsebovati nobenih restriktivnih določb glede mobilizacije kot zavarovanja, razen če nacionalna zakonodaja določa, da take pogodbene omejitve ne posegajo v pravice Eurosistema v zvezi z mobilizacijo zavarovanja.
2. Posojilna pogodba ali drugi pogodbeni dogovori med nasprotno stranko in dolžnikom ne smejo vsebovati nobenih restriktivnih določb glede izvršitve zavarovanja na bančnem posojilu, ki se uporablja kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, vključno z zahtevami glede oblike ali časa ter drugimi zahtevami glede izvršitve zavarovanja.
3. Ne glede na odstavka 1 in 2 se določbe, ki prenos deležev v sindiciranem posojilu omejujejo na prenose na banke, finančne institucije in subjekte, katerih redna dejavnost ali namen ustanovitve je posojanje ali kupovanje posojil, vrednostnih papirjev ali drugega finančnega premoženja oziroma investiranje vanje, ne štejejo kot omejitve glede izvršitve zavarovanja na bančnem posojilu.
4. Ne glede na odstavka 1 in 2 se agent, ki zbira in distribuira plačila ter upravlja s posojilom ne razume kot omejitev mobilizacije in izvršitve zavarovanja na deležu v sindiciranem posojilu, pod pogojem, da: (a) je agent kreditna institucija, ki se nahaja v Uniji; ter (b) se razmerje med zadevnim članom sindikata in agentom lahko prenese skupaj z deležem v sindiciranem posojilu ali kot del tega deleža.

Člen 105

Odsotnost omejitev v zvezi z bančno tajnostjo in zaupnostjo

Nasprotna stranka in dolžnik se morata pogodbeno dogovoriti o brezpogojnem soglasju dolžnika, da nasprotna stranka razkrije Eurosistemu podrobnosti v zvezi z bančnim posojilom in dolžnikom, ki jih domača NCB zahteva za zagotovitev, da se za bančna posojila zagotovi veljavno zavarovanje in da se lahko v primeru neplačila nasprotne stranke zavarovanje na bančnem posojilu lahko hitro izvrši. Ta zahteva ni potrebna, če veljavna nacionalna zakonodaja zagotavlja neomejeno zagotavljanje teh informacij, kakor je določeno v veljavni nacionalni dokumentaciji domače NCB.

Oddelek 2

Kriteriji primernosti za vezane depozite

Člen 106

Kriteriji primernosti za vezane depozite

Vezani depoziti nasprotne stranke, kakor so opisani v členu 12, so primerno finančno premoženje za zavarovanje kreditnih poslov Eurosistema.

Oddelek 3

Kriteriji primernosti za hipotekarne dolžniške instrumente

Člen 107

Kriteriji primernosti za hipotekarne dolžniške instrumente

1. Hipotekarni dolžniški instrument mora biti zadolžnica ali menica, ki je zavarovana s skladom stanovanjskih hipotek, vendar ni v celoti listinjena. Treba je zagotoviti možnost zamenjave finančnega premoženja v skladu hipotek in vzpostaviti mehanizem, ki zagotavlja, da ima domača NCB prednost pred drugimi upniki, razen pred tistimi, ki so izvzeti zaradi javnega interesa.
2. Hipotekarni dolžniški instrumenti morajo imeti fiksen, brezpogojen znesek glavnice in obrestno mero, ki ne more povzročiti negativnega denarnega toka.
3. Hipotekarni dolžniški instrumenti morajo izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, opredeljene v pravilih bonitetnega okvira Eurosistema za netržne hipotekarne dolžniške instrumente v poglavju 2 naslova III v tem delu 4.
4. Hipotekarne dolžniške instrumente morajo izdati kreditne institucije, ki so nasprotne stranke, ustanovljene v državi članici, katere valuta je euro.
5. Hipotekarni dolžniški instrumenti morajo biti denominirani v eurih ali v eni od nekdanjih valut držav članic, katerih valuta je euro.
6. Izdajatelj hipotekarnih dolžniških instrumentov mora najmanj mesečno predložiti samopotrditev, da stanovanjske hipoteke, ki sestavljajo sklad hipotek, izpolnjujejo kriterije primernosti, ki so določeni v nacionalnih dogovorih, ki jih vzpostavi domača NCB, in na katerih temelji preverjanje kreditne kvalitete.
7. Za mobilizacijo, uporabo in postopke upravljanja hipotekarnih dolžniških instrumentov veljajo postopki Eurosistema, kakor so opredeljeni v nacionalni dokumentaciji domače NCB.

POGLAVJE 2

Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja

Člen 108

Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja

Netržno finančno premoženje je primerno, če izpolnjuje naslednje zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete:

- (a) Pri bančnih posojilih se kreditna kvaliteta bančnih posojil oceni na podlagi kreditne kvalitete dolžnika ali garanta, ki mora ustrezati najmanj stopnji kreditne kvalitete 3, kakor je določena v usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.
- (b) Pri hipotekarnih dolžniških instrumentih mora bonitetna ocena ustrezati najmanj stopnji kreditne kvalitete 2, kakor je določena v usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.

Oddelek 1

Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete bančnih posojil

Člen 109

Splošna pravila za oceno kreditne kvalitete bančnih posojil

1. Eurosistem oceni kreditno kvaliteto bančnih posojil na podlagi kreditne kvalitete dolžnikov ali garantov, s pomočjo bonitetnega sistema ali vira, ki ga izbere nasprotna stranka v skladu s členom 110.
2. Nasprotne stranke morajo zadevno NCB najpozneje do zaključka naslednjega delovnega dne obvestiti o kakršnemkoli kreditnem dogodku, ki jim je poznan, vključno z zamudo pri plačilih dolžnikov bančnih posojil, mobiliziranih kot zavarovanje, ter umakniti ali zamenjati finančno premoženje, če zadevna NCB to zahteva.
3. Nasprotne stranke so odgovorne, da zagotovijo uporabo najnovejših bonitetnih ocen za dolžnike ali garante bančnih posojil, mobiliziranih kot zavarovanje, ki so na voljo pri izbranem bonitetnem sistemu ali viru.

Člen 110

Izbor bonitetnega sistema ali vira

1. Nasprotne stranke, ki mobilizirajo bančna posojila kot zavarovanje, izberejo en bonitetni sistem pri enem izmed štirih bonitetnih virov, ki jih sprejme Eurosistem v skladu s splošnimi kriteriji sprejemljivosti iz naslova V v delu 4. Kadar nasprotne stranke kot vir izberejo zunanje bonitetne agencije, lahko uporabijo katero koli izmed njih.
2. Poleg odstavka 1 lahko nacionalne centralne banke nasprotnim strankam dovolijo, da uporabijo več kakor en bonitetni sistem ali vir, če domači NCB predložijo zahtevo, ustrezno utemeljeno z razlogi, ki izhajajo iz nezadostnega pokritja „glavnega“ bonitetnega vira ali sistema.
3. V primerih, ko je nasprotnim strankam dovoljeno uporabiti več kakor en bonitetni sistem ali bonitetni vir, se pričakuje, da je „glavni“ sistem ali vir tisti, ki zagotavlja bonitetno oceno kreditne kvalitete za največje število dolžnikov posojil, mobiliziranih kot zavarovanje. Če je bonitetna ocena za dolžnika ali garanta na voljo iz tega glavnega sistema ali vira, se za določitev primernosti in odbitkov pri vrednotenju, ki se uporabljajo za dolžnika ali garanta, uporabi samo ta bonitetna ocena.
4. Nasprotne stranke morajo uporabljati izbrane bonitetne sisteme ali vire najmanj 12 mesecev.
5. Po izteku obdobja, določenega v odstavku 4, lahko nasprotne stranke domači NCB predložijo izrecno utemeljeno zahtevo za spremembo izbranega bonitetnega sistema ali vira.
6. V nekaterih okoliščinah in zlasti, ko nasprotna stranka postopno uvaja svoj interni bonitetni sistem ali začne uporabljati bančna posojila kot zavarovanje, lahko NCB na podlagi utemeljene zahteve izjemoma odobri nasprotni stranki odstopanje od omejitve glede minimalnega obdobja 12 mesecev, določene v odstavku 4, in ji dovoli spremembo njenega izbranega bonitetnega sistema ali vira znotraj tega obdobja.
7. Če nasprotna stranka izbere kot bonitetni vir zunanje bonitetne institucije, lahko uporabi bonitetno oceno zunanje bonitetne institucije za dolžnika ali garanta. Če so za dolžnika in/ali garanta istega bančnega posojila na voljo bonitetne ocene več zunanjih bonitetnih institucij, se lahko uporabi najboljša med njimi.

Člen 111

Ocena kreditne kvalitete bančnih posojil, pri katerih so dolžniki ali garanti subjekti javnega sektorja ali nefinančne družbe

1. Eurosistem oceni kreditno kvaliteto bančnih posojil, pri katerih so dolžniki ali garanti subjekti javnega sektorja, v skladu z naslednjimi pravili, ki se uporabijo v naslednjem vrstnem redu:
 - (a) Če bonitetna ocena, izdelana s pomočjo sistema ali vira, ki ga izbere nasprotna stranka, obstaja, jo Eurosistem uporabi, da ugotovi, ali subjekt javnega sektorja, ki je v vlogi dolžnika ali garanta, izpolnjuje zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja, določene v členu 108.
 - (b) Če bonitetna ocena iz točke (a) ne obstaja, Eurosistem uporabi bonitetno oceno sprejete zunanje bonitetne institucije, ki jo za subjekt javnega sektorja, ki je v vlogi dolžnika ali garanta, zagotovi sprejet sistem zunanje bonitetne institucije.
 - (c) Če ne obstaja niti bonitetna ocena iz točke (a) niti (b), se za zadevni subjekt javnega sektorja, ki je v vlogi dolžnika ali garanta, uporabi postopek, določen v členu 87 za tržno finančno premoženje.
2. Eurosistem oceni kreditno kvaliteto bančnih posojil, pri katerih so dolžniki ali garanti nefinančne družbe, na naslednji način: bonitetna ocena, izdelana s pomočjo sistema ali vira, ki ga izbere nasprotna stranka, mora izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja, določene v členu 108.

Oddelek 2

Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete hipotekarnih dolžniških instrumentov

Člen 112

Določitev zahtev Eurosistema glede kreditne kvalitete hipotekarnih dolžniških instrumentov

Za namene izpolnjevanja zahtev glede kreditne kvalitete, določenih v členu 108, domača NCB oceni kreditno kvaliteto hipotekarnih dolžniških instrumentov na podlagi bonitetnega okvira, ki upošteva posebnosti posamezne jurisdikcije in je določen v veljavni nacionalni dokumentaciji.

NASLOV IV

JAMSTVA ZA TRŽNO IN NETRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE

Člen 113

Veljavne zahteve za jamstva

1. Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete se lahko izpolnijo na podlagi bonitetnih ocen, ki se zagotovijo za garante v skladu s členi 82 do 84 v zvezi s tržnim finančnim premoženjem in členom 108 v zvezi z bančnimi posojili.
2. Jamstva garantov, ki so potrebna za izpolnitev zahtev Eurosistema glede kreditne kvalitete, morajo biti v skladu s tem naslovom.
3. Za namene odstavka 1 se zadevni garant ločeno oceni na podlagi njegove bonitetne ocene in mora izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete.

Člen 114

Značilnosti jamstva

1. V skladu s pogoji jamstva mora garant zagotoviti brezpogojno in nepreklicno jamstvo na prvi poziv za obveznosti izdajatelja ali dolžnika za plačilo glavnice, obresti in vseh drugih zneskov, ki se morajo na podlagi tržnega finančnega premoženja ali bančnega posojila plačati njihovim imetnikom ali upniku, dokler tržno finančno premoženje ali bančno posojilo ni v celoti poplačano. V tej zvezi ni potrebno, da se jamstvo nanaša na točno določeno tržno finančno premoženje ali bančno posojilo, ampak lahko velja le za izdajatelja ali dolžnika, pod pogojem, da jamstvo zajema tudi zadevno tržno finančno premoženje ali bančno posojilo.
2. Jamstvo mora biti plačljivo na prvi poziv, neodvisno od tržnega finančnega premoženja ali bančnega posojila, ki je predmet jamstva. Jamstva, ki jih subjekti javnega prava s pravico do odmerjanja davkov, morajo biti plačljiva na prvi poziv ali kako drugače zagotavljati takojšnje in pravočasno izplačilo po nastopu katere koli kršitve.
3. Jamstvo mora biti pravno veljavno, zavezujoče in izvršljivo zoper garanta.
4. Jamstvo mora urejati pravo države članice.
5. Če garant ni subjekt javnega prava s pravico do odmerjanja davkov, je treba zadevni NCB predložiti pravno potrditev v zvezi s pravno veljavnostjo, zavezujočim učinkom in izvršljivostjo jamstva, ki je po obliki in vsebini sprejemljiva za Eurosistem, preden se tržno finančno premoženje ali bančno posojilo, na katero se jamstvo nanaša, lahko šteje kot primerno. V pravni potrditvi je treba tudi navesti, da jamstvo ni osebno in je izvršljivo samo s strani imetnikov tržnega finančnega premoženja ali upnika bančnega posojila. Če je garant ustanovljen v jurisdikciji, ki ni tista, katere pravo ureja jamstvo, je treba v pravni potrditvi potrditi tudi to, da je jamstvo veljavno in izvršljivo po pravu jurisdikcije, v kateri je garant ustanovljen. Za tržno finančno premoženje mora nasprotna stranka predložiti pravno potrditev v pregled NCB, ki poroča zadevno finančno premoženje, na katero se jamstvo nanaša, za vključitev na seznam primerne finančnega premoženja. Za bančna posojila mora nasprotna stranka, ki želi mobilizirati bančno posojilo, predložiti pravno potrditev v pregled NCB v jurisdikciji, katere pravo ureja bančno posojilo. Zahteva po izvršljivosti mora upoštevati vse zakone s področja insolventnosti ali stečajnega postopka, splošna načela enakosti in druge podobne zakone in načela, ki veljajo za garanta in na splošno vplivajo na pravice, ki jih imajo upniki do garanta.

Člen 115

Nepodrejenost obveznosti garanta

Obveznosti garanta iz jamstva se morajo obravnavati vsaj enako in sorazmerno z vsemi drugimi nezavarovanimi obveznostmi garanta.

Člen 116

Zahteve glede kreditne kvalitete za garante

Garant mora izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, določene v pravilih bonitetnega okvira Eurosistema za garante tržnega finančnega premoženja iz členov 82 do 84 ali v pravilih za garante bančnih posojil iz člena 108.

Člen 117

Vrsta garanta

Garant mora biti:

- (a) pri tržnem finančnem premoženju v skladu s členom 69: centralna banka države članice, subjekt javnega sektorja, agencija, kreditna institucija, finančna družba razen kreditne institucije, nefinančna družba, multilateralna razvojna banka ali mednarodna organizacija; ali
- (b) pri bančnih posojilih v skladu s členom 95: nefinančna družba, subjekt javnega sektorja, multilateralna razvojna banka ali mednarodna organizacija.

Člen 118

Kraj ustanovitve garanta

1. Garant mora biti ustanovljen:

- (a) v primeru tržnega finančnega premoženja, v skladu s členom 70, v EGP, razen če za izpolnjevanje zahtev glede kreditne kvalitete določenega dolžniškega instrumenta jamstvo ni potrebno. Možnost uporabe bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije za garanta z namenom izpolnjevanja zadevnih zahtev glede kreditne kvalitete tržnega finančnega premoženja je obravnavana v členu 84;
- (b) pri dolžniških instrumentih, za katere jamčijo nefinančne družbe, za katere sprejeta zunanja bonitetna institucija ni zagotovila bonitetne ocene za izdajo, izdajatelja ali garanta, v skladu s členom 70, mora biti garant ustanovljen v državi članici, katere valuta je euro;
- (c) v primeru bančnih posojil v skladu s členom 96, v državi članici, katere valuta je euro, razen če za izpolnjevanje zahtev glede kreditne kvalitete netržnega finančnega premoženja jamstvo ni potrebno. Možnost uporabe bonitetne ocene v zvezi z garantom za namen izpolnjevanja zadevnih zahtev glede kreditne kvalitete bančnih posojil je obravnavana v členu 108.

2. Ne glede na odstavek 1 so v skladu s členoma 70 in 96 multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije primerni garanti ne glede na njihov kraj ustanovitve.

NASLOV V

BONITETNI OKVIR EUROSISTEMA ZA PRIMERNO FINANČNO PREMOŽENJE

Člen 119

Sprejeti bonitetni viri in sistemi

1. Bonitetne informacije, na podlagi katerih Eurosistem ocenjuje primernost finančnega premoženja, primerne kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, morajo zagotoviti bonitetni sistemi, ki pripadajo enemu od naslednjih štirih virov:

- (a) zunanjim bonitetnim institucijam;
- (b) internim bonitetnim sistemom nacionalnih centralnih bank;

- (c) internim bonitetnim sistemom nasprotnih strank;
- (d) zunanjim ponudnikom bonitetnih orodij.

2. Znotraj posameznega bonitetnega vira, navedenega v odstavku 1, je lahko več bonitetnih sistemov. Bonitetni sistemi morajo izpolnjevati kriterije sprejemljivosti, določene v tem naslovu. Seznam sprejetih bonitetnih sistemov, tj. seznam sprejetih zunanjih bonitetnih institucij, internih bonitetnih sistemov nacionalnih centralnih bank in zunanjih ponudnikov bonitetnih orodij, je objavljen na spletni strani ECB.

3. Za vse sprejete bonitetne sisteme velja postopek spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema, kakor je določen v členu 126.

4. Eurosistem z objavo informacij o sprejetih bonitetnih sistemih v povezavi s kreditnimi posli Eurosistema ne prevzema nobene odgovornosti za svojo oceno sprejetih bonitetnih sistemov.

5. V primeru kršitve pravil in postopkov bonitetnega okvira Eurosistema se lahko zadevni bonitetni sistem izključi iz sprejetih sistemov bonitetnega okvira Eurosistema.

Člen 120

Splošni kriteriji sprejemljivosti zunanje bonitetne institucije kot bonitetnih sistemov

1. Za namene bonitetnega okvira Eurosistema so splošni kriteriji sprejemljivosti zunanjih bonitetnih institucij naslednji:

- (a) zunanje bonitetne institucije mora registrirati ali certificirati Evropski organ za vrednostne papirje in trge v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009;
- (b) zunanje bonitetne institucije morajo izpolnjevati operativne kriterije in zagotoviti ustrezno pokritost, da se zagotovi učinkovito izvajanje bonitetnega okvira Eurosistema. Bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij se uporabljajo zlasti pod pogojem, da ima Eurosistem na voljo informacije o teh ocenah in informacije, potrebne za primerjavo in vzporedbo ocen z Eurosistemovimi stopnjami kreditne kvalitete ter za namene postopka spremljanja zanesljivosti po členu 126.

2. Eurosistem si pridržuje pravico do odločitve, ali bo za namene bonitetnega okvira Eurosistema sprejel zunanjo bonitetno institucijo, pri čemer med drugim upošteva tudi kriterije in pravila postopka spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema.

3. Skupaj s predloženimi podatki za spremljanje zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema v skladu s členom 126 mora zunanja bonitetna institucija predložiti podpisano potrdilo glavnega izvršnega direktorja zunanje bonitetne institucije ali pooblaščenega podpisnika, ki je odgovoren za funkcijo revizije ali skladnosti v zunanji bonitetni instituciji, s katerim se potrjuje točnost in veljavnost predloženih informacij za spremljanje zanesljivosti.

Člen 121

Splošni kriteriji sprejemljivosti in operativni postopki za interne bonitetne sisteme nacionalnih centralnih bank

1. Nacionalne centralne banke se lahko odločijo, da za namene izdelave bonitetne ocene uporabijo svoj interni bonitetni sistem. Odločitev NCB za uporabo svojega internega bonitetnega sistema je odvisna od postopka potrditve, ki ga opravi Eurosistem.

2. Bonitetna ocena se z internim bonitetnim sistemom lahko izdela vnaprej ali na posebno zahtevo nasprotne stranke ob priglasitvi finančnega premoženja nacionalni centralni banki, ki uporablja interni bonitetni sistem.

3. V zvezi z odstavkom 2, ob priglasitvi finančnega premoženja nacionalni centralni banki z internim bonitetnim sistemom, v zvezi s katerim je treba oceniti primernost dolžnika ali garanta, interni bonitetni sistem NCB obvesti nasprotno stranko bodisi o statusu primernosti bodisi o času, potrebnem za izdelavo bonitetne ocene. Če je interni bonitetni sistem omejen po obsegu in ocenjuje samo določene vrste dolžnikov ali garantov in če interni bonitetni sistem NCB ni zmožen prejeti informacij in podatkov, potrebnih za bonitetno oceno, bo interni bonitetni sistem NCB o tem nemudoma obvestil nasprotno stranko. V obeh primerih se zadevni dolžnik ali garant šteje za neprimerne, razen če

finančno premoženje izpolnjuje zahteve glede kreditne kvalitete v skladu z alternativnim bonitetnim virom ali bonitetnim sistemom, ki ga nasprotna stranka sme uporabljati v skladu s členom 110. V primeru, da mobilizirano finančno premoženje zaradi poslabšanja kreditne sposobnosti dolžnika ali garanta postane neprimerno, se finančno premoženje umakne na najhitrejši možni datum. Ker ne obstaja niti pogodbeno razmerje med nefinančnimi družbami in internim bonitetnim sistemom NCB niti pravna obveznost teh družb, da bi internemu bonitetnemu sistemu NCB zagotavljale informacije, ki niso javne, se informacije zagotavljajo prostovoljno.

4. V državah, kjer se kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema mobilizirajo hipotekarni dolžniški instrumenti, domača NCB uvede bonitetni okvir za to vrsto finančnega premoženja v skladu z bonitetnim okvirom Eurosistema. Tak okvir je predmet postopka potrditve, ki ga opravi Eurosistem, in letnega spremljanja zanesljivosti, kakor je podrobneje opredeljeno v členu 126.

Člen 122

Splošni kriteriji sprejemljivosti internih bonitetnih sistemov nasprotnih strank

1. Nasprotna stranka, ki želi od bonitetnega okvira Eurosistema pridobiti odobritev internega bonitetnega sistema nasprotne stranke, mora pri domači NCB vložiti zahtevek.

2. Zahteva iz odstavka 1 velja za vse nasprotne stranke, ki nameravajo uporabiti interni bonitetni sistem nasprotne stranke, neodvisno od njihovega statusa, tj. matične družbe, hčerinske družbe ali podružnice, in neodvisno od tega, ali je interni bonitetni sistem nasprotne stranke odobril pristojni organ v isti državi za matično družbo in po možnosti za hčerinske družbe ali pristojni organ v domači državi matične družbe za podružnice in po možnosti za hčerinske družbe.

3. Zahtevek, ki ga nasprotna stranka vloži v skladu z odstavkom 1, mora vsebovati naslednje informacije in dokumente, ki jih je treba po potrebi prevesti v delovni jezik domače NCB:

- (a) kopijo sklepa pristojnega organa, ki dovoljuje nasprotni stranki, da za namene kapitalskih zahtev na konsolidirani ali nekonsolidirani osnovi uporabi svoj interni bonitetni sistem, skupaj z vsemi posebnimi pogoji uporabe;
- (b) kopijo najnovejše ocene internega bonitetnega sistema nasprotne stranke, ki jo je izdelal pristojni organ;
- (c) informacije o vseh spremembah internega bonitetnega sistema nasprotne stranke, ki jih je priporočil ali zahteval pristojni organ, skupaj z rokom, do katerega je treba te spremembe izvesti;
- (d) informacije o pristopu, ki se uporablja pri dodelitvi stopnje verjetnosti neplačila dolžnikom, ter podatke o bonitetnih ocenah in povezanih enoletnih verjetnostih neplačila, ki se uporabljajo pri določanju primernih bonitetnih ocen;
- (e) kopijo informacij po zadnjem tretjem stebru (tržna disciplina), ki jih mora nasprotna stranka redno objavljati v skladu z zahtevami glede tržne discipline po okviru Basel III, Direktivi 2013/36/EU in Uredbi (EU) št. 575/2013;
- (f) ime in naslov pristojnega organa in zunanje revizorja;
- (g) informacije o zgodovinskih podatkih glede dejanskih stopenj neplačila, ki jih ocenjuje interni bonitetni sistem nasprotne stranke, po bonitetnih ocenah za pet koledarskih let pred vložitvijo zadevnega zahtevka. Če je pristojni organ v teh koledarskih letih dovolil uporabo internega bonitetnega sistema za namene kapitalskih zahtev, morajo informacije zajemati tudi podatek, od kdaj je dovoljena uporaba internega bonitetnega sistema za namene kapitalskih zahtev. Zgodovinski letni podatki o dejanskih stopnjah neplačila in morebitne dodatne informacije morajo biti v skladu z določbami o spremljanju zanesljivosti iz člena 126, kakor da bi za interni bonitetni sistem v tem obdobju veljale te določbe;
- (h) informacije, ki se zahtevajo za spremljanje zanesljivosti iz člena 126, kakor jih zahtevajo znotraj bonitetnega okvira Eurosistema že odobreni interni bonitetni sistemi nasprotnih strank za tekoče koledarsko leto v času vložitve zahtevka.

4. Nasprotna stranka ni dolžna predložiti informacij iz točk (a) do (c), kadar te informacije domači NCB na njeno zahtevo posreduje neposredno pristojni organ.

5. Zahtevek nasprotne stranke po odstavku 1 mora podpisati glavni izvršni direktor, finančni direktor ali vodilni uslužbenec nasprotne stranke na podobno visokem položaju oziroma pooblaščen podpisnik v imenu enega od njih.

Člen 123

Obveznosti poročanja za nasprotno stranko, ki uporablja svoj interni bonitetni sistem

1. Nasprotne stranke morajo domači NCB sporočiti informacije iz člena 122(3)(b) do (f) letno ali kadar tako zahteva domača NCB, razen če te informacije domači NCB na njeno zahtevo neposredno sporoči pristojni organ.
2. Letno sporočilo, omenjeno v odstavku 1, mora podpisati glavni izvršni direktor, finančni direktor ali vodilni uslužbenec nasprotne stranke na podobno visokem položaju oziroma pooblaščen podpisnik v imenu enega od njih. Pristojni organ in, kjer je to primerno, zunanji revizor nasprotne stranke prejmeta kopijo tega dopisa od Eurosistema.
3. Nacionalna centralna banka kot del rednega spremljanja internih bonitetnih sistemov nasprotnih strank opravlja preglede statističnih informacij, ki jih zagotovijo nasprotne stranke za namene letnega spremljanja zanesljivosti, ki se izvaja v banki ali na podlagi posredovane dokumentacije s strani banke. Cilj teh pregledov je preveriti, ali so statični nabori pravilni, natančni in popolni.
4. Nasprotne stranke morajo izpolniti vse dodatne operativne kriterije, določene v zadevnih pogodbenih dogovorih ali predpisih, ki jih uporablja domača NCB, vključno z določbami o:
 - (a) občasnih pregledih postopkov, ki so vzpostavljeni za namene sporočanja značilnosti bančnega posojila domači NCB;
 - (b) letnih pregledih, ki jih opravi domača NCB (ali, kjer je primerno, pristojni organ oziroma zunanji revizor), da se ugotovi točnost in veljavnost statičnih naborov, kakor je navedeno v Prilogi IX;
 - (c) zagotovitvi informacij v zvezi s spremembami primernosti najpozneje do zaključka naslednjega delovnega dne in takojšnjem umiku zadevnih bančnih posojil, če je potrebno;
 - (d) uradnih obvestilih domači NCB o dejstvih ali okoliščinah, ki bi lahko pomembno vplivale na nadaljnjo uporabo internega bonitetnega sistema nasprotne stranke za namene bonitetnega okvira Eurosistema ali na način, na katerega interni bonitetni sistem nasprotne stranke prispeva k ustanovitvi primernega zavarovanja, kar zlasti vključuje bistvene spremembe internega bonitetnega sistema nasprotne stranke, ki lahko vplivajo na način, po katerem bonitetne ocene ali stopnje verjetnosti neplačila, ki jih izdela interni bonitetni sistem nasprotne stranke, ustrezajo usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.

Člen 124

Splošni kriteriji sprejemljivosti za zunanje ponudnike bonitetnih orodij kot bonitetnih sistemov

1. Vir zunanjih ponudnikov bonitetnih orodij vključuje subjekte, ki ocenjujejo kreditno kvaliteto dolžnikov predvsem s sistematično in mehanično uporabo kvantitativnih modelov, pri čemer poleg drugih informacij uporabljajo revidirane računovodske izkaze, njihove bonitetne ocene pa niso namenjene za razkritje splošni javnosti.
2. Ponudnik bonitetnih orodij, ki želi sodelovati v bonitetnem okviru Eurosistema, mora predložiti zahtevek pristojni NCB na obrazcu, ki ga določi Eurosistem, in priložiti dodatno dokumentacijo, kakor je določeno na obrazcu, dostopnem na spletni strani ECB.
3. Nasprotne stranke, ki želijo za namene bonitetnega okvira Eurosistema uporabiti določenega ponudnika bonitetnih orodij, ki ni sprejet s strani Eurosistema, morajo predložiti zahtevek pristojni NCB na obrazcu, ki ga določi Eurosistem, in priložiti dodatno dokumentacijo, kakor je določeno na tem obrazcu.
4. V zvezi s predložitvijo zahtevkov po odstavkih 2 in 3 se Eurosistem odloči, ali bo sprejel ponudnika bonitetnih orodij, na podlagi ocene skladnosti s kriteriji sprejemljivosti, ki jih določi Eurosistem in kakor so objavljena na spletni strani ECB.
5. Nasprotne stranke, ki uporabljajo ponudnika bonitetnih orodij, morajo zadevnega ponudnika bonitetnih orodij nemudoma obvestiti o kakršnem koli kreditnem dogodku, ki je poznan le nasprotni stranki in lahko kaže na poslabšanje kreditne kvalitete, vključno z zamudo pri plačilih dolžnikov primernega finančnega premoženja, mobiliziranega kot zavarovanje.

Člen 125

Obveznost poročanja za zunanje ponudnike bonitetnih orodij

1. Ponudnik bonitetnih orodij mora pristojni NCB sporočiti zahtevane informacije za namene poročila o spremljanju zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema skupaj s podpisanim potrdilom glavnega izvršnega direktorja ali pooblaščenega podpisnika, ki je odgovoren za funkcijo revizije ali skladnosti pri ponudniku bonitetnih orodij, s katerim se potrjuje točnost in veljavnost predloženih podatkov za spremljanje zanesljivosti.
2. Ponudnik bonitetnih orodij mora interno evidenco statičnih naborov in podrobnosti o neplačilu hraniti pet let.

Člen 126

Postopek spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema

1. Vsi sprejeti bonitetni sistemi so vsako leto predmet postopka spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema v skladu s Prilogo IX, da se zagotovita ohranitev ustreznosti vzporejanja informacij o bonitetnih ocenah, ki jih zagotavljajo bonitetni sistemi, z usklajeno lestvico bonitetnih ocen Eurosistema ter primerljivost rezultatov bonitetnega ocenjevanja med različnimi sistemi in viri.
2. Eurosistem si pridržuje pravico, da zahteva kakršne koli dodatne informacije, ki so potrebne za izvedbo postopka spremljanja zanesljivosti.
3. Postopek spremljanja zanesljivosti lahko privede do spremembe načina, po katerem informacije o bonitetnih ocenah, ki jih zagotavlja bonitetni sistem, ustrezajo usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.
4. Eurosistem se lahko na podlagi rezultatov postopka spremljanja zanesljivosti odloči, da začasno ali trajno izključi bonitetni sistem.
5. V primeru kršitve pravila v zvezi s postopkom spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema se lahko zadevni bonitetni sistem izključi s seznama sprejetih sistemov znotraj bonitetnega okvira Eurosistema.

NASLOV VI

OKVIR ZA OBVLADOVANJE TVEGANJ IN VREDNOTENJE ZA TRŽNO IN NETRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE

Člen 127

Namen okvira za obvladovanje tveganj in vrednotenje

1. Za primerno finančno premoženje, mobilizirano kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, veljajo ukrepi za obvladovanje tveganj, določeni v členu 128(1), katerih namen je zaščititi Eurosistem pred tveganjem finančne izgube v primeru neplačila nasprotnne stranke.
2. Eurosistem lahko kadar koli uporabi dodatne ukrepe za obvladovanje tveganj, kakor so določeni v členu 128(2), če je to potrebno za zagotovitev zadostne zaščite Eurosistema pred tveganji v skladu s členom 18.1 Statuta ESCB. Dodatni ukrepi za obvladovanje tveganj se lahko uporabijo tudi na ravni posameznih nasprotnih strank, če je to potrebno za zagotovitev take zaščite.
3. Vsi ukrepi za obvladovanje tveganj, ki jih uporablja Eurosistem, morajo zagotavljati dosledne, pregledne in nediskriminatorne pogoje za katero koli vrsto mobiliziranega primernega finančnega premoženja v državah članicah, katerih valuta je euro.

Člen 128

Ukrepi za obvladovanje tveganj

1. Eurosistem uporablja za primerno finančno premoženje naslednje ukrepe za obvladovanje tveganj:
 - (a) odbitke pri vrednotenju;

- (b) gibljivo kritje (dnevno vrednotenje po tržnih cenah):

Eurosistem zahteva, da primerno finančno premoženje, ki se uporablja pri povratnih transakcijah za povečevanje likvidnosti, skozi čas ohranja svojo tržno vrednost po odbitku. Če dnevno merjena vrednost primerne finančne premoženja pade pod določeno raven, domača NCB od nasprotne stranke zahteva, da zagotovi dodatno finančno premoženje ali denarna sredstva, in sicer s pozivom h kritju. Podobno lahko NCB, če po opravljenem prevrednotenju vrednost primerne finančne premoženja preseže določeno raven, vrne presežno finančno premoženje ali denarna sredstva;

- (c) omejitve v zvezi z uporabo nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih je izdala kreditna institucija ali kateri koli drug subjekt, s katerim je ta kreditna institucija v tesni povezavi, kakor so opisane v členu 138;
- (d) zmanjšanje vrednosti.

2. Eurosistem lahko uporabi naslednje dodatne ukrepe za obvladovanje tveganj:

- (a) začetno kritje, kar pomeni, da nasprotne stranke zagotovijo primerno finančno premoženje v vrednosti, ki je najmanj enaka likvidnosti, ki jo zagotovi Eurosistem, povečani za vrednost zadevnega začetnega kritja;
- (b) omejitve v zvezi z izdajatelji, dolžniki ali garantii:

Eurosistem lahko poleg omejitev, ki veljajo pri uporabi nezavarovanih dolžniških instrumentov in so navedene v odstavku 1(c), uporabi dodatne omejitve glede izpostavljenosti do izdajateljev, dolžnikov ali garantov;

- (c) dodatne odbitke;
- (d) dodatna jamstva garantov, ki izpolnjujejo zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, za sprejetje določenega finančnega premoženja;
- (e) izločitev določenega finančnega premoženja iz uporabe kot zavarovanja pri kreditnih poslih Eurosistema.

POGLAVJE 1

Ukrepi za obvladovanje tveganj pri tržnem finančnem premoženju

Člen 129

Vzpostavitev ukrepov za obvladovanje tveganj pri tržnem finančnem premoženju

1. Za namen vzpostavitve veljavnih ukrepov za obvladovanje tveganj se primerno tržno finančno premoženje na podlagi vrste izdajatelja in/ali vrste finančnega premoženja uvrsti v eno od naslednjih petih kategorij odbitkov, kakor je navedeno v tabeli 10:

- (a) dolžniški instrumenti, ki jih izdajo enote centralne ravni države, dolžniški certifikati ECB in dolžniški certifikati, ki jih izdajo nacionalne centralne banke pred datumom uvedbe eura v zadevni državi članici, katere valuta je euro, se uvrstijo v kategorijo odbitkov I;
- (b) dolžniški instrumenti, ki jih izdajo enote lokalne in regionalne ravni države, subjekti, ki jih Eurosistem razvrsti kot agencije, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije, ter „jumbo“ krite obveznice se uvrstijo v kategorijo odbitkov II;
- (c) tradicionalne krite obveznice, druge krite obveznice in dolžniški instrumenti, ki jih izdajo nefinančne družbe, se uvrstijo v kategorijo odbitkov III;
- (d) nezavarovani dolžniški instrumenti, ki jih izdajo kreditne institucije in finančne družbe razen kreditnih institucij, se uvrstijo v kategorijo odbitkov IV;
- (e) listinjeni vrednostni papirji se uvrstijo v kategorijo odbitkov V ne glede na razvrstitev izdajatelja.

2. Kategorije odbitkov za tržno finančno premoženje so zbrane v tabeli spodaj ob upoštevanju razvrstitve izdajatelja.

Tabela 10

Kategorije odbitkov za tržno finančno premoženje

Kategorija I	Kategorija II	Kategorija III	Kategorija IV	Kategorija V
Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo enote centralne ravni države	Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo enote lokalne in regionalne ravni države	Tradicionalne krite obveznice in druge krite obveznice	Nezavarovani dolžniški instrumenti, ki jih izdajo kreditne institucije	Listinjeni vrednostni papirji
Dolžniški certifikati ECB	Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo subjekti, ki jih Eurosystem razvrsti kot agencije	Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo nefinančne družbe	Nezavarovani dolžniški instrumenti, ki jih izdajo finančne družbe razen kreditnih institucij	
Dolžniški certifikati, ki jih izdajo nacionalne centralne banke pred datumom uvedbe eura v zadevni državi članici	Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije „Jumbo“ krite obveznice			

Člen 130

Odbitki pri vrednotenju za tržno finančno premoženje

1. Za tržno finančno premoženje se uporabljajo posebni odbitki pri vrednotenju, ki se uporabijo tako, da se od tržne vrednosti zadevnega finančnega premoženja odbije določen odstotek. Posebni odbitki pri vrednotenju, ki se uporabljajo za dolžniške instrumente, uvrščene v kategorije odbitkov I do IV, in kakor so določeni v Prilogi X, so odvisni od katerega koli ali vseh naslednjih dejavnikov:

- (a) preostale zapadlosti;
- (b) strukture kupona;
- (c) stopnje kreditne kvalitete;
- (d) kategorije odbitkov, kakor je določena po členu 129.

2. Za tržno finančno premoženje, uvrščeno v kategorijo V, se uporablja odbitek v višini 10 % ne glede na zapadlost ali strukturo kupona.

3. Za listinjene vrednostne papirje, krite obveznice in nezavarovane dolžniške instrumente, ki jih izdajo kreditne institucije, ki so teoretično vrednoteni v skladu s pravili iz člena 134, se uporablja dodaten odbitek pri vrednotenju v obliki zmanjšanja vrednosti za 5 %.

4. Za krite obveznice v lastni uporabi se uporablja dodaten odbitek pri vrednotenju, ki se aplicira neposredno na vrednost celotne izdaje posameznega dolžniškega instrumenta v obliki zmanjšanja vrednosti za: (a) 8 % za krite obveznice v lastni uporabi s stopnjama kreditne kvalitete 1 in 2 ter (b) 12 % za krite obveznice v lastni uporabi s stopnjo kreditne kvalitete 3. Za namene tega odstavka „krite obveznice v lastni uporabi“ pomenijo krite obveznice, ki jih izda nasprotna stranka ali subjekti, ki so z njo v tesni povezavi, in jih v deležu, ki je večji od 75 % neodplačanega nominalnega zneska, uporabljajo ta nasprotna stranka in/ali subjekti, ki so z njo v tesni povezavi. „Tesne povezave“ za namene tega odstavka se določijo v skladu s členom 138. To zmanjšanje vrednosti se uporablja za vse nasprotnne stranke, ki mobilizirajo zadevne krite obveznice.

5. Odbitek pri vrednotenju, ki se uporablja za tržno finančno premoženje, uvrščeno v kategorije odbitkov I do IV, z variabilnimi kuponi, je enak odbitku, ki se uporablja za tržno finančno premoženje s fiksnim kuponom s preostalo zapadlostjo od nič do enega leta v kategoriji odbitkov in s stopnjo kreditne kvalitete, v katero je finančno premoženje uvrščeno. Za namene tega člena se kuponska izplačila, pri katerih je obdobje ponovnega določanja kuponskega izplačila daljše od enega leta, štejejo za plačila s fiksnim kuponom, ustrezna zapadlost, ki se uporablja za določanje odbitka pri vrednotenju, pa je enaka preostali zapadlosti tržnega finančnega premoženja.

6. Odbitki pri vrednotenju, ki se uporabljajo za tržno finančno premoženje, uvrščeno v kategorije I do IV, z več kakor eno vrsto kuponskih izplačil, so odvisni zgolj od kuponskih izplačil v preostali življenjski dobi instrumenta. Odbitek pri vrednotenju, ki se uporablja za tak instrument, je enak najvišjemu odbitku, ki se uporablja za tržno finančno premoženje z enako preostalo zapadlostjo in stopnjo kreditne kvalitete, upošteva pa se lahko katera koli vrsta kuponskih izplačil v preostali življenjski dobi instrumenta;
7. Odbitki pri vrednotenju, ki se uporabljajo za dolžniške instrumente s fiksnim kuponom, se uporabljajo tudi za dolžniške instrumente, pri katerih je zadevni kupon vezan na dolžniške instrumente, indeksirane na inflacijo.
8. Pri operacijah za umikanje likvidnosti se odbitki pri vrednotenju ne uporabljajo.

POGLAVJE 2

Ukrepi za obvladovanje tveganj pri netržnem finančnem premoženju

Člen 131

Vzpostavitev ukrepov za obvladovanje tveganj pri bančnih posojilih

1. Pri posameznih bančnih posojilih s fiksno obrestno mero in bančnih posojilih, pri katerih je obrestna mera vezana na stopnjo inflacije, se uporabljajo posebni odbitki pri vrednotenju, ki se določijo glede na preostalo zapadlost, stopnjo kreditne kvalitete in metodo vrednotenja, ki jo uporablja NCB, kakor so določeni v Prilogi X.
2. Pri posameznih bančnih posojilih z variabilno obrestno mero se uporablja odbitek pri vrednotenju, ki se uporablja pri bančnih posojilih s fiksno obrestno mero s preostalo zapadlostjo od nič do enega leta, ki imajo enako stopnjo kreditne kvalitete in za katere velja enaka metoda vrednotenja, kakor jo uporablja NCB. Za namene tega člena se plačilo obresti šteje kot plačilo po variabilni obrestni meri, če je obrestna mera vezana na referenčno obrestno mero in obdobje ponovnega določanja obrestne mere za to plačilo ni daljše od enega leta. Plačila obresti, pri katerih je obdobje ponovnega določanja obrestne mere daljše od enega leta, se štejejo za plačila s fiksno obrestno mero, pri čemer je ustrezna zapadlost, ki se uporablja za določanje odbitka, enaka preostali zapadlosti bančnega posojila.
3. Odbitek pri vrednotenju, ki se uporablja za bančno posojilo z več kakor eno vrsto plačil obresti, je odvisen samo od plačil obresti v preostali življenjski dobi bančnega posojila. Če se v preostali življenjski dobi bančnega posojila uporablja več kakor ena vrsta plačil obresti, se preostala plačila obresti obravnavajo kot plačila po fiksni obrestni meri, pri čemer je ustrezna zapadlost, ki se uporablja za določanje odbitka, enaka preostali zapadlosti bančnega posojila.

Člen 132

Ukrepi za obvladovanje tveganj pri hipotekarnih dolžniških instrumentih

Za netržne hipotekarne dolžniške instrumente se uporablja odbitek pri vrednotenju v višini 39,5 %.

Člen 133

Ukrepi za obvladovanje tveganj pri vezanih depozitih

Pri vezanih depozitih se odbitki pri vrednotenju ne uporabljajo, kar je v skladu s pristopom za tržno finančno premoženje, določenim v členu 130 za operacije umikanja likvidnosti.

POGLAVJE 3

Pravila vrednotenja tržnega in netržnega finančnega premoženja

Člen 134

Pravila vrednotenja tržnega finančnega premoženja

Za namene določanja vrednosti finančnega premoženja, ki se uporablja kot zavarovanje pri operacijah odprtega trga v obliki povratnih transakcij, NCB uporablja naslednja pravila.

- (a) Eurosistem za vsako primerno tržno finančno premoženje določi najbolj reprezentativno ceno, ki se uporabi pri izračunu tržne vrednosti.
- (b) Vrednost tržnega finančnega premoženja se izračuna na podlagi najbolj reprezentativne cene na delovni dan pred datumom vrednotenja. Če za določeno finančno premoženje reprezentativna cena ni na voljo, Eurosistem določi teoretično ceno.

- (c) Tržna ali teoretična vrednost tržnega finančnega premoženja se izračuna vključno z natečenimi obrestmi.
- (d) Nacionalne centralne banke lahko različno obravnavajo denarne tokove, npr. kuponska izplačila, ki so vezana na finančno premoženje in prejeta v času trajanja kreditnega posla Eurosistema, odvisno od razlik med nacionalnimi pravnimi sistemi in razlik pri operativnih postopkih. Če se denarni tok prenese na nasprotno stranko, domača NCB zagotovi, da bodo zadevne operacije še naprej polno zavarovane z zadostnim zneskom primerne finančnega premoženja, preden pride do prenosa denarnega toka. Vsaka NCB si mora prizadevati, da je ekonomski učinek obravnave denarnih tokov enak kot v primeru, ko se denarni tok prenese na nasprotno stranko na dan plačila.

Člen 135

Pravila vrednotenja netržnega finančnega premoženja

Netržnemu finančnemu premoženju Eurosistem pripiše vrednost, ki ustreza bodisi teoretični ceni bodisi neodplačani vrednosti glavnice posojila.

Člen 136

Pozivi h kritju

1. Nacionalne centralne banke dnevno vrednotijo finančno premoženje, mobilizirano kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, v skladu s pravili vrednotenja, določenimi v členih 134 in 135. Če se uporabljajo tripartitne storitve, se postopek dnevnega vrednotenja delegira zadevnemu tripartitnemu agentu in temelji na informacijah, ki jih tripartitnemu agentu pošlje zadevna NCB.
2. Če po vrednotenju in uporabi odbitkov mobilizirano finančno premoženje ne ustreza zahtevani višini, ki je izračunana na ta dan, se izvede poziv h kritju. Če vrednost primerne finančnega premoženja, ki ga je nasprotna stranka mobilizirala kot zavarovanje, po opravljenem prevrednotenju presega seštevek zneska, ki ga dolguje nasprotna stranka, in gibljivega kritja, lahko NCB vrne presežno finančno premoženje ali denarna sredstva, ki jih je nasprotna stranka zagotovila za namene poziva h kritju.
3. Z namenom zmanjšati pogostost pozivov h kritju lahko nacionalne centralne banke izvedejo poziv h kritju ob upoštevanju praga v višini 0,5 % zneska dane likvidnosti. Odvisno od veljavnega nacionalnega prava lahko nacionalne centralne banke, če vrednost mobiliziranega finančnega premoženja kot zavarovanja pade pod nižji prag, zahtevajo, da se poziv h kritju realizira bodisi v obliki zagotovitve dodatnega finančnega premoženja bodisi v obliki denarnega plačila s strani nasprotne stranke. In nasprotno, če vrednost finančnega premoženja, ki se uporablja kot zavarovanje, preseže zgornji prag, lahko NCB nasprotni stranki vrne presežno finančno premoženje (ali denarna sredstva, ki so bila predložena za namene poziva h kritju).
4. Obrestna mera mejnega depozita se uporablja tudi za pozive h kritju.

NASLOV VII

SPREJETJE ZAVAROVANJA V VALUTAH, KI NISO EURO, OB NEPREDVIDLJIVIH DOGODKIH

Člen 137

Sprejetje zavarovanja v valutah, ki niso euro, ob nepredvidljivih dogodkih

1. Svet ECB se lahko odloči, da kot zavarovanje sprejme določeno tržno finančno premoženje, ki so ga v svoji nacionalni valuti izdale centralne države skupine G-10 zunaj euroobmočja. Ob sprejetju take odločitve Sveta ECB se nasprotne stranke obvesti o veljavnih:
 - (a) kriterijih primernosti;
 - (b) postopkih za izbor in mobilizacijo;
 - (c) virih in načelih vrednotenja;
 - (d) ukrepov za obvladovanje tveganj;
 - (e) postopkih poravnave.

2. Uporabljajo se splošni kriteriji primernosti tržnega finančnega premoženja, določeni v naslovu II dela 4, s to razliko, da se tržno finančno premoženje:

- (a) lahko izda, hrani in poravna zunaj EGP; in
- (b) je lahko denominirano v valutah, ki niso euro.

3. Nasprotne stranke, ki so podružnice kreditnih institucij s sedežem zunaj EGP ali Švice, nimajo pravice mobilizirati tržnega finančnega premoženja, določenega v tem členu, kot zavarovanje.

NASLOV VIII

PRAVILA ZA UPORABO PRIMERNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA

Člen 138

Tesne povezave med nasprotnimi strankami in izdajateljem, dolžnikom ali garantom primerneega finančnega premoženja

1. Ne glede na dejstvo, da je finančno premoženje primerno, nasprotna stranka ne sme predložiti ali uporabiti kot zavarovanje finančnega premoženja, ki ga je izdala, ga dolguje ali zanj jamči sama nasprotna stranka ali kateri koli drug subjekt, ki je z njo v tesni povezavi.

2. „Tesne povezave“ pomenijo katerega koli od naslednjih primerov, v katerih sta nasprotna stranka in drug subjekt iz odstavka 1 v naslednji povezavi:

- (a) nasprotna stranka ima neposredno ali posredno prek enega ali več drugih podjetij v lasti 20 % ali več kapitala tega drugega subjekta;
- (b) ta drug subjekt ima neposredno ali posredno prek enega ali več drugih podjetij v lasti 20 % ali več kapitala nasprotne stranke;
- (c) tretja oseba ima neposredno ali posredno prek enega ali več podjetij v lasti 20 % ali več kapitala nasprotne stranke in 20 % ali več kapitala tega drugega subjekta.

Za namene ugotavljanja obstoja tesnih povezav v primeru *multi-cédulas* Eurosistem uporabi pristop pregledovanja, tj. Eurosistem preuči tesne povezave med posameznimi izdajatelji osnovnih *cédulas* in nasprotno stranko.

3. Odstavek 1 se ne uporablja za naslednje primere:

- (a) tesne povezave med nasprotno stranko in subjektom javnega sektorja iz EGP, ki je upravičen do odmerjanja davkov, ali kadar jamstvo za dolžniški instrument zagotavlja en ali več subjektov javnega sektorja iz EGP, ki so upravičeni do odmerjanja davkov, pri čemer ima zadevno jamstvo značilnosti, določene v členu 114;
- (b) krite obveznice, ki izpolnjujejo zahteve, določene v členu 129(1) do (3) in (6) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) dolžniške instrumente, ki so zaščiteni s posebnimi pravnimi varovali, primerljivimi s kritimi obveznicami, ki izpolnjujejo zahteve, določene v členu 129(1) do (3) in členu 129(6) Uredbe (EU) št. 575/2013. Ta posebna pravna varovala zahtevajo namensko ločen kritni sklad, iz katerega so v primeru insolventnosti izdajatelja poplačane terjatve imetnikov obveznic. Obstoj in primerljivost pravnih varoval, katerih izhodišče za primerjavo predstavljajo zahteve, določene pod točko (b), oceni Eurosistem v vsakem posamičnem primeru na podlagi zunanega pravnega mnenja.

Primeri dolžniških instrumentov, ki jih ščitijo posebna pravna varovala, primerljiva s kritimi obveznicami iz točke (b), so:

- (i) netržni hipotekarni dolžniški instrumenti; in
- (ii) *multi-cédulas*, izdani pred datumom začetka uporabe te smernice, pri čemer osnovne *cédulas* izpolnjujejo kriterije, določene v členu 129(1) do (3) in (6) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 139

Uporaba nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih izda nasprotna stranka ali subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, in ki so predmet jamstva

1. Nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih izda nasprotna stranka ali kateri koli subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, kakor je opredeljeno v členu 138, in za katere v celoti jamči eden ali več subjektov javnega sektorja iz EGP, upravičenih do odmerjanja davkov, nasprotna stranka ne sme mobilizirati kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema niti:

- (a) neposredno; niti
- (b) posredno, kadar so vključeni v kritni sklad kritih obveznic.

2. V izjemnih primerih se lahko Svet ECB odloči, da odobri začasna odstopanja od omejitve, določene v odstavku 1, za največ tri leta. K prošnji za odobritev odstopanja mora nasprotna stranka priložiti svoj načrt financiranja, v katerem je opisan način, kako bo v treh letih po odobritvi odstopanja postopno opustila mobilizacijo zadevnega finančnega premoženja. To odstopanje se odobri samo, kadar narava jamstva, ki ga zagotavlja ena ali več enot centralne ali regionalne ravni države, lokalnih oblasti ali drugih subjektov javnega sektorja iz EGP, upravičenih do odmerjanja davkov, ustreza zahtevam za jamstva, določenim v členu 114.

Člen 140

Tesne povezave v zvezi z listinjenimi vrednostnimi papirji in valutnimi zaščitami

Nasprotna stranka ne more mobilizirati kot zavarovanje nobenega listinjenega vrednostnega papirja, če nasprotna stranka ali kateri koli subjekt, s katerim je v tesni povezavi, kakor je določeno v členu 138, listinjenemu vrednostnemu papirju zagotavlja valutno zaščito s tem, da sklene transakcijo valutne zaščite z izdajateljem v vlogi nasprotne stranke pri tej transakciji.

Člen 141

Omejitve v zvezi z nezavarovanimi dolžniškimi instrumenti, ki jih izdajo kreditne institucije in subjekti, ki so z njimi v tesni povezavi

1. Nasprotna stranka ne sme predložiti ali uporabiti kot zavarovanje nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih je izdala kreditna institucija ali kateri koli drug subjekt, ki je s to kreditno institucijo v tesni povezavi, v obsegu, ki presega 5 % skupne vrednosti finančnega premoženja, ki ga ta nasprotna stranka uporabi kot zavarovanje, po upoštevanju veljavnih odbitkov. Ta 5-odstotni prag se ne uporablja v nobenem od naslednjih primerov:

- (a) če vrednost takega finančnega premoženja po upoštevanju veljavnih odbitkov ne presega 50 milijonov EUR; ali
- (b) če za to finančno premoženje jamči subjekt javnega sektorja, ki je upravičen do odmerjanja davkov, z jamstvom, ki ima značilnosti, določene v členu 114.

2. Za namene odstavka 1 se tesna povezava med dvema ali več izdajatelji nezavarovanih dolžniških instrumentov šteje za vzpostavljeno šele po enem letu po datumu vzpostavitve tesne povezave.

3. Za namene tega člena imajo „tesne povezave“ enak pomen, kakor je določen v členu 138.

Člen 142

Likvidnostna podpora v zvezi z listinjenimi vrednostnimi papirji

1. Z učinkom od 1. novembra 2015 nasprotna stranka ne more mobilizirati kot zavarovanje nobenega listinjenega vrednostnega papirja, če nasprotna stranka ali kateri koli subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, zagotavlja likvidnostno podporo, kakor je opisana spodaj. Eurosistem upošteva dve obliki likvidnostne podpore za listinjene vrednostne papirje: denarne rezerve in drugi instrumenti likvidnostne podpore.

2. Za likvidnostno podporo v obliki denarnih rezerv nasprotni stranki ni dovoljeno mobilizirati kot zavarovanje nobenih listinjenih vrednostnih papirjev, če so istočasno izpolnjeni naslednji trije pogoji:

- (a) nasprotna stranka je v tesni povezavi z banko, pri katerih ima izdajatelj račun in je udeležena pri transakciji z listinjenimi vrednostnimi papirji;

- (b) trenutni znesek rezervnega sklada pri transakciji listinjenih vrednostnih papirjev je višji od 5 % zneska vseh nadrejenih in podrejenih tranš ob izdaji pri transakciji listinjenih vrednostnih papirjev;
 - (c) trenutni znesek rezervnega sklada pri transakciji listinjenih vrednostnih papirjev je višji od 25 % trenutnega neodplačanega zneska vseh podrejenih tranš pri transakciji listinjenih vrednostnih papirjev.
3. Za likvidnostno podporo v obliki drugih instrumentov likvidnostne podpore nasprotni stranki ni dovoljeno mobilizirati kot zavarovanje nobenih listinjenih vrednostnih papirjev, če sta istočasno izpolnjena naslednja dva pogoja:
- (a) nasprotna stranka je v tesni povezavi s ponudnikom teh drugih instrumentov likvidnostnih podpor; in
 - (b) trenutni znesek drugih instrumentov likvidnostnih podpor pri transakciji listinjenih vrednostnih papirjev je višji od 20 % začetnega neodplačanega zneska vseh nadrejenih in podrejenih tranš pri transakciji listinjenega vrednostnega papirja.
4. Tesne povezave v zvezi s tem členom imajo enak pomen, kakor je določen v členu 138(2).

Člen 143

Prehodne določbe glede likvidnostne podpore v zvezi z listinjenimi vrednostnimi papirji

1. Do učinkovanja člena 142 se uporabljajo prehodne določbe iz tega člena, kakor je določeno v členu 191.
2. Nasprotna stranka ne more mobilizirati listinjenih vrednostnih papirjev kot zavarovanje, če nasprotna stranka ali kateri koli subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, kakor je opredeljeno v členu 138, zagotavlja likvidnostno podporo za 20 % ali več neodplačanega zneska listinjenega vrednostnega papirja.
3. Za namene tega člena se „likvidnostna podpora“ nanaša na kateri koli strukturiran instrument, ki se lahko uporabi za kritje kakršnih koli začasnih primanjkljajev v denarnem toku, ki lahko nastanejo v času trajanja transakcije.

Člen 144

Nesprejetje primernega finančnega premoženja iz operativnih razlogov

Ne glede na dejstvo, da je finančno premoženje primerno, lahko NCB iz operativnih razlogov zahteva, da nasprotna stranka tako finančno premoženje umakne kot zavarovanje, preden pride do denarnega toka, vključno s plačilom glavnice ali kuponov, kakor je podrobneje opredeljeno v zadevni nacionalni dokumentaciji.

Člen 145

Obveščanje, vrednotenje in umik finančnega premoženja, ki ni primerno ali je v nasprotju s pravili za uporabo primernega finančnega premoženja

1. Če je nasprotna stranka predložila ali uporabila finančno premoženje, ki se ne sme ali ne sme več uporabljati kot zavarovanje, vključno zaradi obstoja tesne povezave z izdajateljem, dolžnikom ali garantom ali zato, ker je to ista oseba, mora o tem nemudoma obvestiti domačo NCB.
2. Finančno premoženje iz odstavka 1 se vrednoti po vrednosti nič najpozneje na naslednji dan vrednotenja, lahko se izvede tudi poziv h kritju.
3. Nasprotna stranka, ki je predložila ali uporabila katero koli finančno premoženje iz odstavka 1, mora to finančno premoženje čim prej umakniti.
4. Nasprotna stranka mora Eurosistemu predložiti točne in posodobljene informacije, ki vplivajo na vrednost zavarovanja.

Člen 146

Sankcije za neupoštevanje pravil za uporabo primernega finančnega premoženja

Neupoštevanje pravil, določenih v tem naslovu, se sankcionira, kjer je primerno, v skladu s členi 154 do 157. Sankcije se uporabijo ne glede na to, ali nasprotna stranka aktivno sodeluje pri operacijah denarne politike.

Člen 147

Izmenjava informacij znotraj Eurosistema

Za namene izvajanja denarne politike, zlasti za spremljanje upoštevanja pravil o uporabi primernega finančnega premoženja, si Eurosistem izmenjuje informacije o kapitalskih deležih, ki jih za te namene zagotavljajo pristojni organi. Za te informacije veljajo enaki standardi zaupnosti, kakor jih uporabljajo pristojni organi.

NASLOV IX

ČEZMEJNA UPORABA PRIMERNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA

Člen 148

Splošna načela

1. Nasprotne stranke lahko čezmejno uporabijo primerno finančno premoženje na celotnem euroobmočju pri vseh vrstah kreditnih poslov Eurosistema.
2. Nasprotne stranke lahko mobilizirajo primerno finančno premoženje razen vezanih depozitov za čezmejno uporabo v skladu z naslednjim.
 - (a) Tržno finančno premoženje se mobilizira preko: (i) primernih povezav (kakor je opisano v členu 150) med SPVP v EGP, ki so pozitivno ocenjeni na podlagi okvira za ocenjevanje uporabniških zahtev Eurosistema; (ii) veljavnih postopkov CCBM; (iii) primernih povezav v kombinaciji s CCBM; in
 - (b) Bančna posojila in hipotekarni dolžniški instrumenti se mobilizirajo v skladu z veljavnimi postopki CCBM, ker jih ni mogoče prenesti prek SPVP.
3. Tržno finančno premoženje se lahko uporablja prek računa NCB pri SPVP, ki je v drugi državi kot zadevna NCB, če Eurosistem odobri uporabo takega računa.
4. Centralna banka De Nederlandsche Bank lahko uporablja svoj račun pri Euroclear Bank za namene poravnave zavarovalnih transakcij z euroobveznicami, ki so izdane v tej mednarodni centralni depotni družbi. Centralna banka Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland lahko odpre podoben račun pri Euroclear Bank. Ta račun se lahko uporablja za vse primerno finančno premoženje, ki se vodi pri Euroclear Bank, tj. vključno s primernim finančnim premoženjem, ki se prenese na Euroclear Bank prek primernih povezav.
5. Nasprotne stranke izvršijo prenos primernega finančnega premoženja prek svojih računov za poravnavo vrednostnih papirjev pri SPVP, ki je pozitivno ocenjen na podlagi okvira Eurosistema za uporabniško oceno
6. Nasprotne stranke brez skrbniškega računa pri NCB ali brez računa za poravnavo vrednostnih papirjev pri SPVP, ki je pozitivno ocenjen na podlagi okvira Eurosistema za uporabniško oceno, lahko poravnajo transakcije prek računa za poravnavo vrednostnih papirjev ali skrbniškega računa korespondenčne kreditne institucije.

Člen 149

CCBM

1. Znotraj CCBM je čezmejno razmerje vzpostavljeno med nacionalnimi centralnimi bankami. Nacionalne centralne banke v zvezi s tržnim finančnim premoženjem, ki ga je sprejel njihov lokalni register, tripartitni agent ali poravnavni sistem, delujejo kot skrbniki (v nadaljnjem besedilu: korespondenti) druga za drugo in za ECB. Za bančna posojila in hipotekarne dolžniške instrumente veljajo posebni postopki znotraj CCBM. Podrobnosti o CCBM in veljavnih postopkih so določene v Prilogi VI in v brošuri „Korespondenčni centralnobančni model (CCBM). Postopki za nasprotne stranke Eurosistema“, ki je objavljen na spletni strani ECB.
2. Finančno premoženje, deponirano pri korespondenčni centralni banki, se uporablja samo za zavarovanje kreditnih poslov Eurosistema.

Člen 150

Primerne povezave med SPVP

1. Poleg CCBM lahko nasprotne stranke za čezmejni prenos tržnega finančnega premoženja uporabljajo povezave, ki so pozitivno ocenjene na podlagi okvira Eurosistema za uporabniško oceno (v nadaljnjem besedilu: primerne povezave).

2. Primerne povezave se lahko vzpostavijo samo med SPVP, ki so pozitivno ocenjeni na podlagi okvira Eurosistema za uporabniško oceno, in obsegajo sklop postopkov in dogovorov za prenos vrednostnih papirjev s prenosom med računi nematerializiranih vrednostnih papirjev.
3. Obstajata dve vrsti primernih povezav, ki se vzpostavijo s pogodbenim in tehničnim dogovorom med vključenima SPVP:
 - (a) neposredne povezave med dvema SPVP brez posrednika; in
 - (b) posredne povezave, ki dvema SPVP brez neposredne medsebojne povezave omogočajo, da izmenjata transakcije in prenose vrednostnih papirjev prek tretjega SPVP, ki deluje kot posrednik.
4. Za primerne štejejo samo povezave, ki jih je Eurosistem ocenil in odobril na podlagi okvira Eurosistema za uporabniško oceno. ECB objavi posodobljen seznam primernih povezav na svoji spletni strani.
5. Finančno premoženje, ki je dostopno prek primerne povezave, se lahko uporablja za kreditne posle Eurosistema in za kateri koli drugi namen, ki ga izbere nasprotna stranka.
6. Tabela, ki podrobneje opisuje uporabo primernih povezav med SPVP, je prikazana v Prilogi VI.

Člen 151

CCBM v kombinaciji s primernimi povezavami

1. Nasprotne stranke lahko za čezmejno mobilizacijo primernega tržnega finančnega premoženja uporabljajo neposredne in posredne povezave iz člena 150 v kombinaciji s CCBM.
2. Pri uporabi primernih povezav med SPVP v kombinaciji s CCBM imajo nasprotne stranke finančno premoženje, ki je izdano pri SPVP izdajatelja, na računu pri SPVP investitorja, in sicer neposredno ali prek skrbnika. V primeru primernih posrednih povezav lahko tretji SPVP deluje kot posrednik.
3. Finančno premoženje, mobilizirano po odstavku 2, se lahko izda v SPVP države EGP zunaj euroobmočja, ki je pozitivno ocenjen na podlagi okvira Eurosistema za uporabniško oceno, pod pogojem, da je na podlagi tega okvira pozitivno ocenjena tudi povezava med SPVP izdajatelja in SPVP investitorja.
4. Tabela, ki podrobneje opisuje uporabo CCBM v kombinaciji s primernimi povezavami, je prikazana v Prilogi VI.

Člen 152

CCBM in tripartitne storitve upravljanja z zavarovanjem

1. Čezmejne tripartitne storitve upravljanja z zavarovanjem nasprotni stranki omogočajo, da poveča ali zmanjša znesek zavarovanja, ki ga mobilizira pri svoji domači NCB, s pomočjo uporabe zavarovanja, ki ga ima pri tripartitnem agentu.
2. CCBM (vključno s CCBM v kombinaciji s primernimi povezavami) se lahko uporablja kot osnova za čezmejno uporabo tripartitnih storitev upravljanja z zavarovanjem. Čezmejna uporaba tripartitnih storitev upravljanja z zavarovanjem vključuje NCB, ki, kjer se tripartitne storitve upravljanja z zavarovanjem ponujajo za čezmejno uporabo pri Eurosistemu, deluje kot korespondent za NCB, katerih nasprotne stranke so zaprosile za čezmejno uporabo takih tripartitnih storitev upravljanja z zavarovanjem za namene kreditnih poslov Eurosistema. Za lažjo čezmejno uporabo v skladu s tem odstavkom mora Eurosistem pozitivno oceniti zadevnega tripartitnega agenta.
3. Tabela, ki podrobneje opisuje uporabo CCBM s tripartitnimi storitvami upravljanja z zavarovanjem, je prikazana v Prilogi VI.

DEL 5

Sankcije v primeru neizpolnjevanja obveznosti nasprotne stranke

Člen 153

Sankcije za neizpolnjevanje obveznih rezerv

1. ECB naloži sankcije v skladu z Uredbo (ES) št. 2532/98, Uredbo (ES) št. 2157/1999 (ECB/1999/4), Uredbo (ES) št. 2531/98 ali Uredbo (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9) institucijam, ki ne izpolnjujejo obveznosti iz uredb in sklepov ECB v zvezi z uporabo obveznih rezerv. Ustrezne sankcije in postopkovna pravila za njihovo uporabo so določena v teh uredbah.

2. Brez poseganja v odstavke 1 lahko Eurosistem v primeru hude kršitve zahtev glede obveznih rezerv začasno izključi nasprotno stranko iz sodelovanja pri operacijah odprtega trga.

Člen 154

Sankcije za neupoštevanje določenih operativnih pravil

1. V skladu z določbami pogodbenih dogovorov ali predpisov, ki jih uporablja Eurosistem, NCB naloži eno ali več sankcij, če nasprotna stranka ne izpolnjuje naslednjih obveznosti:

- (a) v zvezi s povratnimi transakcijami in valutnimi zamenjavami za namene denarne politike mora med celotnim trajanjem določene operacije ustrezno zavarovati in poravnati znesek, ki je bil dodeljen nasprotni stranki; ali v primeru predčasne prekinitve, ki jo izvede NCB v preostalem času trajanja operacije, mora poravnati neodplačani znesek določene operacije, kakor je določeno v členu 15;
- (b) v zvezi z zbiranjem vezanih depozitov, dokončnimi transakcijami in izdajo dolžniških certifikatov ECB mora poravnati transakcijo, kakor je določeno v členu 16;
- (c) v zvezi z uporabo primernega finančnega premoženja mora mobilizirati ali uporabiti samo primerno finančno premoženje in upoštevati pravila za uporabo primernega finančnega premoženja iz naslova VIII dela 4;
- (d) v zvezi s postopki ob koncu dneva in možnostjo dostopa do odprte ponudbe mejnega posojila mora vnaprej predložiti zadostno primerno finančno premoženje kot zavarovanja v primerih, ko po zaključku kontrolnih postopkov ob koncu dneva ostane na poravnalnem računu nasprotne stranke v sistemu TARGET2 negativno stanje, ki se avtomatično šteje kot zahtevek za dostop do odprte ponudbe mejnega posojila, kakor je določeno v členu 19(6).

2. Sankcije, naložene po tem členu, vključujejo:

- (a) samo denarno kazen; ali
- (b) tako denarno kot tudi nedenarno kazen.

Člen 155

Denarne kazni za neupoštevanje določenih operativnih pravil

Če nasprotna stranka ne izpolnjuje obveznosti iz člena 154(1), Eurosistem naloži denarno kazen za vsak primer neizpolnjevanja obveznosti. Denarna kazen, ki se uporabi, se izračuna v skladu s Prilogo VII.

Člen 156

Nedenarne kazni za neupoštevanje določenih operativnih pravil

1. Če nasprotna stranka krši obveznosti iz člena 154(1)(a) ali (b) več kot dvakrat v obdobju 12 mesecev in se v zvezi z vsako kršitvijo:

- (a) uporabi denarna kazen;

- (b) je nasprotna stranka obveščena o vsakokratni odločitvi o naložitvi denarne kazni;
- (c) se vsak primer neizpolnjevanja obveznosti nanaša na isto vrsto neizpolnjevanja obveznosti,

Eurosistem začasno izključi nasprotno stranko ob tretji in vsaki naslednji kršitvi obveznosti iste vrste v zadevnem obdobju 12 mesecev. Obdobje 12 mesecev se izračuna od datuma prve kršitve obveznosti iz člena 154(1)(a) oziroma (b).

2. Katera koli začasna izključitev, ki jo izvede Eurosistem po odstavku 1, velja za katero koli naslednjo operacijo odprtega trga, ki je iste vrste kot operacija odprtega trga, ki je bila sankcionirana po odstavku 1.

3. Obdobje začasne izključitve, izvedene v skladu z odstavkom 1, se določi v skladu s Prilogo VII.

4. Če nasprotna stranka krši obveznosti iz člena 154(1)(c) več kot dvakrat v obdobju 12 mesecev in se v zvezi z vsako kršitvijo:

- (a) uporabi denarna kazen;
- (b) je nasprotna stranka obveščena o vsakokratni odločitvi o naložitvi denarne kazni;
- (c) se vsak primer neizpolnjevanja obveznosti nanaša na isto vrsto neizpolnjevanja obveznosti,

Eurosistem začasno izključi nasprotno stranko iz naslednje operacije odprtega trga ob tretji in vsaki naslednji kršitvi v zadevnem obdobju 12 mesecev. Obdobje 12 mesecev se izračuna od datuma prve kršitve obveznosti iz člena 154(1)(c).

5. V izjemnih primerih lahko Eurosistem za obdobje treh mesecev začasno izključi nasprotno stranko iz vseh prihodnjih operacij denarne politike Eurosistema zaradi vsakršne kršitve katere koli obveznosti iz člena 154(1). V tem primeru Eurosistem upošteva resnost primera in zlasti zadevne zneske, pogostost in trajanje neizpolnjevanja obveznosti.

6. Obdobje začasne izključitve, ki jo Eurosistem izvede po tem členu, velja dodatno k ustrezni denarni kazni, ki se uporabi v skladu s členom 155.

Člen 157

Uporaba nadenarnih kazni za podružnice zaradi neupoštevanja določenih operativnih pravil

Ko Eurosistem začasno izključi nasprotno stranko v skladu s členom 156(5), lahko ta začasna izključitev velja tudi za podružnice te nasprotne stranke, ki so ustanovljene v drugih državah članicah, katerih valuta je euro.

DEL 6

DISKRECIJSKI UKREPI

Člen 158

Diskrecijski ukrepi iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja ali ob nastopu primera kršitve

1. Eurosistem lahko iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja sprejme naslednje ukrepe:
 - (a) nasprotni stranki začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do operacij odprtega trga ali odprtih ponudb Eurosistema na podlagi pogodbenih dogovorov ali predpisov, ki jih uporablja domača NCB ali ECB;
 - (b) izvzame nasprotno stranko iz zahtev glede obveznih rezerv na podlagi pogodbenih dogovorov in predpisov, ki jih uporablja domača NCB ali ECB;

- (c) finančno premoženje, ki ga določena nasprotna stranka mobilizira kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, zavrne, omeji njegovo uporabo ali zanj uporabi dodatne odbitke, na podlagi katerih koli informacij, ki jih Eurosistem šteje za pomembne, zlasti če se zdi kreditna kvaliteta nasprotne stranke tesno povezana s kreditno kvaliteto finančnega premoženja, mobiliziranega kot zavarovanje.
2. V primeru, da diskrecijski ukrep, kakor je opisan v odstavku 1, temelji na bonitetnih informacijah, mora Eurosistem vse take informacije, ki so jih posredovale nasprotnne stranke ali nadzorniki, uporabljati zgolj v obsegu, ki je ustrezen in potreben za opravljanje nalog Eurosistema pri izvajanju denarne politike.
3. Če nastopi primer kršitve, lahko Eurosistem začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do operacij odprtega trga ali odprtih ponudb Eurosistema nasprotnim strankam, ki kršijo obveznosti iz katerega koli pogodbenega dogovora ali predpisa, ki ga uporablja Eurosistem.
4. Eurosistem vse diskrecijske ukrepe po odstavkih 1 in 3 uporablja na sorazmeren in nediskriminatoren način ter jih ustrezno utemelji.

Člen 159

Diskrecijski ukrepi v zvezi z bonitetno oceno Eurosistema

1. Eurosistem ugotovi, ali izdaja, izdajatelj, dolжник ali garant izpolnjuje zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, na podlagi katerih koli informacij, ki jih šteje za pomembne.
2. Eurosistem lahko finančno premoženje zavrne, omeji njegovo mobilizacijo ali uporabo ali zanj uporabi dodatne odbitke iz razlogov, navedenih v odstavku 1, če je taka odločitev potrebna za zagotovitev zadostne zaščite Eurosistema pred tveganjem.
3. V primeru, da zavrnitev, kakor je navedena v odstavku 2, temelji na bonitetnih informacijah, mora Eurosistem vse take informacije, ki so jih posredovale nasprotnne stranke ali nadzorniki, uporabljati zgolj v obsegu, ki je ustrezen in potreben za opravljanje nalog Eurosistema pri izvajanju denarne politike.
4. Eurosistem lahko s seznama primernega tržnega finančnega premoženja izključi naslednje finančno premoženje:
- (a) finančno premoženje, ki so ga izdali ali zanj jamčijo subjekti, za katere veljajo zamrznitev sredstev in/ali drugi ukrepi Unije po členu 75 Pogodbe ali države članice, s katerimi se omeji uporaba sredstev; in/ali
- (b) finančno premoženje, ki so ga izdali ali zanj jamčijo subjekti, v zvezi s katerimi je Svet ECB sprejel odločitev, da se jim začasno ali trajno onemogoči dostop do operacij odprtega trga ali odprtih ponudb Eurosistema.

DEL 7

DODATNE MINIMALNE SKUPNE ZNAČILNOSTI V ZVEZI Z OPERACIJAMI DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA

Člen 160

Pravno razmerje med centralnimi bankami Eurosistema in nasprotnimi strankami

Eurosistem mora zagotoviti, da so pogodbeni dogovori ali predpisi v zvezi z njegovimi nasprotnimi strankami, kakor so navedeni v členu 1(3), v skladu z določbami dela 7.

POGLAVJE 1

Dodatne minimalne skupne značilnosti, ki se uporabljajo pri vseh ureditvah v zvezi z operacijami denarne politike Eurosistema

Člen 161

Spremembe pri izvajanju okvira denarne politike Eurosistema

1. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da lahko NCB vsako spremembo okvira denarne politike izvede brez nepotrebne zamude.

2. Vsaka NCB mora v svoje pogodbene dogovore ali predpise vključiti določbo, da je treba spremembe iz odstavka 1 sporočiti nasprotnim strankam. Vsaka NCB mora zagotoviti, da tako obvestilo vsebuje točno navedbo trenutka, ko začnejo te spremembe pravno učinkovati.

Člen 162

Denominacija plačil

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki določajo, da so vsa plačila v zvezi z operacijami denarne politike Eurosistema v eurih, razen plačil v tuji valuti pri valutnih zamenjavah za namene denarne politike.

Člen 163

Oblika pogodbenih dogovorov

Če je treba vse transakcije po pogodbi združiti v en pogodbeni dogovor in/ali skleniti dogovor v obliki okvirne pogodbe, da se omogočita učinkovita prekinitev in predčasno prenehanje (vključno s poboto zaradi predčasnega prenehanja) vseh neporavnanih transakcij v primeru neplačila, je treba tako ureditev vključiti v pogodbene dogovore ali predpise, ki jih uporablja NCB.

Člen 164

Obrazci, nosilci podatkov in sredstva komunikacije

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da so v odnosu med NCB in nasprotnimi strankami določena primerna in nedvoumna pravila v zvezi z uporabo obrazcev, vključno s potrditvijo pogojev transakcije, nosilci podatkov ter sredstva in posebnosti komunikacije.

Člen 165

Primeri kršitev

1. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki predvidevajo vsaj primere kršitev, ki niso bistveno drugačni od naslednjih:

- (a) odločitev pristojnega sodnega ali drugega organa, da v zvezi z nasprotno stranko izvede postopek prenehanja nasprotne stranke ali imenovanja likvidacijskega upravitelja ali podobnega uradnika za nasprotno stranko ali kateri koli drug podoben postopek;
- (b) odločitev pristojnega sodnega ali drugega organa, da v zvezi z nasprotno stranko izvede ukrep reorganizacije ali drug podoben postopek, namenjen zaščiti ali ponovni vzpostavitvi finančnega položaja nasprotne stranke in temu, da bi se izognili sprejetju odločitve take vrste, kakor je navedena v točki (a);
- (c) pisna izjava nasprotne stranke o njeni nezmožnosti plačila vseh ali dela njenih dolgov ali izpolnitve obveznosti, ki izhajajo iz transakcij denarne politike, ali prostovoljna splošna pogodba ali dogovor, sklenjen z njenimi upniki, ali če je nasprotna stranka insolventna ali se šteje za insolventno, ali če se šteje za nezmožno plačati svoje dolgove;
- (d) postopkovni koraki pred odločitvijo, ki se sprejme pod točko (a) ali (b);
- (e) nepravilnost ali neresničnost katere koli izjave ali predpogodbene navedbe, ki jo poda nasprotna stranka ali za katero je po veljavnih pravnih določbah razumeti, da jo je dala nasprotna stranka;

- (f) začasen odvzem ali preklic dovoljenja nasprotne stranke za opravljanje dejavnosti po: (a) Direktivi 2013/36/EU in Uredbi (EU) št. 575/2013; ali (b) Direktivi 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, kakor je implementirana v zadevni državi članici, katere valuta je euro;
- (g) začasna ali trajna izključitev nasprotne stranke iz članstva v katerem koli plačilnem sistemu ali ureditvi, prek katere se izvajajo plačila pri transakcijah denarne politike, ali (razen pri transakcijah valutnih zamenjav) začasna ali trajna izključitev iz članstva v katerem koli SPVP, ki se uporablja za poravnavo operacij denarne politike Eurosistema;
- (h) ukrepi, kakor so navedeni v členih 41(1), 43(1) in 44 Direktive 2013/36/EU, sprejeti proti nasprotni stranki;
- (i) v zvezi s povratnimi transakcijami, nasprotna stranka ne izpolnjuje določb o ukrepih za obvladovanje tveganj;
- (j) v zvezi s transakcijami začasne prodaje, nasprotna stranka ne plača nakupne cene ali cene povratnega odkupa ali ne dostavi kupljenega ali začasno prodanega finančnega premoženja; ali, v zvezi z zavarovanimi posojili, nasprotna stranka ne dostavi finančnega premoženja ali ne poplača posojila na ustrezne datume, veljavne za taka plačila in dostave;
- (k) v zvezi z valutnimi zamenjavami za namene denarne politike in vezanimi depoziti, nasprotna stranka ne plača zneska v eurih; ali, v zvezi z valutnimi zamenjavami za namene denarne politike, ne plača zneskov v tuji valuti na datum plačila;
- (l) primer kršitve nasprotne stranke, ki ni bistveno drugačen od tistih, opredeljenih v tem členu, po pogodbi, sklenjeni za namene upravljanja z deviznimi rezervami ali lastnimi sredstvi ECB ali katere koli NCB;
- (m) nasprotna stranka ne zagotovi ustreznih informacij in tako povzroči resne posledice za domačo NCB;
- (n) nasprotna stranka ne izpolni katere koli druge obveznosti iz ureditev o povratnih transakcijah in transakcij valutnih zamenjav ter, če je to mogoče popraviti, ne odpravi te kršitve v primeru zavarovanih transakcij v največ 30 dneh oziroma pri transakcijah valutnih zamenjav v največ deset dneh po tem, ko je NCB z obvestilom od nje zahtevala, da to stori;
- (o) dogodek neplačila nasprotne stranke po kateri koli pogodbi z drugo članico Eurosistema, sklenjeno zaradi izvedbe operacij denarne politike Eurosistema, v zvezi s katerim je ta druga članica Eurosistema uveljavila svojo pravico do predčasnega prenehanja katere koli transakcije po tej pogodbi zaradi neplačila;
- (p) za nasprotno stranko veljajo zamrznitev sredstev in/ali drugi ukrepi Unije po členu 75 Pogodbe, s katerimi se ji omeji možnost uporabe svojih sredstev;
- (q) za nasprotno stranko veljajo zamrznitev sredstev in/ali drugi ukrepi države članice, katere valuta je euro, s katerimi se ji omeji možnost uporabe svojih sredstev;
- (r) vse finančno premoženje nasprotne stranke ali njegov bistven del je predmet odredbe o zamrznitvi sredstev, prepovedi razpolaganja, odvzema ali katerega koli drugega postopka, katerega namen je zaščita javnega interesa ali pravic upnikov nasprotne stranke;
- (s) vse finančno premoženje nasprotne stranke ali njegov bistven del se prenese na drug subjekt;
- (t) kateri koli drug preteč ali obstoječ dogodek, ki lahko, če se zgodi, ogrozi izpolnjevanje obveznosti nasprotne stranke iz dogovorov, ki jih je sklenila za namene izvajanja operacij denarne politike Eurosistema, ali katerih koli drugih pravil, ki se uporabljajo v odnosu med nasprotno stranko in katero koli NCB.

2. Primera, navedena v točkah (a) in (p) odstavka 1, morata biti avtomatična; primeri, navedeni v točkah (b), (c) in (q), so lahko avtomatični; primeri, navedeni v točkah (d) do (o) in (r) do (t), ne smejo biti avtomatični in pri njih velja diskrecijska pravica, tj. izvedejo se šele na podlagi vročitve obvestila o kršitvi. Tako obvestilo o kršitvi lahko vsebuje „odlog“ do največ tri delovne dni za odpravo zadevne kršitve. V primerih kršitev, pri katerih velja diskrecijska pravica, morajo nacionalne centralne banke zagotoviti, da določbe v zvezi z izvrševanjem diskrecijske pravice zagotavljajo gotovost glede rezultata takega izvrševanja.

⁽¹⁾ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).

Člen 166

Sredstva v primeru kršitve ali iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja

1. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da ima NCB ob nastanku primera kršitve ali iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja pravico uporabiti naslednja sredstva:
 - (a) nasprotni stranki začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do operacij odprtega trga;
 - (b) nasprotni stranki začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do odprtih ponudb;
 - (c) odstop od vseh neizpolnjenih pogodb in transakcij;
 - (d) zahtevo po pospešeni izpolnitvi še nezapadlih in pogojnih terjatev;
 - (e) uporabo depozitov nasprotne stranke pri NCB za pobotanje s terjatvami do te nasprotne stranke;
 - (f) začasno ustavitev izpolnjevanja obveznosti do nasprotne stranke, dokler terjatev do te nasprotne stranke ni poplačana.
2. Vsaka NCB lahko uporablja pogodbene dogovore ali predpise, na podlagi katerih ima NCB ob nastanku primera kršitve pravico, da poleg sredstev, navedenih v odstavku 1, uporabi tudi katero koli od naslednjih sredstev:
 - (a) zahtevo po plačilu zamudnih obresti; in
 - (b) zahtevo po plačilu nadomestila za izgubo, ki je posledica kršitve nasprotne stranke.
3. Vsaka NCB lahko uporablja pogodbene dogovore ali predpise, na podlagi katerih ima domača NCB iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja pravico, da finančno premoženje, ki ga nasprotna stranka mobilizira kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, zavrne, omeji njegovo uporabo ali zanj uporabi dodatne odbitke.
4. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da je domači NCB kadar koli pravno omogočeno, da izvrši zavarovanje za vse finančno premoženje, ki je predloženo kot zavarovanje, brez nepotrebne zamude in na tak način, da ima NCB pravico izvršiti zavarovanje za vrednost danega posojila, če nasprotna stranka takoj ne poravnava svojega negativnega stanja.
5. Za zagotovitev enotnega izvajanja naloženih ukrepov lahko Svet ECB odloči o sredstvih, vključno s tem, da začasno ali trajno onemogoči ali omeji dostop do operacij odprtega trga in odprtih ponudb.

Člen 167

Zagotovitev informacij s strani nasprotnih strank

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da lahko NCB pridobi od nasprotnih strank vse ustrezne informacije v zvezi z operacijami denarne politike Eurosistema.

Člen 168

Obvestila in druga sporočila

1. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki določajo, da so vsa obvestila ali druga sporočila v pisni in/ali elektronski obliki.
2. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki jasno določajo, kako je treba dati obvestila ali druga sporočila ter kdaj začnejo učinkovati. Obdobje, po katerem začnejo obvestila ali druga sporočila učinkovati, ne sme biti tako dolgo, da bi spremenilo ekonomski učinek dogovorov kot celote. Zlasti je potrebno, da se potrditve nemudoma dostavijo in preverijo.

Člen 169

Pravice tretjih oseb

1. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki določajo, da nasprotna stranka ne sme odstopiti, zastaviti ali prenesti svojih pravic in obveznosti ali z njimi kakor koli drugače razpolagati brez predhodnega pisnega soglasja domače NCB.
2. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki določajo, da imata samo pogodbeni ali domača NCB in konkretna nasprotna stranka pravice in obveznosti, ki izhajajo iz transakcije. Kljub temu morajo pogodbeni dogovori ali predpisi dovoljevati razmerja med nacionalnimi centralnimi bankami in/ali ECB:
 - (a) ki izhajajo iz čezmejne uporabe primernega finančnega premoženja; in
 - (b) po potrebi tudi operacije, izvedene z nasprotnimi strankami, ki delujejo prek posredniške institucije.

Člen 170

Veljavno pravo in jurisdikcija

1. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki določajo, da je pravo, ki ureja zadevne pogodbene dogovore ali predpise, ki jih uporablja ta NCB, in vse transakcije po teh dogovorih oziroma predpisih, razen, če se pri čezmejni uporabi primernega finančnega premoženja zahteva drugače, pravo države članice, katere valuta je euro in v kateri se ta NCB nahaja.
2. Za reševanje sporov morajo biti pristojna uradna sodišča navedene države članice, katere valuta je euro, brez poseganja v pristojnost Sodišča Evropske unije.

Člen 171

Dnevi poravnave v zvezi z vezanimi depoziti

Vsaka NCB mora uporabljati ureditve o depozitih, ki določajo, da se poravnava v zvezi z vezanimi depoziti tako pri njihovem sprejemu kot izplačilu opravi na dneve, ki jih določi ECB v najavi depozitne operacije.

POGLAVJE 2

Dodatne minimalne skupne značilnosti, ki se uporabljajo pri vseh pogodbah o začasni prodaji in zavarovanem posojilu

Člen 172

Datum povratnega dela transakcije

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da je datum povratnega dela transakcije, vključno z datumom poplčila po pogodbi o zavarovanem posojilu, kjer je primerno, fiksno določen ob začetku transakcije.

Člen 173

Delovni dnevi

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki opredeljujejo „delovni dan“, kakor je navedeno v členu 2.

Člen 174

Obrestne mere

1. V pogodbi o začasni prodaji mora razlika med prodajno ceno in ceno povratnega odkupa ustrezati skupnemu znesku, pridobljenemu z uporabo določene obrestne mere na prodajno ceno v obdobju od načrtovanega datuma prodaje do datuma ponovnega odkupa.
2. Pri zavarovanem posojilu se obrestna mera določi z uporabo določene obrestne mere na znesek posojila v obdobju do zapadlosti operacije.
3. Obrestna mera, ki se uporablja pri povratnih transakcijah, je enaka linearni obrestni meri, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija „dejansko število dni/360 dni v letu“.

Člen 175

Mehanizmi za preračun zneskov, ki niso v eurih

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da mehanizmi za preračun zneskov, ki niso v eurih, v eure, določajo, da je tečaj, ki se uporablja, dnevni referenčni devizni tečaj ECB za eure, če ta ni na voljo, pa promptni devizni tečaj, ki ga ECB navede na delovni dan pred dnevom, ko se opravi preračun, za svojo prodajo eurov proti nakupu druge valute.

POGLAVJE 3

Dodatne minimalne skupne značilnosti pogodb o začasni prodaji

Člen 176

Predmet pogodb o začasni prodaji

1. Ob sklenitvi pogodb o začasni prodaji mora vsaka NCB uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da se je ob prodaji primernega finančnega premoženja za plačilo v eurih treba hkrati dogovoriti, da se enakovredno finančno premoženje ob določenem času proda nazaj za gotovino v eurih.
2. Vsaka NCB mora „enakovredno finančno premoženje“ opredeliti kot finančno premoženje istega izdajatelja, ki tvori del iste izdaje, ne glede na datum izdaje, in je iste vrste, nominalne vrednosti, zneska in opisa kot tisto finančno premoženje, s katerim se primerja.
3. Če je bilo finančno premoženje, ki se primerja po odstavku 2, konvertirano, redenominirano ali odpoklicano, je treba opredelitev enakovrednosti spremeniti tako, da:
 - (a) v primeru konverzije pomeni tisto finančno premoženje, v katero je bilo finančno premoženje konvertirano;
 - (b) v primeru odpoklica pomeni finančno premoženje, ki je enakovredno vplačanemu finančnemu premoženju, pod pogojem, da je prodajalec plačal kupcu vsoto, enako vrednosti odpoklica;
 - (c) v primeru redenominacije pomeni finančno premoženje, enakovredno tistemu, v katero je bilo prvotno finančno premoženje redenominirano, po potrebi z vsoto denarja, enako kakršni koli razliki v vrednosti finančnega premoženja pred redenominacijo in po njej.

Člen 177

Dogovor o pobotu zaradi predčasnega prenehanja pri pogodbah o začasni prodaji

1. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da imajo nacionalne centralne banke ob nastanku primera neizpolnitve obveznosti nasprotna stranke pravico do prekinitve in predčasnega prenehanja vseh neporavnanih transakcij začasne prodaje.
2. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki vsebujejo določbe o pobotu, namenjenem doseganju ekonomskih učinkov, ki so enakovredni spodaj navedenim.
 - (a) Ob nastanku primera neizpolnitve obveznosti se šteje, da datum povratnega odkupa za vsako transakcijo nastopi takoj, in je treba storiti eno od naslednjega:
 - (i) vse enakovredno finančno premoženje za kritje je treba takoj dostaviti, tako da se izpolnitev ustreznih obveznosti strank glede dostave finančnega premoženja in plačila cene povratnega odkupa za začasno prodano finančno premoženje izvede samo v skladu s točkami (b) do (d); ali
 - (ii) transakcija začasne prodaje se prekine.
 - (b) Tržne vrednosti začasno prodanega finančnega premoženja in enakovrednega finančnega premoženja za kritje v času neplačila, ki ju je treba prenesti, ter ceno povratnega odkupa, ki jo mora plačati vsaka stranka, določi NCB za vse transakcije na datum povratnega odkupa na komercialno smotrni način.

- (c) Na podlagi točke (b) mora NCB izračunati, koliko je vsaka stranka dolžna drugi na datum povratnega odkupa. Zneski, ki jih dolguje ena stranka, se pobotajo z zneski, ki jih terja od druge, in samo stranka, ki ima terjatev, vrednoteno v nižji vrednosti kot obveznost, plača neto znesek.
- (d) Ta neto znesek zapade in je plačljiv naslednji dan, ko je sistem TARGET2 odprt za izvršitev plačila. Za namene tega izračuna je treba vse zneske, ki niso denominirani v eurih, pretvoriti v eure na ustrezne datume in po tečaju, ki se izračuna v skladu s členom 175.
3. Vsaka NCB opredeli „tržno vrednost v času neizpolnitve obveznosti“, kot je določeno v členu 2.

Člen 178

Skladnost z ukrepi za obvladovanje tveganj

Če nacionalne centralne banke uporabljajo pogodbene dogovore ali predpise, ki vsebujejo katero koli določbo o zamenjavi zavarovanja, morajo ti dogovori oziroma predpisi zagotavljati ohranitev skladnosti z zahtevanimi ukrepi za obvladovanje tveganj.

Člen 179

Denarno kritje

Če nacionalne centralne banke uporabljajo pogodbene dogovore ali predpise, ki vsebujejo katero koli določbo o kritju, ki ga je treba plačati ali vrniti v denarju, mora taka določba tudi navajati, da je treba vsako nadaljnjo obveznost za vračilo ali zagotovitev kritja najprej poravnati z uporabo denarja do istega zneska, vključno z vsemi pripadajočimi obrestmi.

Člen 180

Dodatne določbe v zvezi s pogodbami o začasni prodaji

Brez poseganja v določbe te smernice lahko vsaka NCB v svojih pogodbenih dogovorih ali predpisih določi dodatne določbe v zvezi s pogodbami o začasni prodaji.

POGLAVJE 4

Dodatne minimalne skupne značilnosti pogodb o zavarovanem posojilu

Člen 181

Zagotovitev in unovčenje zavarovanja

1. V zvezi z dogovori o zagotavljanju likvidnosti v obliki zavarovanih posojil mora vsaka NCB v svojih pogodbenih dogovorih ali predpisih upoštevati različne postopke in formalnosti, ki so potrebni za ustanovitev in poznejše unovčenje zavarovanja ter se uporabljajo v njeni jurisdikciji, na primer zastava, odstop terjatve ali zavarovanje.
2. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbe o zavarovanem posojilu, ki zagotavljajo, da lahko NCB pravno izvrši zavarovanje na finančnem premoženju, ki je predloženo kot zavarovanje, ne da bi na tem finančnem premoženju obstajale predhodne terjatve. Tretjim osebam, vključno z likvidacijskim organom v primeru insolventnosti, ne sme biti omogočeno, da posežejo po finančnem premoženju, predloženem kot zavarovanje, in uspešno uveljavijo svoje terjatve v zvezi z njim, razen v primeru goljufije, ali v zvezi s kakršnimi koli z njim povezanimi pravicami.
3. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbe o zavarovanem posojilu, ki zagotavljajo, da je NCB ob nastopu primera kršitve, kot je določen v členu 165, pravno omogočeno, da izvrši zavarovanje za ekonomsko vrednost finančnega premoženja, predloženega kot zavarovanje. Tak primer kršitve mora odražati tudi okoliščine, v katerih lahko NCB obravnava nasprotno stranko kot stranko, ki krši pogodbo o začasni prodaji.

Člen 182

Podaljšanje operacij znotraj dneva čez noč

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki omogočajo, da se operacije, ki so se začele kot operacije znotraj dneva, podaljšajo v operacije čez noč.

POGLAVJE 5

Dodatne minimalne skupne značilnosti valutnih zamenjav za namene denarne politike

Člen 183

Dogovor o istočasni promptni in terminski prodaji ter nakupu

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da je vsaka transakcija zasnovana kot istočasna promptna in terminska prodaja ter nakup eura za eno tujo valuto.

Člen 184

Časovna razporeditev in mehanizmi za prenos plačil

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki vključujejo določbo glede časovne razporeditve in mehanizmov za prenos plačil. Datum terminske prodaje in nakupa je treba določiti ob začetku transakcije.

Člen 185

Opredelitev posebnih pojmov

Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki opredeljujejo tujo valuto, promptni tečaj, terminski tečaj, datum prvega dela valutne zamenjave in datum drugega dela valutne zamenjave v skladu z naslednjim:

- (a) „tuja valuta“ pomeni vsako zakonito valuto razen eura;
- (b) „promptni tečaj“ pomeni v zvezi z določeno transakcijo tečaj (kakor se izračuna v skladu s členom 175), ki se uporabi za preračun zneska v eurih v znesek v ustrezni tuji valuti za to transakcijo, ki ga bo morala ena stranka na datum prvega dela valutne zamenjave prenesti drugi proti plačilu zneska v eurih, in ta tečaj se določi v potrditvi posla;
- (c) „terminski tečaj“ pomeni tečaj, izračunan v skladu s členom 175, ki se uporabi za preračun zneska v eurih v tak znesek v tuji valuti, ki ga bo morala ena stranka prenesti drugi na datum drugega dela valutne zamenjave proti plačilu zneska v eurih, in ta tečaj se določi v potrditvi posla in opredeli v zadevnih pogodbenih dogovorih ali predpisih, ki jih uporablja zadevna NCB;
- (d) „znesek drugega dela valutne zamenjave v tuji valuti“ pomeni tak znesek v tuji valuti, kakor je potreben za nakup zneska v eurih na datum drugega dela valutne zamenjave;
- (e) „datum prvega dela valutne zamenjave“ pomeni v zvezi s katero koli transakcijo datum in, kjer je primerno, čas na ta datum, ko je treba izvesti prenos zneska v eurih od ene stranke k drugi, tj. datum in, kjer je primerno, čas na ta datum, za katerega sta se stranki dogovorili, da bo potekala poravnava prenosa zneska v eurih;
- (f) „datum drugega dela valutne zamenjave“ pomeni v zvezi s katero koli transakcijo datum in, kjer je primerno, čas na ta datum, ko mora ena stranka prenesti znesek v eurih nazaj stranki.

Člen 186

Dogovor o pobotu zaradi predčasnega prenehanja pri valutnih zamenjavah

1. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da ima NCB ob nastanku primera neplačila pravico do prekinitve in predčasnega prenehanja vseh neporavnanih transakcij.

2. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki vsebujejo določbe o pobotu, namenjenem doseganju ekonomskih učinkov, ki so enakovredni spodaj navedenim.
- (a) Ob nastanku primera neplačila se vsaka transakcija šteje za prekinjeno in NCB določi nadomestne vrednosti zneskov v eurih in zneskov drugega dela valutne zamenjave v tuji valuti, tako da so te nadomestne vrednosti za NCB ekonomsko enakovredne zneskom, ki bi si jih stranki izmenjali sicer.
- (b) Na podlagi tako določenih zneskov mora NCB izračunati, koliko je vsaka stranka dolžna drugi na datum drugega dela valutne zamenjave. Zneske, ki jih dolguje ena stranka, je treba po potrebi pretvoriti v eure v skladu s členom 175 in pobotati z zneski, ki jih terjata od druge stranke. Samo stranka, ki ima terjatev, vrednoteno v nižji vrednosti kot obveznost, plača neto znesek. Ta neto znesek zapade in je plačljiv naslednji dan, ko je sistem TARGET2 odprt za izvršitev tega plačila.

Člen 187

Dodatne določbe v zvezi z valutnimi zamenjavami

Brez poseganja v zahteve, določene v tej smernici, lahko vsaka NCB v svojih pogodbenih dogovorih ali predpisih določi dodatne določbe v zvezi z izvajanjem valutnih zamenjav.

DEL 8

KONČNE DOLOČBE

Člen 188

Izmenjava informacij

Nacionalne centralne banke si lahko med seboj izmenjujejo posamezne informacije, na primer operativne podatke, v zvezi z nasprotnimi strankami, ki sodelujejo pri operacijah denarne politike Eurosistema, če je to potrebno za izvajanje denarne politike. Za te informacije velja zahteva po varovanju poslovne skrivnosti iz člena 37 Statuta ESCB.

Člen 189

Zakonodaja o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma

Nasprotne stranke pri operacijah denarne politike Eurosistema morajo biti seznanjene z vsemi obveznostmi, ki jih zanje določa zakonodaja o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, in jih izpolnjevati.

Člen 190

Razveljavitev

1. Smernica ECB/2011/14 se razveljavi z učinkom od 1. maja 2015.
2. Sklicevanja na razveljavljeno smernico se razlagajo kot sklicevanja na to smernico in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi XIII.

Člen 191

Začetek učinkovanja, uporaba in izvedba

1. Ta smernica začne učinkovati na dan, ko so o njej uradno obveščene nacionalne centralne banke.
2. Vse določbe te smernice se uporabljajo od 1. maja 2015, razen tistih, ki so navedeni v členu 142 in se uporabljajo od 1. novembra 2015.
3. Nacionalne centralne banke pošljejo ECB besedila in sredstva, s katerimi se nameravajo uskladiti z določbami te smernice in ki pomenijo bistvene spremembe v primerjavi s Smernico ECB/2011/14, najpozneje do 16. februarja 2015.

Člen 192

Naslovniki

Ta smernica je naslovljena na vse centralne banke Eurosistema.

V Frankfurtu na Majni, 19. decembra 2014

Za Svet ECB
Predsednik ECB
Mario DRAGHI

PRILOGA I

OBVEZNE REZERVE

Vsebina te priloge je zgolj informativna. V primeru nasprotja med to prilogo in pravnim okvirom sistema obveznih rezerv Eurosistema, kakor je opisan v odstavku 1, prevlada slednji.

1. V skladu s členom 19 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu: Statut ESCB) Evropska centralna banka (ECB) od kreditnih institucij zahteva, da imajo obvezne rezerve na računih pri nacionalnih centralnih bankah (NCB) v sklopu sistema obveznih rezerv Eurosistema. Pravni okvir za ta sistem je določen v členu 19 Statuta ESCB, Uredbi (ES) št. 2531/98 in Uredbi (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9). Uporaba Uredbe (ES) št. 1745/2003 zagotavlja, da so pogoji sistema obveznih rezerv Eurosistema enotni v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.
2. Cilj sistema obveznih rezerv Eurosistema je predvsem stabilizacija obrestnih mer denarnega trga in ustvarjanje (ali povečanje) strukturnega likvidnostnega primanjkljaja.
3. V skladu s členom 2(1) Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9) se sistem obveznih rezerv Eurosistema uporablja za kreditne institucije, ustanovljene v državah članicah, katerih valuta je euro. Poleg tega velja sistem obveznih rezerv Eurosistema tudi za v euroobmočju ustanovljene podružnice kreditnih institucij, ki nimajo sedeža v euroobmočju. Za zunaj euroobmočja ustanovljene podružnice kreditnih institucij, ki imajo sedež v euroobmočju, ta sistem ne velja.
4. V skladu s členom 2(2) Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9) bodo institucije samodejno izvzete iz sistema obveznih rezerv od začetka obdobja izpolnjevanja, v katerem je bilo njihovo dovoljenje odvzeto ali razveljavljeno ali v katerem je bila sprejeta odločitev pravosodnega ali drugega pristojnega organa države članice o začetku postopka prenehanja zadevne institucije.
5. V skladu s členom 2(2) Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9) lahko ECB na nediskriminatorni osnovi izvzame iz sistema obveznih rezerv institucije, navedene v točkah (a) do (c) navedenega člena. Te institucije med drugim vključujejo institucije, za katere veljajo ukrepi reorganizacije, ter institucije, za katere velja zamrznitev sredstev in/ali drugi ukrepi za omejitev uporabe njihovih sredstev, ki jih je naložila Unija v skladu s členom 75 Pogodbe ali država članica, ali odločitev Sveta ECB o začasni ali trajni izključitvi dostopa do operacij odprtega trga ali odprtih ponudb Eurosistema.
6. V skladu s členom 2(3) Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9) ECB vzpostavi in vodi seznam institucij, za katere velja sistem obveznih rezerv Eurosistema.
7. ECB objavi tudi seznam vseh institucij, ki so izvzete iz tega sistema zaradi drugih razlogov in ne zaradi ukrepov reorganizacije ali zamrznitve sredstev in/ali drugih ukrepov za omejitev uporabe njihovih sredstev, ki jih je naložila Unija v skladu s členom 75 Pogodbe ali država članica, ali odločitev Sveta ECB o začasni ali trajni izključitvi dostopa do operacij odprtega trga ali odprtih ponudb Eurosistema.
8. Osnova za obvezne rezerve posamezne institucije se določi glede na postavke njene bilance stanja. Podatki bilance stanja se poročajo NCB znotraj splošnega okvira denarne in finančne statistike ECB. Institucije v skladu s členom 3(3) Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9) izračunajo osnovo za obvezne rezerve, ki velja za določeno obdobje izpolnjevanja, na podlagi podatkov za mesec, ki je dva meseca pred tistim mesecem, v katerem se začne obdobje izpolnjevanja, ob upoštevanju izjem za institucije na repu, kakor je določeno v členu 3(4) iste uredbe.
9. Stopnje obveznih rezerv določi ECB ob upoštevanju zgornje meje, ki je določena v Uredbi (ES) št. 2531/98.
10. Znesek obveznih rezerv, ki ga mora imeti vsaka institucija v posameznem obdobju izpolnjevanja, se izračuna z množenjem stopenj obveznih rezerv z vsako ustrezno postavko osnove za obvezne rezerve za to obdobje. Znesek obveznih rezerv, ki ga določita ustrezna sodelujoča NCB in institucija po postopkih iz člena 5 Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9), predstavlja osnovo za: (a) obrestovanje rezervnih imetij; in (b) oceno, ali institucija izpolnjuje obveznost izpolnjevanja zahtevanega zneska obveznih rezerv.

11. Z namenom slediti cilju stabilizacije obrestnih mer sistem obveznih rezerv Eurosistema omogoča institucijam uporabo določb o povprečenju, kar pomeni, da se izpolnjevanje obveznih rezerv ugotovi na podlagi povprečnih stanj ob koncu koledarskega dneva na računih rezerv nasprotnih strank v obdobju izpolnjevanja. Izpolnjevanje obveznih rezerv se ugotovi na podlagi povprečnih dnevnih stanj rezervnih imetij institucije v obdobju izpolnjevanja. Obdobje izpolnjevanja je opredeljeno v členu 7 Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9).
12. V skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9) se rezervna imetja institucij obrestujejo po povprečni obrestni meri ECB (ponderirani glede na število koledarskih dni) za operacije glavnega refinanciranja v obdobju izpolnjevanja po naslednji formuli (pri čemer se rezultat zaokroži na najbližji cent):

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

kjer je:

R_t = obresti na rezervna imetja za obdobje izpolnjevanja t ;

H_t = povprečna dnevna rezervna imetja v obdobju izpolnjevanja t ;

n_t = število koledarskih dni v obdobju izpolnjevanja t ;

r_t = obrestna mera za rezervna imetja za obdobje izpolnjevanja t . Uporabi se standardno zaokroževanje obrestne mere na dve decimalki;

i = i -ti koledarski dan obdobja izpolnjevanja t ;

MR_i = mejna obrestna mera za zadnjo operacijo glavnega refinanciranja, poravnano na koledarski dan i ali pred njim.

Če institucija ne izpolni drugih obveznosti iz uredb in sklepov ECB, povezanih s sistemom obveznih rezerv Eurosistema (npr. če zadevni podatki niso poslani pravočasno ali niso točni), ima ECB pooblastilo, da naloži sankcije v skladu z Uredbo (ES) št. 2532/98 in Uredbo (ES) št. 2157/1999 (ECB/1999/4). Izvršilni odbor ECB lahko opredeli in objavi kriterije, v skladu s katerimi bo uporabil sankcije iz člena 7(1) Uredbe (ES) št. 2531/98.

PRILOGA II

NAJAVA AVKCIJ

Javna najava avkcije vsebuje naslednje okvirne informacije:

- (a) referenčna številka avkcije;
 - (b) datum avkcije;
 - (c) vrsta operacije (povečevanje ali umikanje likvidnosti in vrsta instrumenta denarne politike, ki se bo uporabil);
 - (d) zapadlost operacije;
 - (e) trajanje operacije (običajno izraženo s številom dni);
 - (f) vrsta avkcije, tj. avkcija s fiksno mero ali avkcija z variabilno mero;
 - (g) pri avkcijah z variabilno mero metoda dodelitve, tj. avkcija z enotno mero (avkcija nizozemskega tipa) ali avkcija z različnimi merami (avkcija ameriškega tipa);
 - (h) predvideni obseg operacije, običajno samo pri operacijah dolgoročnejšega refinanciranja;
 - (i) pri avkcijah s fiksno mero fiksna obrestna mera, cena, swap točke ali razmik (referenčni indeks v primeru avkcij, vezanih na indeks, in vrsta kotacije v primeru obrestne mere ali razmika);
 - (j) najnižja ali najvišja izklicna obrestna mera, cena ali swap točka, če je predvideno;
 - (k) datum začetka in datum zapadlosti operacije, če je predvideno, ali datum poravnave in datum zapadlosti instrumenta pri izdaji dolžniških certifikatov Evropske centralne banke (ECB);
 - (l) valute, uporabljene v operaciji, in pri valutnih zamenjavah znesek v valuti, ki ostane enak v obeh delih zamenjave;
 - (m) pri valutnih zamenjavah referenčni promptni devizni tečaj, ki se uporabi za izračun protiponudbe;
 - (n) morebitna zgornja meja protiponudbe;
 - (o) morebitni najnižji posamezni znesek dodelitve;
 - (p) morebitna najnižja stopnja dodelitve, tj. najnižji odstotek protiponudb po mejni obrestni meri, ki se dodelijo na avkciji;
 - (q) rok za predložitev protiponudb;
 - (r) pri izdaji dolžniških certifikatov ECB nominalna vrednost certifikatov in koda ISIN izdaje;
 - (s) največje število protiponudb posamezne nasprotne stranke (pri avkcijah z variabilno mero se v primeru, da namerava ECB omejiti število protiponudb, za največje število običajno določi deset protiponudb posamezne nasprotne stranke);
 - (t) vrsta kotacije (obrestna mera ali razmik);
 - (u) referenčni subjekt pri avkcijah, vezanih na indeks.
-

PRILOGA III

DODELITEV NA AVKCIJAH IN AVKCIJSKI POSTOPKI

Tabela 1

Dodelitev na avkcijah s fiksno mero

Odstotek dodelitve je:

$$all \% = \frac{A}{\sum_{i=1}^n a_i}$$

Znesek, dodeljen *i*-ti nasprotni stranki, je:

$$all_i = all \% \times (a_i)$$

kjer je:

A = skupni dodeljeni znesek

n = skupno število nasprotnih strank

a_i = ponujeni znesek *i*-te nasprotne stranke

all % = odstotek dodelitve

all_i = skupni znesek, dodeljen *i*-ti nasprotni stranki

Tabela 2

**Dodelitev na avkcijah z variabilno mero v eurih
(primer se nanaša na protiponudbe v obliki obrestnih mer)**

Odstotek dodelitve pri mejni obrestni meri je:

$$all \% (r_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)}{a(r_m)}$$

Znesek dodelitve *i*-ti nasprotni stranki pri mejni obrestni meri je:

$$all (r_m)_i = all \% (r_m) \times a(r_m)_i$$

Skupni znesek, dodeljen *i*-ti nasprotni stranki, je:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)_i + all(r_m)_i$$

kjer je:

A = skupni dodeljeni znesek

r_s = *s*-ta obrestna mera, ki jo licitirajo nasprotne stranke

N = skupno število nasprotnih strank

$a(r_s)_i$ = znesek, ki ga pri s -ti obrestni meri (r_s) licitira i -ta nasprotna stranka

$a(r_s)$ = skupni znesek protiponudb pri s -ti obrestni meri (r_s)

$$a(r_s) = \sum_{i=1}^n a(r_s)_i$$

r_m = mejna obrestna mera:

$r_1 \geq r_s \geq r_m$ pri avkciji za povečevanje likvidnosti

$r_m \geq r_s \geq r_1$ pri avkciji za umikanje likvidnosti

r_{m-1} = obrestna mera pred mejno obrestno mero (zadnja obrestna mera, pri kateri se protiponudbe v celoti sprejmejo):

$r_{m-1} > r_m$ pri avkciji za povečevanje likvidnosti

$r_m > r_{m-1}$ pri avkciji za umikanje likvidnosti

$\text{all } \%(r_m)$ = odstotek dodelitve pri mejni obrestni meri

$\text{all}(r_s)_i$ = dodelitev i -ti nasprotni stranki pri s -ti obrestni meri

all_i = skupni znesek, dodeljen i -ti nasprotni stranki

Tabela 3

Dodelitev na avkcijah valutnih zamenjav z variabilno mero

Odstotek dodelitve pri mejni kotaciji swap točk je:

$$\text{all } \%(\Delta_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)}{a(\Delta_m)}$$

Znesek dodelitve i -ti nasprotni stranki pri mejni kotaciji swap točk je:

$$\text{all } (\Delta_m)_i = \text{all } \% (\Delta_m) \times a(\Delta_m)_i$$

Skupni znesek, dodeljen i -ti nasprotni stranki, je:

$$\text{all}_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)_i + \text{all}(\Delta_m)_i$$

kjer je:

A = skupni dodeljeni znesek

Δ_s = s -ta kotacija swap točk, ki jo licitirajo nasprotne stranke

N = skupno število nasprotnih strank

$a(\Delta_s)_i$ = znesek pri s -ti kotaciji swap točk (Δ_s), ki ga licitira i -ta nasprotna stranka

$a(\Delta_s)$ = skupni znesek protiponudb pri s -ti kotaciji swap točk (Δ_s)

$$a(\Delta_s) = \sum_{i=1}^n a(\Delta_s)_i$$

$\Delta_m =$	mejna kotacija swap točk: $\Delta_m \geq \Delta_s \geq \Delta_l$ pri valutni zamenjavi za povečevanje likvidnosti $\Delta_l \geq \Delta_s \geq \Delta_m$ pri valutni zamenjavi za umikanje likvidnosti
Δ_{m-1}	kotacija swap točk pred mejno kotacijo swap točk (zadnja kotacija swap točk, pri kateri se protiponudbe v celoti sprejmejo): $\Delta_m > \Delta_{m-1}$ pri valutni zamenjavi za povečevanje likvidnosti $\Delta_{m-1} > \Delta_m$ pri valutni zamenjavi za umikanje likvidnosti
$\text{all } \%(\Delta_m)$	odstotek dodelitve pri mejni kotaciji swap točk
$\text{all}(\Delta_s)_i$	dodelitev i -ti nasprotni stranki pri s -ti kotaciji swap točk
all_i	skupni znesek, dodeljen i -ti nasprotni stranki

PRILOGA IV

OBJAVA REZULTATOV AVKCIJE

Javno sporočilo o rezultatih avkcije vsebuje naslednje okvirne informacije:

- (a) referenčna številka avkcije;
 - (b) datum avkcije;
 - (c) vrsta operacije;
 - (d) zapadlost operacije;
 - (e) trajanje operacije (običajno izraženo s številom dni);
 - (f) skupni znesek protiponudb s strani nasprotnih strank Eurosistema;
 - (g) število ponudnikov;
 - (h) pri valutnih zamenjavah valute, uporabljene v operaciji;
 - (i) skupni dodeljeni znesek;
 - (j) pri avkcijah s fiksno mero odstotek dodelitve;
 - (k) pri valutnih zamenjavah promptni devizni tečaj;
 - (l) pri avkcijah z variabilno mero sprejeta mejna obrestna mera, cena, swap točke ali razmik in odstotek dodelitve pri mejni obrestni meri, ceni ali swap točkah;
 - (m) pri avkcijah z različnimi merami najnižja izklicna obrestna mera in najvišja izklicna obrestna mera, tj. najnižja in najvišja obrestna mera, po kateri so nasprotne stranke predložile protiponudbe na avkcijah z variabilno mero, ter tehtana povprečna obrestna mera dodelitve;
 - (n) morebiten datum začetka in datum zapadlosti operacije ali datum poravnave in datum zapadlosti instrumenta v primeru izdaje dolžniških certifikatov Evropske centralne banke (ECB);
 - (o) morebitni najnižji posamezni znesek dodelitve;
 - (p) morebitna najnižja stopnja dodelitve;
 - (q) pri izdaji dolžniških certifikatov ECB nominalna vrednost certifikatov in koda ISIN izdaje;
 - (r) največje število protiponudb posamezne nasprotne stranke (pri avkcijah z variabilno mero se v primeru, da namerava ECB omejiti število protiponudb, za največje število običajno določi deset protiponudb posamezne nasprotne stranke).
-

PRILOGA V

KRITERIJI ZA IZBOR NASPROTNIH STRANK ZA SODELOVANJE PRI POSEGIH NA DEVIZNEM TRGU

1. Izbor nasprotnih strank za posege Eurosistema na deviznem trgu temelji na dveh sklopih kriterijev, ki se nanašata na načeli skrbnega in varnega poslovanja ter učinkovitosti.
 2. Kriteriji, ki se nanašajo na učinkovitost, se uporabijo šele potem, ko so bili uporabljeni kriteriji, ki se nanašajo na načelo skrbnega in varnega poslovanja.
 3. Kriteriji, ki se nanašajo na načelo skrbnega in varnega poslovanja, so:
 - (a) kreditna sposobnost nasprotne stranke, ki se ocenjuje s pomočjo kombinacije različnih metod, npr. z uporabo bonitetnih ocen, ki jih pripravljajo komercialne agencije, ter z lastno analizo kapitalskih in drugih količnikov poslovanja;
 - (b) nasprotno stranko nadzira priznani nadzornik;
 - (c) nasprotna stranka ima dobro ime in izpolnjuje visoke etične standarde.
 4. Kriteriji, ki se nanašajo na načelo učinkovitosti, so med drugim:
 - (a) konkurenčno določanje cen s strani nasprotne stranke in njena sposobnost, da učinkovito opravlja devizne posle velikega obsega v vseh tržnih pogojih; in
 - (b) kakovost in obseg informacij, ki jih zagotavlja nasprotna stranka.
 5. Da bi bile nacionalne centralne banke sposobne učinkovito posegati na različnih geografskih lokacijah, lahko za svoje posege na deviznem trgu izberejo nasprotne stranke v katerem koli mednarodnem finančnem središču.
-

PRILOGA VI

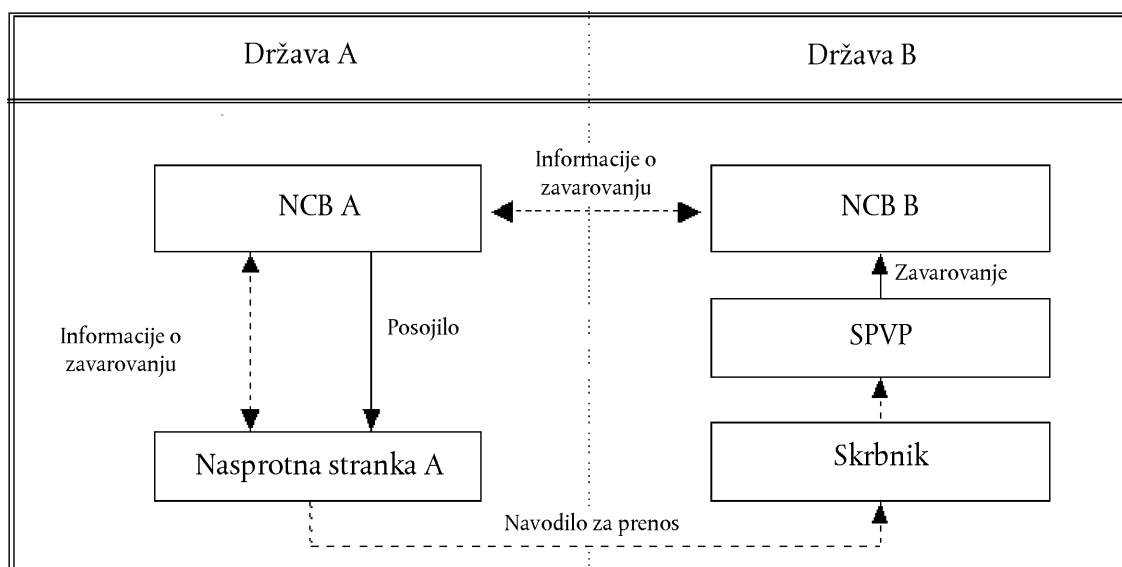
UPORABA PRIMERNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA ZA ČEZMEJNO ZAVAROVANJE TERJATEV

I. KORESPONDENČNI CENTRALNOBANČNI MODEL (CCBM)

Tabela 1

Korespondenčni centralnobančni model (CCBM)

Uporaba primernega finančnega premoženja, ki je deponirano v državi B, s strani nasprotne stranke, ustanovljene v državi A, za pridobitev posojila od nacionalne centralne banke (NCB) države A

1. Vse nacionalne centralne banke imajo druga pri drugi odprte račune vrednostnih papirjev za uporabo primernega finančnega premoženja za čezmejno zavarovanje terjatev. Natančen postopek za CCBM je odvisen od tega, ali je primerno finančno premoženje označeno za vsako posamezno transakcijo ali pa se vodi v skladu finančnega premoženja za zavarovanje terjatev.
2. V sistemu označevanja finančnega premoženja za zavarovanje terjatev nasprotna stranka takoj, ko njena domača NCB sprejme njeno protiponudbo za posojilo, da navodilo, po potrebi prek svojega skrbnika, sistemu poravnave vrednostnih papirjev (SPVP) v državi, v kateri se nahaja tržno finančno premoženje, da ga prenese na centralno banko te države (v nadaljnjem besedilu: korespondenčna centralna banka) za račun domače NCB. Ko korespondenčna centralna banka obvesti domačo NCB o tem, da je prejela zavarovanje, domača NCB prenese denarna sredstva nasprotni stranki. Nacionalne centralne banke ne nakažejo denarnih sredstev, dokler niso prepričane o tem, da je korespondenčna centralna banka prejela tržno finančno premoženje nasprotne stranke. Če je to potrebno zaradi izpolnitve roka za poravnavo, lahko nasprotne stranke vnaprej deponirajo finančno premoženje pri korespondenčnih centralnih bankah za račun njihove domače NCB z uporabo postopkov CCBM.
3. V sistemu s skladom finančnega premoženja lahko nasprotna stranka v vsakem trenutku zagotovi korespondenčni centralni banki tržno finančno premoženje za račun domače NCB. Ko korespondenčna centralna banka obvesti domačo NCB, da je prejela tržno finančno premoženje, domača NCB doda to tržno finančno premoženje v sklad finančnega premoženja nasprotne stranke.
4. Za nekatere oblike netržnega finančnega premoženja so bili razviti posebni postopki za čezmejno uporabo, tj. za bančna posojila in netržne hipotekarne dolžniške instrumente. Kadar se za čezmejno zavarovanje terjatev uporabljajo bančna posojila, zanje velja različica CCBM, ki temelji na prenosu imetništva nad finančnim premoženjem, odstopu terjatve ali zastavi v korist domače NCB oziroma na spremenljivem zavarovanju (*charge*) v korist korespondenčne centralne banke, ki deluje kot agent za domačo NCB. Za omogočanje čezmejne uporabe netržnih hipotekarnih dolžniških instrumentov se uporablja nadaljnja *ad hoc* različica, ki temelji na spremenljivem zavarovanju (*charge*) v korist korespondenčne centralne banke, ki deluje kot agent za domačo NCB.
5. CCBM je nasprotnim strankam za tržno in netržno finančno premoženje na voljo vsaj od 9.00 do 16.00 po srednjeevropskem času na vsak delovni dan sistema TARGET2. Nasprotna stranka, ki želi uporabiti CCBM, mora to sporočiti NCB, od katere želi dobiti posojilo, tj. svoji domači NCB, pred 16.00 po srednjeevropskem času.

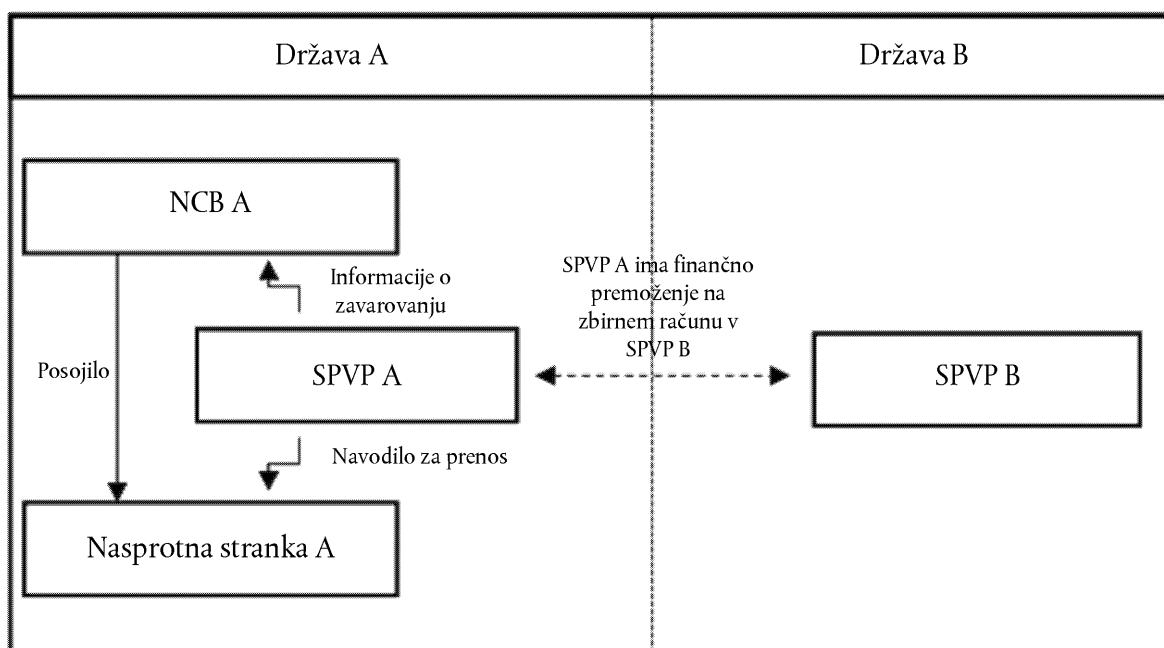
Nasprotna stranka mora zagotoviti, da se finančno premoženje za zavarovanje terjatev pri kreditnem poslu dostavi na račun korespondenčne centralne banke najkasneje do 16.45 po srednjeevropskem času. Sporočila ali dostave, ki ne prispejo pravočasno, se bodo zgolj obravnavali po najboljših prizadevanjih in se lahko upoštevajo za posojilo, ki bo odobreno na naslednji delovni dan sistema TARGET2. Če nasprotne stranke predvidijo potrebo po uporabi CCBM proti koncu dneva, morajo, kjer je to možno, to finančno premoženje vnaprej deponirati. V izjemnih okoliščinah ali kadar se to zahteva za namene denarne politike, se ECB lahko odloči, da odloži čas zaprtja CCBM do časa zaprtja sistema TARGET2, v sodelovanju s centralnimi depotnimi družbami v zvezi z njihovo razpoložljivostjo za podaljšanje njihovega urnika poravnave za tržno finančno premoženje.

II. PRIMERNE POVEZAVE MED SPVP

Tabela 2

Povezave med sistemi poravnave vrednostnih papirjev

Uporaba primerne finančne premoženja, ki je izdano v SPVP države B in je v imetništvu nasprotne stranke, ustanovljene v državi A, prek povezave med SPVP v državah A in B za pridobitev posojila od NCB države A.

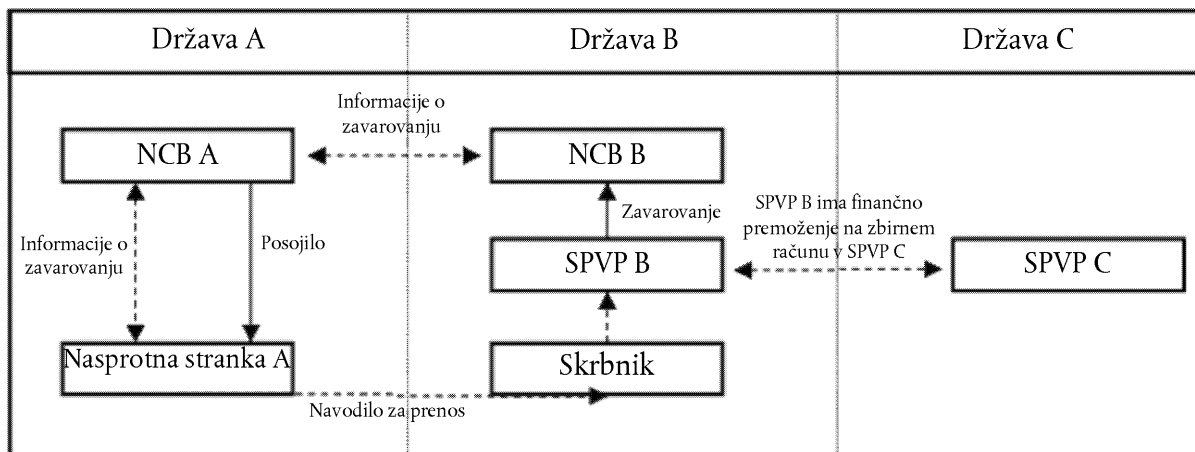
1. Primerne povezave med dvema SPVP v Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) obsegajo sklop postopkov in ureditev za čezmejni prenos vrednostnih papirjev s prenosom med računi nematerializiranih vrednostnih papirjev. Povezava je v obliki zbirnega računa, ki ga odpre en SPVP (v nadaljnjem besedilu: SPVP investitorja) v drugem SPVP (v nadaljnjem besedilu: SPVP izdajatelja).
2. Primerne povezave omogočajo udeležencu enega SPVP v EGP, da ima vrednostne papirje, izdane v drugem SPVP v EGP, ne da bi bil udeleženec tega drugega SPVP. Kadar nasprotne stranke uporabljajo povezave med SPVP, imajo finančno premoženje na svojem računu pri domačem SPVP in ne potrebujejo skrbnika.

III. CCBM V KOMBINACIJI S PRIMERNIMI POVEZAVAMI

Tabela 3

CCBM v kombinaciji s primernimi povezavami

Uporaba primerne finančne premoženja, ki je izdano v SPVP države C in ga nasprotna stranka, ustanovljena v državi A, hrani v SPVP države B, prek neposredne povezave med SPVP v državah B in C za pridobitev posojila od NCB države A.

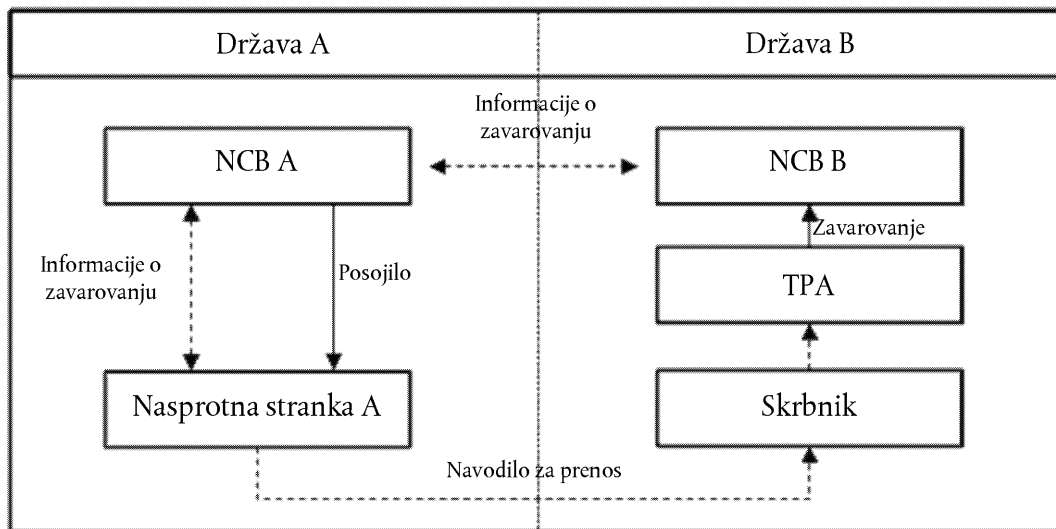
Kadar se primerno finančno premoženje v obliki vrednostnih papirjev prenese prek CCBM s povezavi, morajo nasprotna stranka zagotoviti, da se vrednostni papirji dostavijo na račun pri zadevnem SPVP investitorja do 16.00 po srednjeevropskem času na dan poravnave, da bi se zagotovila poravnava poslov z valuto na ta dan. Vsaka zahteva za mobilizacijo, ki jo prejmejo domače NCB od svojih nasprotnih strank po 16.00 po srednjeevropskem času, in vsaka zahteva za dostavo primerne finančne premoženja na račun pri zadevnem SPVP investitorja po 16.00 po srednjeevropskem času, se obravnava po najboljših prizadevanjih in v skladu z urniki poravnave udeleženi SPVP.

IV. CCBM S TRIPARTITNIMI STORITVAMI UPRAVLJANJA ZAVAROVANJA

Tabela 4

Čezmejne tripartitne storitve

Uporaba primerne finančne premoženja, ki ga nasprotna stranka, ustanovljena v državi A, hrani pri tripartitnem agentu (TPA) iz države B, za pridobitev posojila od NCB države A.

Puščica „Informacije o zavarovanju“ med nasprotno stranko A in NCB A je lahko v primeru nekaterih TPA nepomembna, odvisno od izbranega pogodbenega modela, in v takih primerih nasprotna stranka ne pošlje navodila NCB A oziroma od NCB A ne prejme potrditve.

PRILOGA VII

IZRAČUN SANKCIJ, KI SE UPORABIJO V SKLADU Z DELOM 5

- I. IZRAČUN DENARNIH KAZNI ZA KRŠITEV NEKATERIH OBVEZNOSTI NASPROTNE STRANKE
3. Kadar mora nacionalna centralna banka (NCB) naložiti kateri od svojih nasprotnih strank denarno kazen v skladu z delom 5, izračuna to kazen v skladu z vnaprej določeno kazensko obrestno mero, kakor sledi.
- (a) Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1)(a), (b) ali (c) se denarna kazen izračuna po obrestni meri mejnega posojila, ki je veljala na dan, ko se je neizpolnjevanje začelo, povečani za 2,5 odstotne točke.
- (b) Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1)(d) se denarna kazen izračuna po obrestni meri mejnega posojila, ki je veljala na dan, ko se je neizpolnjevanje začelo, povečani za 5 odstotnih točk. Ob ponovljenih kršitvah obveznosti iz člena 154(1)(d) v obdobju 12 mesecev od dneva prve kršitve se kazenska obrestna mera zviša za dodatnih 2,5 odstotne točke za vsako ponovno kršitev.
2. Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1)(a) ali (b) se denarna kazen izračuna po kazenski obrestni meri v skladu z odstavkom 1(a) od zneska zavarovanja ali denarnih sredstev, ki ga nasprotna stranka ni mogla dostaviti ali poravnati, pomnoženo s koeficientom $X/360$, kjer je X število koledarskih dni, največ sedem, ko nasprotna stranka ni zavarovala ali poravnala: (a) dodeljenega zneska, navedenega v obvestilu uspešnim ponudnikom, v obdobju do zapadlosti operacije; ali (b) preostalega zneska posamezne operacije, kadar NCB izvede predčasna prenehanja, v preostalem obdobju trajanja operacije.
3. Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1)(c) se denarna kazen izračuna po kazenski obrestni meri v skladu z odstavkom 1(a) od vrednosti neprimerne finančnega premoženja ali premoženja, ki ga nasprotna stranka ne sme mobilizirati ali uporabiti, upoštevajoč odbitke, kakor sledi:
- (a) v primeru neprimerne finančnega premoženja, ki ga nasprotna stranka zagotovi NCB, se upošteva vrednost neprimerne finančnega premoženja po odbitkih; ali
- (b) v primeru finančnega premoženja, ki je bilo sprva primerno, vendar je postalo neprimerno ali ga nasprotna stranka ne sme več mobilizirati ali uporabiti, se upošteva vrednost finančnega premoženja po odbitkih, ki ni bilo umaknjeno najkasneje do začetka osmega koledarskega dne od trenutka, ko je primerno finančno premoženje postalo neprimerno ali po katerem ga nasprotna stranka ne sme več mobilizirati ali uporabiti.
4. Zneski iz odstavka 3(a) in (b) se pomnožijo s koeficientom $X/360$, kjer je X število koledarskih dni, največ sedem, ko nasprotna stranka ni izpolnjevala svojih obveznosti v zvezi z uporabo finančnega premoženja, predloženega za zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema. V primeru odstavka 3(b) se izračun X začne po izteku obdobja mirovanja sedmih koledarskih dni.
- [[vrednost neprimerne finančnega premoženja po odbitkih na prvi dan kršitve] EUR * (veljavna obrestna mera mejnega posojila na dan začetka kršitve + 2,5 %) * $X/360$ = [...] EUR]]*
5. Za kršitve omejitev v zvezi z nezavarovanimi dolžniškimi instrumenti, ki jih izdajo kreditna institucija ali subjekti, s katerimi je ta v tesni povezavi, kakor je določeno v členu 141, se določi obdobje odloga, kakor sledi:
- (a) Obdobje odloga sedmih koledarskih dni se uporabi, če je kršitev posledica spremembe v vrednotenju, ne da bi bili predloženi dodatni taki nezavarovani dolžniški instrumenti, na podlagi naslednjega dejstva:
- (i) vrednost teh že predloženih nezavarovanih dolžniških instrumentov se je povečala; ali
- (ii) celotni sklad finančnega premoženja se je zmanjšal.
- V teh primerih se od stranke zahteva, da prilagodi vrednost svojega celotnega sklada finančnega premoženja ali vrednost takih nezavarovanih dolžniških instrumentov v obdobju odloga, da se zagotovi skladnost z veljavno omejitvijo.
- (b) V primeru predložitve dodatnih nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih izdajo kreditna institucija ali subjekti, s katerimi je ta v tesni povezavi, nasprotna stranka ni upravičena do obdobja odloga.

6. Če je nasprotna stranka zagotovila informacije, ki negativno vplivajo na vrednost njenega zavarovanja z vidika Eurosistema v povezavi s členom 145(4), npr. netočne informacije o neodplačanem znesku uporabljenega bančnega posojila, ki so ali so bile napačne ali zastarele, se za izračun denarne kazni v skladu z odstavkom 3 upošteva obseg (vrednost) zavarovanja, ki je negativno vplivalo na vrednost zavarovanja. Če se netočne informacije v obdobju odloga popravijo, se kazni ne izreče.
7. Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1)(d) se denarna kazni izračuna po kazenski obrestni meri v skladu z odstavkom 1(b) od zneska nedovoljenega dostopa nasprotne stranke do mejnega posojila.
8. Kadar je rezultat izračuna v skladu s to prilogo manjši od 500 EUR, NCB naloži minimalno denarno kazni v znesku 500 EUR. Če je kršitev odpravljena v upoštevnem obdobju odloga, se denarna kazni ne naloži.

II. IZRAČUN NEDENARNIH KAZNI V PRIMERU KRŠITVE NEKATERIH OBVEZNOSTI NASPROTNE STRANKE

Začasna izključitev zaradi neizpolnjevanja obveznosti iz člena 154(1)(a) ali (b)

9. Kadar se uporabi obdobje začasne izključitve v skladu s členom 156(1), NCB izreče začasno izključitev v skladu z naslednjim:
 - (a) če znesek nedostavljenega zavarovanja ali denarnih sredstev znaša do 40 % skupnega zavarovanja ali denarnih sredstev, ki naj bi se dostavila, se izreče enomesečna izključitev;
 - (b) če znesek nedostavljenega zavarovanja ali denarnih sredstev znaša med 40 % in 80 % skupnega zavarovanja ali denarnih sredstev, ki naj bi se dostavila, se izreče dvomesečna izključitev;
 - (c) če znesek nedostavljenega zavarovanja ali denarnih sredstev znaša med 80 % in 100 % skupnega zavarovanja ali denarnih sredstev, ki naj bi se dostavila, se izreče trimesečna izključitev.
10. V povezavi z I in II se v primeru, da se sankcija nanaša na transakcijo med nasprotno stranko in ECB v dvostranskem postopku, zgornje določbe razlagajo tako, da omogočajo naložitev sankcij s strani ECB.

PRILOGA VIII

ZAHTEV ZA POROČANJE PODATKOV O LISTINJENIH VREDNOSTNIH PAPIRJIH NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA

Ta priloga se uporablja za zagotavljanje celovitih in standardiziranih podatkov na ravni posameznega posojila v skladu finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, kakor je določeno v členu 78.

I. PREDLOŽITEV PODATKOV NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA

1. Zadevne stranke morajo predložiti podatke na ravni posameznega posojila v podatkovno skladišče na ravni posameznega posojila, ki ga določi ECB. Podatkovno skladišče na ravni posameznega posojila te podatke objavi v elektronski obliki. Da bi bila podatkovna skladišča na ravni posameznega posojila izbrana, morajo izpolniti upoštevne zahteve Eurosistema, ki med drugim vključujejo prost dostop, obseg zajetja podatkov, nediskriminacijo, ustrezno strukturo upravljanja in preglednost.
2. Podatke na ravni posameznega posojila je treba predložiti za vsako posamezno transakcijo skupaj z ustreznim ažurnim obrazcem za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, ki je objavljen na spletni strani ECB in ustreza vrsti finančnega premoženja, s katerim je zavarovan listinjen vrednostni papir, kakor je določeno v členu 73(1).
3. Podatke na ravni posameznega posojila je treba poročati najmanj četrtletno, vendar najkasneje en mesec po datumu zapadlosti plačila obresti iz naslova zadevnih listinjenih vrednostnih papirjev. Kar zadeva predložene podatke, presečni datum sklada finančnega premoženja ne sme biti starejši od dveh mesecev, tj. razlika med „datumom predložitve poročila“ in „presečnim datumom sklada finančnega premoženja“ mora biti manjša od dveh mesecev. „Presečni datum sklada finančnega premoženja“ je opredeljen kot datum, ko je bil za zadevno poročilo opravljen posnetek poslovanja finančnega premoženja, ki služi kot zavarovanje listinjenemu papirju.
4. Za zagotovitev skladnosti z zahtevami iz odstavkov 2 in 3 podatkovno skladišče na ravni posameznega posojila za vsako transakcijo samodejno preveri skladnost in točnost poročil novih in posodobljenih podatkov na ravni posameznega posojila.

II. RAVEN ZAHTEVANIH PODROBNOSTI

1. Od datuma začetka uporabe zahtev za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila za določeno vrsto finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, kakor je določeno na spletni strani Evropske centralne banke (ECB), je treba za listinjene vrednostne papirje zagotoviti podrobne informacije na ravni posameznega posojila, da ti listinjeni vrednostni papirji postanejo ali ostanejo primerni.
2. Listinjeni vrednostni papirji morajo v treh mesecih doseči obvezno minimalno raven skladnosti, ki se oceni glede na razpoložljivost informacij, zlasti v podatkovnih poljih obrazca za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila.
3. Za zajem polj, kjer podatki niso na voljo, obrazci za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila vsebujejo nabor šestih vrst manjkajočih podatkov (*no data* – ND), ki jih je treba vnesti, kadar posameznih podatkov ni mogoče predložiti skladno z obrazcem za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila. Obstaja tudi sedma vrsta manjkajočih podatkov, ki se uporabi samo na obrazcu za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, ki se nanaša na listinjene vrednostne papirje, zavarovane s hipotekami na poslovnih nepremičninah.

Tabela 1

Pojasnilo glede vrst odsotnosti podatkov

Vrsta odsotnosti podatkov	Pojasnilo
ND1	Podatki niso bili zbrani, ker jih ne zahtevajo kriteriji, ki so podlaga za odobritev posojila
ND2	Podatki so bili zbrani ob vlogi za odobritev posojila, vendar ob odobritvi vloge niso bili vneseni v sistem za poročanje
ND3	Podatki so bili zbrani ob vlogi za odobritev posojila, vendar so bili vneseni v sistem, ki je ločen od sistema za poročanje
ND4	Podatki so bili zbrani, vendar bodo na voljo šele od LLLL-MM
ND5	Ni relevantno
ND6	Ne pride v poštev v zadevnem pravnem sistemu
ND7	Samo za posojila pri vrednostnih papirjih, zavarovanih s hipotekami na poslovnih nepremičninah, katerih vrednost, tj. vrednost celotnega stanja posojil poslovnim subjektom ob odobritvi, je manjša od 500 000 EUR

III. PREHODNO OBDOBJE

1. Za vse listinjene vrednostne papirje velja naslednje devetmesečno prehodno obdobje, odvisno od datuma, ko se za posamezno vrsto finančnega premoženja, s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, začnejo uporabljati zahteve za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila:
 - (a) v prvih treh mesecih (prvo četrletje) po datumu začetka uporabe je treba podatke na ravni posameznega posojila poročati, ni pa posebnih omejitev glede števila obveznih polj, ki vsebujejo vrednosti ND1 do ND7;
 - (b) od začetka četrtega meseca do konca šestega meseca (drugo četrletje) število obveznih polj, ki vsebujejo vrednost ND1, ne sme preseči 30 % skupnega števila obveznih polj, število obveznih polj, ki vsebujejo vrednost ND2, ND3 ali ND4, pa ne sme preseči 40 % skupnega števila obveznih polj;
 - (c) od začetka sedmega meseca do konca devetega meseca (tretje četrletje) število obveznih polj, ki vsebujejo vrednost ND1, ne sme preseči 10 % skupnega števila obveznih polj, število obveznih polj, ki vsebujejo vrednost ND2, ND3 ali ND4, pa ne sme preseči 20 % skupnega števila obveznih polj;
 - (d) na koncu devetmesečnega prehodnega obdobja v podatkih na ravni posameznega posojila ne sme biti nobenega obveznega polja, ki bi vsebovalo vrednost ND1, ND2, ND3 ali ND4 za posamezno transakcijo.
2. Na podlagi teh pragov podatkovno skladišče na ravni posameznega posojila ob predložitvi in obdelavi podatkov na ravni posameznega posojila izračuna in dodeli oceno vsaki transakciji z listinjenim vrednostnim papirjem.
3. Ta ocena odraža število obveznih polj z vrednostjo ND1 in število obveznih polj z vrednostjo ND2, ND3 ali ND4, v vseh primerih v primerjavi s skupnim številom obveznih polj. V tem okviru se vrste ND5, ND6 in ND7 lahko uporabijo samo, če to omogočajo ustrezna podatkovna polja v ustreznem obrazcu za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila. Z združitvijo obeh pragov nastane naslednji razpon ocen podatkov na ravni posameznega posojila.

Tabela 2

Ocene podatkov na ravni posameznega posojila

Matrika ocen		Polja z vrednostjo ND1			
		0	≤ 10 %	≤ 30 %	> 30 %
ND2	0	A1	B1	C1	D1
ali	≤ 20 %	A2	B2	C2	D2
ND3	≤ 40 %	A3	B3	C3	D3
ali	> 40 %	A4	B4	C4	D4
ND4					

4. V skladu z zgoraj določenim prehodnim obdobjem se mora ocena postopno izboljševati v vsakem četrletju, kakor sledi:

Tabela 3

Ocene

Časovni okvir	Ocena (obravnavna primernosti)
prvo četrletje	(ni zahtevanega spodnjega praga ocene)
drugo četrletje	C3 (najmanj)
tretje četrletje	B2 (najmanj)
od četrtega četrletja naprej	A1

PRILOGA IX

POSTOPEK SPREMLJANJA ZANESLJIVOSTI V BONITETNEM OKVIRU EUROSISTEMA

1. Postopek spremljanja zanesljivosti v bonitetnem okviru Eurosistema obsega za vsak bonitetni sistem letno naknadno primerjavo med:
 - (a) dejanskimi stopnjami neplačila vseh primernih subjektov in dolžniških instrumentov, ki jih bonitetni sistem ocenjuje, pri čemer so ti subjekti in instrumenti razvrščeni v statične nabore na podlagi določenih značilnosti, npr. bonitetne ocene, vrste finančnega premoženja, industrijskega sektorja, modela bonitetne ocene; in
 - (b) največjo verjetnostjo neplačila, ki velja za zadevno stopnjo kreditne kvalitete na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.
 2. Prvi element v postopku je, da ponudnik bonitetnega sistema letno sestavi seznam subjektov in dolžniških instrumentov, katerih bonitetne ocene na začetku obdobja spremljanja dosegajo Eurosistemov prag kreditne kvalitete. Ponudnik bonitetnega sistema mora nato ta seznam predložiti Eurosistemu na obrazcu, ki ga predpiše Eurosistem ter vsebuje polja v zvezi z identifikacijo, klasifikacijo in bonitetno oceno.
 3. Drugi element v postopku se izvede na koncu 12-mesečnega obdobja spremljanja. Ponudnik bonitetnega sistema posodobi podatke o poslovanju subjektov in dolžniških instrumentov na seznamu. Eurosistem si pridržuje pravico, da zahteva vse dodatne informacije, ki jih potrebuje za spremljanje zanesljivosti.
 4. Dejanska stopnja neplačila statičnih naborov v bonitetnem sistemu, ki je zabeležena v obdobju enega leta, je vhodni podatek za postopek spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema, ki obsega letno obvezno ocenjevanje in večletno ocenjevanje.
 5. Če se dejanska stopnja neplačila statičnih naborov in največja verjetnost neplačila za zadevno stopnjo kreditne kvalitete v enoletnem in/ali večletnem obdobju znatno razlikujeta, se Eurosistem obrne na ponudnika bonitetnega sistema, da analizira razloge za to razliko.
-

PRILOGA X

STOPNJE ODBITKOV PRI VREDNOTENJU

Tabela 1

Stopnje odbitkov pri vrednotenju, ki se uporabljajo za primerno tržno finančno premoženje

		Kategorije odbitkov								
Kreditna kvaliteta	Preostala zapadlost (leta) (**)	Kategorija I		Kategorija II (*)		Kategorija III (*)		Kategorija IV (*)		Kategorija V (*)
		fiksen kupon	brez-kuponski	fiksen kupon	brez-kuponski	fiksen kupon	brez-kuponski	fiksen kupon	brez-kuponski	
Sto-pnji 1 in 2	[0, 1)	0,5	0,5	1,0	1,0	1,0	1,0	6,5	6,5	10,0
	[1, 3)	1,0	2,0	1,5	2,5	2,0	3,0	8,5	9,0	
	[3, 5)	1,5	2,5	2,5	3,5	3,0	4,5	11,0	11,5	
	[5, 7)	2,0	3,0	3,5	4,5	4,5	6,0	12,5	13,5	
	[7, 10)	3,0	4,0	4,5	6,5	6,0	8,0	14,0	15,5	
	[10, ∞)	5,0	7,0	8,0	10,5	9,0	13,0	17,0	22,5	
		Kategorije odbitkov								
Kreditna kvaliteta	Preostala zapadlost (leta) (**)	Kategorija I		Kategorija II (*)		Kategorija III (*)		Kategorija IV (*)		Kategorija V (*)
		fiksen kupon	brez-kuponski	fiksen kupon	brez-kuponski	fiksen kupon	brez-kuponski	fiksen kupon	brez-kuponski	
Sto-pnja 3	[0, 1)	6,0	6,0	7,0	7,0	8,0	8,0	13,0	13,0	Ni primerno
	[1, 3)	7,0	8,0	10,0	14,5	15,0	16,5	24,5	26,5	
	[3, 5)	9,0	10,0	15,5	20,5	22,5	25,0	32,5	36,5	
	[5, 7)	10,0	11,5	16,0	22,0	26,0	30,0	36,0	40,0	
	[7, 10)	11,5	13,0	18,5	27,5	27,0	32,5	37,0	42,5	
	[10, ∞)	13,0	16,0	22,5	33,0	27,5	35,0	37,5	44,0	

(*) Opomba: za listinjene vrednostne papirje, krite obveznice in nezavarovane dolžniške instrumente, ki jih izdajo kreditne institucije, se lahko uporablja dodaten odbitek pri vrednotenju v skladu z določbami dela 4.

(**) „[0, 1)“ pomeni, da je preostala zapadlost manj kot eno leto; „[1, 3)“ pomeni, da je preostala zapadlost eno leto ali več in manj kot tri leta; „[3, 5)“ pomeni, da je preostala zapadlost tri leta ali več in manj kot pet let, itd.

Tabela 2

Stopnje odbitkov pri vrednotenju, ki se uporabljajo za bančna posojila s fiksno obrestno mero

		Metoda vrednotenja	
Kreditna kvaliteta	Preostala zapadlost (leta) (*)	Plačilo po fiksni obrestni meri in vrednotenje po teoretični ceni, ki jo določi nacionalna centralna banka (NCB)	Plačilo po fiksni obrestni meri in vrednotenje glede na neodplačano vrednost glavnice posojila, ki jo določi NCB
Stopnji 1 in 2	[0, 1)	10,0	12,0
	[1, 3)	12,0	16,0
	[3, 5)	14,0	21,0

		Metoda vrednotenja	
Kreditna kvaliteta	Preostala zapadlost (leta) (*)	Plačilo po fiksni obrestni meri in vrednotenje po teoretični ceni, ki jo določi nacionalna centralna banka (NCB)	Plačilo po fiksni obrestni meri in vrednotenje glede na neodplačano vrednost glavnice posojila, ki jo določi NCB
	[5, 7)	17,0	27,0
	[7, 10)	22,0	35,0
	[10, ∞)	30,0	45,0
		Metoda vrednotenja	
Kreditna kvaliteta	Preostala zapadlost (leta) (*)	Plačilo po fiksni obrestni meri in vrednotenje po teoretični ceni, ki jo določi NCB	Plačilo po fiksni obrestni meri in vrednotenje glede na neodplačano vrednost glavnice posojila, ki jo določi NCB
Stopnja 3	[0, 1)	17,0	19,0
	[1, 3)	29,0	34,0
	[3, 5)	37,0	46,0
	[5, 7)	39,0	52,0
	[7, 10)	40,0	58,0
	[10, ∞)	42,0	65,0

(*) „[0, 1)“ pomeni, da je preostala zapadlost manj kot eno leto; „[1, 3)“ pomeni, da je preostala zapadlost eno leto ali več in manj kot tri leta; „[3, 5)“ pomeni, da je preostala zapadlost tri leta ali več in manj kot pet let, itd.

PRILOGA XI

OBLIKE VREDNOSTNIH PAPIRJEV

Evropska centralna banka (ECB) je 13. junija 2006 objavila kriterije glede novih zbirnih listin za mednarodne vrednostne papirje v obliki zbirnih prinosniških listin, ki bodo primerni kot zavarovanje za kreditne posle Eurosistema od 1. januarja 2007. ECB je 22. oktobra 2008 objavila, da bodo mednarodni dolžniški vrednostni papirji v obliki zbirnih imenskih listin, izdani po 30. septembru 2010, primerni kot zavarovanje za kreditne posle Eurosistema le, kadar se uporabi nova struktura hrambe mednarodnih dolžniških vrednostnih papirjev

Naslednja tabela povzema pravila glede primernosti za različne oblike vrednostnih papirjev po uvedbi kriterijev glede novih zbirnih listin.

Tabela 1

Pravila glede primernosti za različne oblike vrednostnih papirjev

Zbiren/posamičen	Prinosniški/imenski	Nova zbirna listina/klasična zbirna listina	V primeru novih zbirnih listin/nove strukture hrambe, ali je skupni shranjevalec mednarodna centralna depotna družba (*)?	Primeren?
Zbiren	Prinosniški	Nova zbirna listina	Da	Da
			Ne	Ne
Zbiren	Prinosniški	Klasična zbirna listina	/	Ne, ampak bodo tisti vrednostni papirji, ki so bili izdani pred 1. januarjem 2007, ostali primerni do zapadlosti, prav tako tudi povečanja obstoječih izdaj po 1. januarju 2007, kadar so kode ISIN zamenljive.
Zbiren	Imenski	Klasična zbirna listina	/	Obveznice, izdane v tej strukturi po 30. septembru 2010, niso več primerne.
Zbiren	Imenski	Nova struktura hrambe	Da	Da
			Ne	Ne
Posamičen	Prinosniški	/	/	Obveznice, izdane v tej strukturi po 30. septembru 2010, niso več primerne. Posamične prinosniške listine, izdane do vključno 30. septembra 2010, ostanejo primerne do zapadlosti.

(*) Ali, kjer bi to prišlo v poštev, v pozitivno ocenjeni centralni depotni družbi vrednostnih papirjev.

PRILOGA XII

PRIMERI OPERACIJ IN POSTOPKOV DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA

Seznam primerov

Primer 1	Povratna transakcija za povečevanje likvidnosti na podlagi avkcije s fiksno mero
Primer 2	Povratna transakcija za povečevanje likvidnosti na podlagi avkcije z variabilno mero
Primer 3	Izdaja dolžniških certifikatov Evropske centralne banke (ECB) na podlagi avkcije z variabilno mero
Primer 4	Valutna zamenjava za umikanje likvidnosti na podlagi avkcije z variabilno mero
Primer 5	Valutna zamenjava za povečevanje likvidnosti na podlagi avkcije z variabilno mero
Primer 6	Ukrepi za obvladovanje tveganj

I. PRIMER 1: POVRATNA TRANSAKCIJA ZA POVEČEVANJE LIKVIDNOSTI NA PODLAGI AVKCIJE S FIKSNO MERO

- ECB se odloči, da bo povečala likvidnost na trgu s povratno transakcijo na podlagi avkcijskega postopka s fiksno mero.
- Tri nasprotna stranke predložijo naslednje protiponudbe:

Nasprotna stranka	Protiponudba (v milijonih EUR)
Banka 1	30
Banka 2	40
Banka 3	70
Skupaj	140

- ECB odloči za dodelitev zneska 105 milijonov EUR.
- Odstotek dodelitve je:

$$\frac{105}{(30 + 40 + 70)} = 75 \%$$

- Dodelitev nasprotnim strankam je naslednja:

Nasprotna stranka	Protiponudba (v milijonih EUR)	Dodelitev (v milijonih EUR)
Banka 1	30	22,5
Banka 2	40	30,0
Banka 3	70	52,5
Skupaj	140	105,0

II. PRIMER 2: POVRATNA TRANSAKCIJA ZA POVEČEVANJE LIKVIDNOSTI NA PODLAGI AVKCIJE Z VARIABILNO MERO

- ECB se odloči, da bo povečala likvidnost na trgu s povratno transakcijo na podlagi avkcijskega postopka z variabilno mero.

2. Tri nasprotnne stranke predložijo naslednje protiponudbe:

	Znesek (v milijonih EUR)				
Obrestna mera (%)	Banka 1	Banka 2	Banka 3	Skupaj protiponudbe	Protiponudbe kumulativno
3,15				0	0
3,10		5	5	10	10
3,09		5	5	10	20
3,08		5	5	10	30
3,07	5	5	10	20	50
3,06	5	10	15	30	80
3,05	10	10	15	35	115
3,04	5	5	5	15	130
3,03	5		10	15	145
Skupaj	30	45	70	145	

3. ECB se odloči dodeliti 94 milijonov EUR, z mejno obrestno mero v višini 3,05 %.
4. Vse protiponudbe nad 3,05 % (v kumulativnem znesku 80 milijonov EUR) se sprejmejo v celoti. Pri 3,05 % je odstotek dodelitve:

$$\frac{94 - 80}{35} = 40 \%$$

5. Dodelitev banki 1 po mejni obrestni meri je na primer:

$$0,4 \times 10 = 4$$

6. Skupna dodelitev banki 1 je:

$$5 + 5 + 4 = 14$$

7. Rezultati dodelitve se lahko povzamejo na naslednji način:

	Znesek (v milijonih EUR)			
Nasprotnne stranke	Banka 1	Banka 2	Banka 3	Skupaj
Skupaj protiponudbe	30,0	45,0	70,0	145
Skupaj dodelitev	14,0	34,0	46,0	94

8. Če se postopek dodelitve izvaja na podlagi avkcije z enotno mero (avkcija nizozemskega tipa), je obrestna mera za vse zneske, dodeljene nasprotnim strankam, enaka 3,05 %.
9. Če se postopek dodelitve izvaja na podlagi avkcije z različnimi merami (avkcija ameriškega tipa), se za zneske, dodeljene nasprotnim strankam, ne uporabi enotna obrestna mera; na primer, banka 1 prejme 5 milijonov EUR po 3,07 %, 5 milijonov EUR po 3,06 % in 4 milijone EUR po 3,05 %.

III. PRIMER 3: IZDAJA DOLŽNIŠKIH CERTIFIKATOV ECB NA PODLAGI AVKCIJE Z VARIABILNO MERO

1. ECB se odloči umakniti likvidnost s trga z izdajo dolžniških certifikatov na podlagi avkcijskega postopka z variabilno mero.

2. Tri nasprotne stranke predložijo naslednje protiponudbe:

Obrestna mera (%)	Znesek (v milijonih EUR)				
	Banka 1	Banka 2	Banka 3	Skupaj	Protiponudbe kumulativno
3,00				0	0
3,01	5		5	10	10
3,02	5	5	5	15	25
3,03	5	5	5	15	40
3,04	10	5	10	25	65
3,05	20	40	10	70	135
3,06	5	10	10	25	160
3,08	5		10	15	175
3,10		5		5	180
Skupaj	55	70	55	180	

3. ECB se odloči dodeliti nominalni znesek v višini 124,5 milijona EUR, z mejno obrestno mero v višini 3,05 %.
4. Vse protiponudbe pod 3,05 % (v kumulativnem znesku 65 milijonov EUR) se sprejmejo v celoti. Pri 3,05 % je odstotek dodelitve:

$$\frac{124,5 - 65}{70} = 85 \%$$

5. Dodelitev banki 1 po mejni obrestni meri je na primer:

$$0,85 \times 20 = 17$$

6. Skupna dodelitev banki 1 je:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 17 = 42$$

7. Rezultati dodelitve se lahko povzamejo na naslednji način:

Nasprotne stranke	Znesek (v milijonih EUR)			
	Banka 1	Banka 2	Banka 3	Skupaj
Skupaj protiponudbe	55,0	70,0	55,0	180,0
Skupaj dodelitev	42,0	49,0	33,5	124,5

IV. PRIMER 4: VALUTNA ZAMENJAVA ZA UMIKANJE LIKVIDNOSTI NA PODLAGI AVKCIJE Z VARIABILNO MERO

1. ECB se odloči umakniti likvidnost s trga z izvedbo valutne zamenjave eura proti ameriškemu dolarju na podlagi avkcijskega postopka z variabilno mero. (Opomba: euro je v tem primeru valuta s premijo.)
2. Tri nasprotne stranke predložijo naslednje protiponudbe:

Swap točke (× 10 000)	Znesek (v milijonih EUR)				
	Banka 1	Banka 2	Banka 3	Skupaj	Protiponudbe kumulativno
6,84				0	0
6,80	5		5	10	10

	Znesek (v milijonih EUR)				
Swap točke (× 10 000)	Banka 1	Banka 2	Banka 3	Skupaj	Protiponudbe kumulativno
6,76	5	5	5	15	25
6,71	5	5	5	15	40
6,67	10	10	5	25	65
6,63	25	35	40	100	165
6,58	10	20	10	40	205
6,54	5	10	10	25	230
6,49		5		5	235
Skupaj	65	90	80	235	

3. ECB se odloči dodeliti 158 milijonov EUR, z mejnimi swap točkami v višini 6,63. Vse protiponudbe nad 6,63 (v kumulativnem znesku 65 milijonov EUR) se v celoti sprejmejo. Pri 6,63 je odstotek dodelitve:

$$\frac{158 - 65}{100} = 93 \%$$

4. Dodelitev banki 1 pri mejni swap točki je na primer:

$$0,93 \times 25 = 23,25$$

5. Skupna dodelitev banki 1 je:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 23,25 = 48,25$$

6. Rezultati dodelitve se lahko povzamejo na naslednji način:

	Znesek (v milijonih EUR)			
Nasprotna stranke	Banka 1	Banka 2	Banka 3	Skupaj
Skupaj protiponudbe	65,0	90,0	80,0	235,0
Tabela 5 Skupaj dodelitev	48,25	52,55	57,20	158,0

7. ECB za operacijo fiksira promptni devizni tečaj EUR/USD pri 1,1300.
8. Če se postopek dodelitve izvaja na podlagi avkcije z enotno mero (avkcija nizozemskega tipa), Eurosistem na datum začetka operacije kupi 158 000 000 EUR in proda 178 540 000 USD. Na datum zapadlosti operacije Eurosistem proda 158 000 000 EUR in kupi 178 644 754 USD (terminski devizni tečaj je $1,130663 = 1,1300 + 0,000663$).
9. Če se postopek dodelitve izvaja na podlagi avkcije z različnimi merami (avkcija ameriškega tipa), Eurosistem zamenja zneske v eurih in ameriških dolarjih, kakor je prikazano v spodnji tabeli:

Promptna transakcija			Terminska transakcija		
Devizni tečaj	Nakup EUR	Prodaja USD	Devizni tečaj	Prodaja EUR	Nakup USD
1,1300			1,130684		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130680	10 000 000	11 306 800
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130676	15 000 000	16 960 140

Promptna transakcija			Terminska transakcija		
Devizni tečaj	Nakup EUR	Prodaja USD	Devizni tečaj	Prodaja EUR	Nakup USD
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130671	15 000 000	16 960 065
1,1300	25 000 000	28 250 000	1,130667	25 000 000	28 266 675
1,1300	93 000 000	105 090 000	1,130663	93 000 000	105 151 659
1,1300			1,130658		
1,1300			1,130654		
1,1300			1,130649		
Tabela 6	158 000 000	178 540 000		158 000 000	178 645 339

V. PRIMER 5: VALUTNA ZAMENJAVA ZA POVEČEVANJE LIKVIDNOSTI NA PODLAGI AVKCIJE Z VARIABILNO MERO

1. ECB se odloči povečati likvidnost na trgu z izvedbo valutne zamenjave eura proti ameriškemu dolarju na podlagi avkcijskega postopka z variabilno mero. (Opomba: euro je v tem primeru valuta s premijo.)
2. Tri nasprotne stranke predložijo naslednje protiponudbe:

Swap točke (× 10 000)	Znesek (v milijonih EUR)				
	Banka 1	Banka 2	Banka 3	Skupaj	Protiponudbe kumulativno
6,23					
6,27	5		5	10	10
6,32	5		5	10	20
6,36	10	5	5	20	40
6,41	10	10	20	40	80
6,45	20	40	20	80	160
6,49	5	20	10	35	195
6,54	5	5	10	20	215
6,58		5		5	220
Tabela 7 Skupaj	60	85	75	220	

3. ECB se odloči dodeliti 197 milijonov EUR, z mejnimi swap točkami v višini 6,54. Vse protiponudbe pod 6,54 (v kumulativnem znesku 195 milijonov EUR) se v celoti sprejmejo. Pri 6,54 je odstotek dodelitve:

$$\frac{197 - 195}{20} = 10 \%$$

4. Dodelitev banki 1 po mejnih swap točkah je na primer:

$$0,10 \times 5 = 0,5$$

5. Skupna dodelitev banki 1 je:

$$5 + 5 + 10 + 10 + 20 + 5 + 0,5 = 55,5$$

6. Rezultati dodelitve se lahko povzamejo na naslednji način:

Nasprotna stranke	Znesek (v milijonih EUR)			
	Banka 1	Banka 2	Banka 3	Skupaj
Skupaj protiponudbe	60,0	85,0	75,0	220
Skupaj dodelitev	55,5	75,5	66,0	197

7. ECB za operacijo fiksira promptni devizni tečaj EUR/USD pri 1,1300.
8. Če se postopek dodelitve izvaja na podlagi avkcije z enotno mero (avkcija nizozemskega tipa), Eurosistem na datum začetka operacije proda 197 000 000 EUR in kupi 222 610 000 USD. Na datum zapadlosti operacije Eurosistem kupi 197 000 000 EUR in proda 222 738 838 USD (terminski devizni tečaj je $1,130654 = 1,1300 + 0,000654$).
9. Če se postopek dodelitve izvaja na podlagi avkcije z različnimi merami (avkcija ameriškega tipa), Eurosistem zamenja zneske v eurih in ameriških dolarjih, kakor je prikazano v spodnji tabeli:

Promptna transakcija			Terminska transakcija*		
Devizni tečaj	Prodaja EUR	Nakup USD	Devizni tečaj	Nakup EUR	Prodaja USD
1,1300			1,130623		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130627	10 000 000	11 306 270
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130632	10 000 000	11 306 320
1,1300	20 000 000	22 600 000	1,130636	20 000 000	22 612 720
1,1300	40 000 000	45 200 000	1,130641	40 000 000	45 225 640
1,1300	80 000 000	90 400 000	1,130645	80 000 000	90 451 600
1,1300	35 000 000	39 550 000	1,130649	35 000 000	39 572 715
1,1300	2 000 000	2 260 000	1,130654	2 000 000	2 261 308
1,1300			1,130658		
Skupaj	197 000 000	222 610 000		197 000 000	222 736 573

VI. PRIMER 6: UKREPI ZA OBVLADOVANJE TVEGANJ

1. Ta primer prikazuje okvir za obvladovanje tveganj, ki se uporablja za finančno premoženje, mobilizirano kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema. Primer temelji na predpostavki, da se pri izračunu potrebe po pozivu h kritju upoštevajo obračunane obresti na zagotovljeno likvidnost in da znaša prag za poziv h kritju 0,5 % zagotovljene likvidnosti. Primer temelji na predpostavki, da nasprotna stranka sodeluje pri naslednjih operacijah denarne politike Eurosistema:
- (a) pri operaciji glavnega refinanciranja, ki se začne 30. julija 2014 in konča 6. avgusta 2014, kjer se nasprotni stranki dodeli 50 milijonov EUR po obrestni meri 0,15 %;
 - (b) pri operaciji dolgoročnejšega refinanciranja, ki se začne 31. julija 2014 in konča 23. oktobra 2014, kjer se nasprotni stranki dodeli 45 milijonov EUR po obrestni meri 0,15 %;
 - (c) pri operaciji glavnega refinanciranja, ki se začne 6. avgusta 2014 in konča 13. avgusta 2014, kjer se nasprotni stranki dodeli 35 milijonov EUR po obrestni meri 0,15 %.

2. Značilnosti tržnega finančnega premoženja, ki ga nasprotna stranka mobilizira za kritje teh operacij, so navedene v tabeli 1.

Tabela 1

Tržno finančno premoženje, mobilizirano v transakcijah

Značilnosti						
Ime	Kategorija finančnega premoženja	Datum zapadlosti	Opredelev kupona	Frekvenca kupona	Preostala zapadlost	Odbitek
Finančno premoženje A	„Jumbo“ krite obveznice	30.08.2018	Fiksen	6 mesecev	4 leta	2,50 %
Finančno premoženje B	Državne obveznice	19.11.2018	Variabilen	12 mesecev	4 leta	0,50 %
Finančno premoženje C	Podjetniške obveznice	12.05.2025	Brezkuponski		> 10 let	13,00 %

Cene v odstotkih (vključno z obračunanimi obrestmi) (*)

30.07.2014	31.07.2014	01.08.2014	04.08.2014	05.08.2014	06.08.2014	07.08.2014
101,61	101,21	99,50	99,97	99,73	100,01	100,12
	98,12	97,95	98,15	98,56	98,59	98,57
					53,71	53,62

(*) Cene, prikazane za določen datum vrednotenja, ustrezajo najbolj reprezentativni ceni na delovni dan pred tem datumom vrednotenja.

SISTEM OZNAČEVANJA FINANČNEGA PREMOŽENJA KOT ZAVAROVANJE

Najprej se predpostavlja, da nacionalna centralna banka (NCB) pri transakcijah uporablja sistem, kjer se osnovno finančno premoženje označi za vsako transakcijo. Vrednotenje finančnega premoženja, mobiliziranega kot zavarovanje, se izvaja dnevno. Okvir za obvladovanje tveganj se lahko opiše na naslednji način (glej tudi tabelo 2 spodaj):

1. Dne 30. julija 2014 nasprotna stranka začne transakcijo začasne prodaje z NCB, ki odkupi 50,6 milijona EUR finančnega premoženja A. Finančno premoženje A je „jumbo“ krita bančna obveznica s fiksnim kuponom, ki zapade v plačilo 30. avgusta 2018 in ima stopnjo kreditne kvalitete 1-2. Torej ima preostalo zapadlost štiri leta, kar pomeni odbitek pri vrednotenju v višini 2,5 %. Tržna cena finančnega premoženja A na referenčnem trgu na ta dan znaša 101,61 %, kar vključuje obračunane obresti kupona. Nasprotna stranka mora zagotoviti tak znesek finančnega premoženja A, ki po 2,5-odstotnem odbitku pri vrednotenju presega dodeljeni znesek 50 milijonov EUR. Nasprotna stranka zato dostavi finančno premoženje A v nominalnem znesku 50,6 milijona EUR, katerega prilagojena tržna vrednost na ta dan znaša 50 129 294 EUR.
2. Dne 31. julija 2014 nasprotna stranka začne transakcijo začasne prodaje z NCB, ki odkupi 21 milijonov EUR finančnega premoženja A (tržna cena 101,21 %, odbitek pri vrednotenju 2,5 %) in 25 milijonov EUR finančnega premoženja B (tržna cena 98,02 %). Finančno premoženje B je državna obveznica s plačili izplačil kuponov po variabilni obrestni meri in stopnjo kreditne kvalitete 1-2, za kar se uporablja 0,5-odstotni odbitek pri vrednotenju. Prilagojena tržna vrednost finančnega premoženja A in finančnega premoženja B na ta dan znaša 45 130 098 EUR, torej presega zahtevani znesek 45 000 000 EUR.
3. Dne 31. julija 2014 se prevrednoti osnovno finančno premoženje pri operaciji glavnega refinanciranja, ki se je začela 30. julija 2014. S tržno ceno 101,21 % je tržna cena finančnega premoženja A po odbitku pri vrednotenju še vedno v mejah spodnjega in zgornjega praga za poziv h kritju. V začetku mobilizirano zavarovanje se zato obravnava, kakor da krije tako začetni dani znesek zagotovljene likvidnosti kot tudi obračunane obresti, ki znašajo 208 EUR.

4. Dne 1. avgusta 2014 se osnovno finančno premoženje prevrednoti: tržna cena finančnega premoženja A je 99,50 % in tržna cena finančnega premoženja B je 97,95 %. Obračunane obresti znašajo 417 EUR za operacijo glavnega refinanciranja, ki se je začela 30. julija 2014, in 188 EUR za operacijo dolgoročnejšega refinanciranja, ki se je začela 31. julija 2014. Posledično prilagojena tržna vrednost finančnega premoženja A v prvi transakciji pade pod znesek transakcije, ki se mora pokriti, tj. zagotovljena likvidnost plus obračunane obresti, za 912 092 EUR, in tudi pod spodnjo raven poziva h kritju, ki znaša 49 750 415 EUR. Nasprotna stranka dostavi 950 000 EUR finančnega premoženja A v nominalni vrednosti, s čimer se po zmanjšanju tržne vrednosti, izračunane na cene 99,50 %, za 2,5-odstotni odbitek, ponovno vzpostavi zadostno zavarovalno kritje. NCB lahko izvajajo pozive h kritju z denarnimi sredstvi namesto z vrednostnimi papirji.

Poziv h kritju je potreben tudi za drugo transakcijo, ker je prilagojena tržna vrednost osnovnega finančnega premoženja, uporabljenega v tej transakciji (44 737 688 EUR), manjša od spodnje ravni poziva h kritju (44 775 187 EUR). Nasprotna stranka zato dostavi 270 000 EUR finančnega premoženja B s prilagojeno tržno vrednostjo 263 143 EUR.

5. Dne 4. in 5. avgusta 2014 se osnovno finančno premoženje prevrednoti, ne da bi to povzročilo poziv h kritju za transakcije, ki so se začele 30. in 31. julija 2014.
6. Dne 6. avgusta 2014 nasprotna stranka odplača likvidnost, zagotovljeno v okviru operacije glavnega refinanciranja, ki se je začela 30. julija 2014, vključno z obračunanimi obrestmi v višini 1 458 EUR. NCB vrne 51 550 000 EUR finančnega premoženja A v nominalni vrednosti.

Nasprotna stranka istega dne začne novo transakcijo začasne prodaje z NCB, ki odkupi 75 milijonov EUR finančnega premoženja C v nominalni vrednosti. Ker je finančno premoženje C brezkuponska podjetniška obveznica s preostalo zapadlostjo več kakor deset let in stopnjo kreditne kvalitete 1-2, za kar se uporablja 13-odstotni odbitek pri vrednotenju, znaša tržna vrednost po odbitku na ta dan 35 045 775 EUR. Prevrednotenje osnovnega finančnega premoženja v operaciji dolgoročnejšega refinanciranja, ki se je začela 31. julija 2014, kaže, da prilagojena tržna vrednost zagotavljenega finančnega premoženja presega zgornjo raven poziva h kritju za približno, zato NCB vrne nasprotni stranki 262 000 EUR finančnega premoženja B v nominalni vrednosti. Če bi morala NCB plačati kritje nasprotni stranki v zvezi z drugo transakcijo, se lahko tako kritje v nekaterih primerih pobota s kritjem, ki ga je nasprotna stranka plačala NCB v zvezi s prvo transakcijo. Kot posledica bi se izvedla samo ena poravnava kritja.

SISTEM S SKLADOM FINANČNEGA PREMOŽENJA

Drugič, predpostavlja se, da se za transakcije z NCB uporablja sistem s skladom finančnega premoženja, kjer finančno premoženje, vključeno v sklad finančnega premoženja, ki ga bo uporabila nasprotna stranka, ni označeno za določene transakcije:

1. v tem primeru se uporabi isto zaporedje transakcij kakor v zgornjem primeru, ki opisuje sistem označevanja finančnega premoženja kot zavarovanje. Glavna razlika je v tem, da mora prilagojena tržna vrednost celotnega finančnega premoženja v skladu na datum prevrednotenja pokriti celotni znesek iz vseh neporavnanih operacij, ki jih ima nasprotna stranka z NCB. Poziv h kritju v višini 1 174 592 EUR, ki nastopi dne 1. avgusta 2014, je v tem primeru enak tistemu, ki se zahteva v primeru sistema označevanja finančnega premoženja kot zavarovanje. Nasprotna stranka dostavi 1 300 000 EUR finančnega premoženja A v nominalni vrednosti, s čimer se po zmanjšanju tržne vrednosti, izračunane na podlagi cene 99,50 %, za 2,5-odstotni odbitek, ponovno vzpostavi zadostno zavarovalno kritje;
2. poleg tega lahko nasprotna stranka dne 6. avgusta 2014, ko zapade operacija glavnega refinanciranja, ki se je začela 30. julija 2014, obdrži finančno premoženje na svojem zbirnem računu. Finančno premoženje se lahko tudi zamenja za drugo finančno premoženje, kot kaže primer, kjer se 51,9 milijona EUR finančnega premoženja A v nominalni vrednosti zamenja s 75,5 milijona EUR finančnega premoženja C v nominalni vrednosti, da se pokrijejo zagotovljena likvidnost in obračunane obresti iz vseh operacij refinanciranja;
3. okvir za obvladovanje tveganj, uporabljen pri sistemu s skladom finančnega premoženja, je opisan v tabeli 3.

Tabela 2

Sistem označevanja finančnega premoženja kot zavarovanje

Datum	Neporavnane transakcije	Datum začetka	Datum zaključka	Obrestna mera	Zagotovljena likvidnost	Obračunane obresti	Skupni znesek, ki zahteva kritje	Spodnji znesek poziva h kritju	Zgornji znesek poziva h kritju	Prilagojena tržna vrednost	Poziv h kritju
30.7.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	50 250 000	50 129 294	—
31.7.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	208	50 000 208	49 750 207	50 250 209	49 931 954	—
	Dolgoročnejše refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	—	45 000 000	44 775 000	45 225 000	45 130 098	—
1.8.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	417	50 000 417	49 750 415	50 250 419	49 088 325	– 912 092
	Dolgoročnejše refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	188	45 000 188	44 775 187	45 225 188	44 737 688	– 262 500
4.8.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 042	50 001 042	49 751 036	50 251 047	50 246 172	—
	Dolgoročnejše refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	750	45 000 750	44 775 746	45 225 754	45 147 350	—
5.8.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 250	50 001 250	49 751 244	50 251 256	50 125 545	—
	Dolgoročnejše refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	938	45 000 938	44 775 933	45 225 942	45 201 299	—
6.8.2014	Glavno refinanciranje	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	—	35 000 000	34 825 000	35 175 000	35 045 775	—
	Dolgoročnejše refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 125	45 001 125	44 776 119	45 226 131	45 266 172	265 047
7.8.2014	Glavno refinanciranje	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	146	35 000 146	34 825 145	35 175 147	34 987 050	—
	Dolgoročnejše refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 313	45 001 313	44 776 306	45 226 319	45 026 704	—

Tabela 3

Sistem s skladom finančnega premoženja

Datum	Neporavnane transakcije	Datum začetka	Datum zaključka	Obrestna mera	Zagotovljena likvidnost	Obračunane obresti	Skupni znesek, ki zahteva kritje	Spodnji znesek poziva h kritju (*)	Zgornji znesek poziva h kritju (**)	Prilagojena tržna vrednost	Poziv h kritju
30.7.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	Se ne uporablja	50 129 294	—
31.7.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	208	95 000 208	94 525 207	Se ne uporablja	95 062 051	—
	Dolgoročnejše refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	—					
1.8.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	417	95 000 604	94 525 601	Se ne uporablja	93 826 013	– 1 174 592
	Dolgoročnejše refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	188					
4.8.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 042	95 001 792	94 526 783	Se ne uporablja	95 470 989	—
	Dolgoročnejše refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	750					
5.8.2014	Glavno refinanciranje	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 250	95 002 188	94 527 177	Se ne uporablja	95 402 391	—
	Dolgoročnejše refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	938					
6.8.2014	Glavno refinanciranje	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	—	80 001 125	79 601 119	Se ne uporablja	80 280 724	—
	Dolgoročnejše refinanciranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 125					

Datum	Neporavnane transakcije	Datum začetka	Datum zaključka	Obrestna mera	Zagotovljena likvidnost	Obračunane obresti	Skupni znesek, ki zahteva kritje	Spodnji znesek poziva h kritju (*)	Zgornji znesek poziva h kritju (**)	Prilagojena tržna vrednost	Poziv h kritju
7.8.2014	Glavno refinanciranje	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	146	80 001 458	79 601 451	Se ne uporablja	80 239 155	—
30.7.2014	Dolgoročnejše re-financiranje	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 313					

(*) V sistemu s skladom finančnega premoženja je spodnji znesek poziva h kritju najnižji prag za poziv h kritju. V praksi večina NCB zahteva dodatno zavarovanje, kadar prilagojena tržna vrednost sklada zavarovanja po odbitku pade pod skupni znesek, ki zahteva kritje.

(**) V sistemu s skladom finančnega premoženja pojem zgornjega zneska poziva h kritju ni relevanten, saj si bo nasprotna stranka nenehno prizadevala preseči znesek danega zavarovanja, da bi čim bolj zmanjšala transakcije v operaciji.

PRILOGA XIII

KORELACIJSKA TABELA

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 1(1)				
Člen 1(2)	Člen 1			
Člen 1(3)	Uvod			
Člen 1(4)	Oddelek 1.6			
Člen 1(5)			Člen 2	
Člen 2(1)	Dodatek 2			
Člen 2(2)	Oddelek 6.4.2			
Člen 2(3)	Dodatek 2			
Člen 2(4)	Oddelek 5.2.1, Dodatek 2			
Člen 2(5)	Dodatek 2			
Člen 2(6)	Priloga II, Oddelek II			
Člen 2(7)	Dodatek 2			
Člen 2(8)	Oddelek 3.1.1.2			
Člen 2(9)	Dodatek 2			
Člen 2(10)				
Člen 2(11)	Dodatek 2			
Člen 2(12)				
Člen 2(13)	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 2(14)	Dodatek 2			
Člen 2(15)	Dodatek 2			
Člen 2(16)	Oddelek 6.6			
Člen 2(17)	Dodatek 2			
Člen 2(18)	Dodatek 2			
Člen 2(19)	Priloga II, točka 20			
Člen 2(20)	Dodatek 2			
Člen 2(21)	Dodatek 2			
Člen 2(22)	Dodatek 2			
Člen 2(23)				

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 2(24)	Dodatek 2			
Člen 2(25)				
Člen 2(26)	Dodatek 2			
Člen 2(27)			Člen 3(2)(b)(ii)(d)	
Člen 2(28)			Člen 10	
Člen 2(29)	Dodatek 2			
Člen 2(30)	Oddelek 4.1.3, Dodatek 2			
Člen 2(31)				
Člen 2(32)				
Člen 2(33)				
Člen 2(34)	Dodatek 2			
Člen 2(35)				
Člen 2(36)	Dodatek 2			
Člen 2(37)				
Člen 2(38)	Oddelek 5.1.1.3, Dodatek 2			
Člen 2(39)	Oddelek 6.4.2			
Člen 2(40)	Oddelek 3.4.1, 3.4.2, Dodatek 2			
Člen 2(41)	Oddelek 6.6.1			
Člen 2(42)				
Člen 2(43)				
Člen 2(44)				
Člen 2(45)	Dodatek 2			
Člen 2(46)	Dodatek 2			
Člen 2(47)				
Člen 2(48)	Oddelek 6.4.2			
Člen 2(49)				
Člen 2(50)	Dodatek 2			
Člen 2(51)	Dodatek 2			
Člen 2(52)	Dodatek 2			
Člen 2(53)	Dodatek 2			

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 2(54)	Dodatek 2			
Člen 2(55)	Dodatek 2			
Člen 2(56)	Dodatek 2			
Člen 2(57)				
Člen 2(58)	Dodatek 2			
Člen 2(59)				
Člen 2(60)	Dodatek 2			
Člen 2(61)				
Člen 2(62)				
Člen 2(63)				
Člen 2(64)	Oddelek 5.1.5.4, Dodatek 2			
Člen 2(65)				
Člen 2(66)	Dodatek 2			
Člen 2(67)	Dodatek 2			
Člen 2(68)				
Člen 2(69)	Oddelek 6.2.1.3			
Člen 2(70)	Oddelek 6.2.2			
Člen 2(71)	Oddelek 6.4.2			
Člen 2(72)	Oddelek 3.2.1, 3.2.2, Dodatek 2			
Člen 2(73)	Dodatek 2			
Člen 2(74)				
Člen 2(75)				
Člen 2(76)	Dodatek 2			
Člen 2(77)	Oddelek 3.1.1.2, Dodatek 2			
Člen 2(78)	Dodatek 2			
Člen 2(79)	Dodatek 2			
Člen 2(80)	Oddelek 3.1.1.1			
Člen 2(81)	Dodatek 2			
Člen 2(82)	Dodatek 2			
Člen 2(83)	Dodatek 2			

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 2(84)	Oddelek 5.1.5.4, Dodatek 2			
Člen 2(85)				
Člen 2(86)	Dodatek 2			
Člen 2(87)	Dodatek 2			
Člen 2(88)				
Člen 2(89)	Oddelek 3.4.3			
Člen 2(90)				
Člen 2(91)	Dodatek 2			
Člen 2(92)	Dodatek 2			
Člen 2(93)				
Člen 2(94)	Dodatek 2			
Člen 2(95)				
Člen 2(96)				
Člen 2(97)	Okvir 7, Dodatek 2			
Člen 2(98)	Dodatek 2			
Člen 2(99)	Oddelek 5.1.1.3, Dodatek 2			
Člen 2(100)				
Člen 3(1)	Oddelek 1.3			
Člen 3(2)				
Člen 4				
Člen 5(1)	Preambula poglavja 3			
Člen 5(2)	Preambula poglavja 3			
Člen 5(3)	Preambula poglavja 3, Oddelek 1.3.3			
Člen 5(4)	Preambula poglavja 3, Oddelek 1.3.3, Oddelek 3.1.5			
Člen 5(5)	Oddelek 1.3.1			
Člen 6(1)	Oddelek 3.1.1.1			
Člen 6(2)	Oddelek 3.1.2			
Člen 6(3)				
Člen 6(4)				
Člen 6(5)				

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 6(6)				
Člen 7(1)	Oddelek 3.1.1.1			
Člen 7(2)	Oddelek 3.1.3			
Člen 7(3)				
Člen 7(4)				
Člen 7(5)				
Člen 7(6)	Oddelek 3.1.3			
Člen 8(1)	Oddelek 3.1.4			
Člen 8(2)	Oddelek 3.1.4			
Člen 8(3)	Oddelek 5.1.2.3, 5.2.5			
Člen 8(4)	Oddelek 3.1.4			
Člen 9(1)	Oddelek 3.1.5			
Člen 9(2)	Oddelek 3.1.5			
Člen 9(3)	Oddelek 3.1.4			
Člen 10(1)				
Člen 10(2)	Priloga II			
Člen 10(3)				
Člen 10(4)				
Člen 10(5)	Oddelek 6.1			
Člen 11(1)	Oddelek 3.4.1			
Člen 11(2)	Priloga II			
Člen 11(3)	Oddelek 3.4.3			
Člen 11(4)	Oddelek 3.4.3			
Člen 11(5)	Oddelek 3.4.4			
Člen 11(6)				
Člen 12(1)	Oddelek 3.5.1			
Člen 12(2)	Oddelek 3.5.2			
Člen 12(3)				Člen 1
Člen 12(4)	Oddelek 3.5.3			
Člen 12(5)	Oddelek 3.1.3			
Člen 12(6)	Oddelek 3.5			

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 12(7)				
Člen 13(1)	Oddelek 3.3.2			
Člen 13(2)	Oddelek 3.3.2			
Člen 13(3)	Oddelek 3.3.2			
Člen 13(4)	Oddelek 3.3.3			
Člen 13(5)	Oddelek 3.3.4			
Člen 13(6)				
Člen 14(1)	Oddelek 3.2.2			
Člen 14(2)	Oddelek 3.2.3			
Člen 14(3)	Oddelek 3.2.4			
Člen 14(4)				
Člen 15(1)	Oddelek 3.2, Oddelek 5.1.4			
Člen 15(2)				
Člen 15(3)				
Člen 16(1)	Oddelek 2.3			
Člen 16(2)	Oddelek 2.3			
Člen 17(1)	Dodatek 2			
Člen 17(2)				
Člen 17(3)	Oddelek 4.1.1, Oddelek 4.2.1			
Člen 17(4)	Oddelek 4.1.5, Oddelek 4.2.5			
Člen 17(5)	Oddelek 4.1.5			
Člen 17(6)	Oddelek 4.1.4			
Člen 17(7)				
Člen 18(1)	Oddelek 4.1.1, Oddelek 4.1.2			
Člen 18(2)	Oddelek 4.1.2			
Člen 18(3)	Oddelek 4.1.3			
Člen 18(4)	Oddelek 4.1.3			
Člen 19(1)	Oddelek 4.1.3			
Člen 19(2)				
Člen 19(3)				
Člen 19(4)				

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 19(5)	Oddelek 4.1.3			
Člen 19(6)	Oddelek 4.1.3			
Člen 20(1)	Oddelek 4.1.4			
Člen 20(2)	Oddelek 4.1.4			
Člen 20(3)				
Člen 21(1)	Oddelek 4.2.1			
Člen 21(2)				Člen 1
Člen 21(3)	Oddelek 4.2.2			
Člen 21(4)	Oddelek 4.2.3			
Člen 22(1)	Oddelek 4.2.3			
Člen 22(2)	Oddelek 4.2.3			
Člen 22(3)	Oddelek 4.2.3			
Člen 23(1)	Oddelek 4.2.4			
Člen 23(2)	Oddelek 4.2.4			
Člen 23(3)				
Člen 24				
Člen 25(1)	Oddelek 5.1.1, Oddelek 5.1.1.3			
Člen 25(2)	Oddelek 5.1.1, Oddelek 5.1.2.3			
Člen 25(3)	Oddelek 5.1.1.3			
Člen 26(1)	Oddelek 5.1.1.1			
Člen 26(2)	Oddelek 5.1.1.1			
Člen 26(3)	Oddelek 5.1.1.1			
Člen 26(4)	Oddelek 5.1.1.1			
Člen 27(1)	Oddelek 5.1.1.2			
Člen 27(2)	Oddelek 5.1.1.2			
Člen 27(3)	Oddelek 5.1.1.2			
Člen 27(4)	Oddelek 5.1.1.2			
Člen 28(1)	Oddelek 5.1.2			
Člen 28(2)	Oddelek 5.1.2			
Člen 28(3)	Oddelek 5.1.2, Oddelek 5.1.2.3			
Člen 29(1)	Oddelek 5.1.2.2-5.1.2.3			

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 29(2)	Oddelek 5.1.2.2-5.1.2.3			
Člen 30(1)	Oddelek 5.1.3.			
Člen 30(2)	Oddelek 5.1.3.			
Člen 30(3)				
Člen 30(4)	Oddelek 5.1.3.			
Člen 30(5)	Oddelek 5.1.3.			
Člen 31(1)	Oddelek 5.1.4			
Člen 31(2)	Oddelek 5.1.4			
Člen 32(1)	Oddelek 5.1.4			
Člen 32(2)	Oddelek 5.1.1.3			
Člen 32(3)	Oddelek 5.1.4			
Člen 32(4)	Oddelek 5.1.1.3			
Člen 32(5)	Oddelek 5.1.4			
Člen 32(6)	Oddelek 5.1.4			
Člen 33(1)	Oddelek 5.1.4			
Člen 33(2)	Oddelek 5.1.4			
Člen 33(3)	Oddelek 5.1.4			
Člen 33(4)	Oddelek 5.1.4			
Člen 34(1)	Dodatek 2			
Člen 34(2)	Dodatek 2			
Člen 35(1)	Oddelek 5.1.4			
Člen 35(2)				
Člen 35(3)				
Člen 36(1)	Oddelek 5.1.4			
Člen 36(2)				
Člen 36(3)				
Člen 37(1)	Oddelek 5.1.5.1			
Člen 37(2)				
Člen 38(1)	Oddelek 5.1.5.2			
Člen 38(2)	Oddelek 5.1.5.2			
Člen 39(1)	Oddelek 5.1.5.2			

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 39(2)	Oddelek 5.1.5.2			
Člen 40(1)	Oddelek 5.1.5.3			
Člen 40(2)				
Člen 41(1)	Oddelek 5.1.5.3			
Člen 41(2)				
Člen 42	Oddelek 5.1.5.4			
Člen 43 (1)	Oddelek 5.1.6			
Člen 43 (2)	Oddelek 5.1.6			
Člen 43 (3)	Oddelek 5.1.6			
Člen 43 (4)				
Člen 44(1)	Oddelek 5.2.1			
Člen 44(2)	Oddelek 5.2.1			
Člen 45(1)	Oddelek 5.2.2			
Člen 45(2)	Oddelek 5.2.2			
Člen 45(3)	Oddelek 5.2.2			
Člen 46(1)	Oddelek 5.2.3			
Člen 46(2)	Oddelek 5.2.3			
Člen 46(3)	Oddelek 5.2.3			
Člen 47(1)	Oddelek 5.2.4			
Člen 47(2)	Oddelek 5.2.4			
Člen 48(1)	Oddelek 5.2.5			
Člen 48(2)	Oddelek 5.2.5			
Člen 49(1)	Oddelek 5.3.1			
Člen 49(2)	Oddelek 5.3.1			
Člen 50(1)	Oddelek 5.3.2			
Člen 50(2)	Oddelek 5.3.1			
Člen 51(1)	Oddelek 5.3.2			
Člen 51(2)	Oddelek 5.3.1			
Člen 51(3)	Oddelek 5.3.2			
Člen 52(1)	Oddelek 5.3.2			
Člen 52(2)				

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 53(1)	Oddelek 5.3.1			
Člen 53(2)				
Člen 54(1)	Oddelek 7.4.2			
Člen 54(2)				Člen 2
Člen 55	Oddelek 2.1			
Člen 56(1)	Oddelek 2.1			
Člen 56(2)	Oddelek 2.1			
Člen 56(3)	Oddelek 2.1			
Člen 56(4)	Oddelek 2.1			
Člen 57(1)				
Člen 57(2)	Oddelek 2.2			
Člen 57(3)	Oddelek 2.2, Dodatek 3			
Člen 57(4)	Oddelek 2.2, Oddelek 5.2.2			
Člen 57(5)				
Člen 58(1)	Oddelek 1.5			
Člen 58(2)	Oddelek 1.5, Oddelek 6.1			
Člen 58(3)				
Člen 58(4)	Oddelek 6.4.2			
Člen 58(5)	Oddelek 6.1			
Člen 58(6)	Oddelek 6.2			
Člen 59(1)	Oddelek 6.2.1.2			
Člen 59(2)	Oddelek 6.1, Oddelek 6.3.1			
Člen 59(3)	Oddelek 6.3.1			
Člen 59(4)				
Člen 59(5)	Oddelek 6.3.1			
Člen 59(6)	Oddelek 6.3.1			
Člen 59(7)	Oddelek 6.3.1			
Člen 60				
Člen 61(1)	Oddelek 6.2			
Člen 61(2)	Oddelek 6.3.2, Priloga k ECB/2014/10			

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 62(1)	Oddelek 6.2.1.1		Člen 3(2)	
Člen 62(2)			Člen 3(2)	
Člen 62(3)			Člen 3(2)	
Člen 63(1)			Člen 3(2)	
Člen 63(2)				
Člen 63(3)	Oddelek 6.2.1.1		Člen 3(3)	
Člen 63(4)			Člen 3(4)	
Člen 63(5)			Člen 3(5)	
Člen 64	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 65	Oddelek 6.2.1.8			
Člen 66(1)	Oddelek 6.2.1.3, ECB/2014/10			
Člen 66(2)	Oddelek 6.2.1.3			
Člen 66(3)	Oddelek 6.2.1.3			
Člen 67(1)	Oddelek 6.2.1.4, ECB/2014/10			
Člen 67(2)				
Člen 68(1)	Oddelek 6.2.1.5, Priloga k ECB/2014/10			
Člen 68(2)	Oddelek 6.2.1.5			
Člen 68(3)	Oddelek 6.2.1.5, Priloga k ECB/2014/10			
Člen 69(1)	Oddelek 6.2.1.6			
Člen 69(2)				
Člen 70(1)	Oddelek 6.2.1.7			
Člen 70(2)				
Člen 70(3)				
Člen 70(4)				
Člen 70(5)				
Člen 70(6)				
Člen 71				
Člen 72	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 73(1)	Oddelek 6.2.1.1, ECB/2014/10			
Člen 73(2)				

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 73(3)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 73(4)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 73(5)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 73(6)			Člen 4	
Člen 73(7)				
Člen 74(1)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 74(2)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 74(3)				
Člen 74(4)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 75(1)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 75(2)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 76(1)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 76(2)				
Člen 77(1)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 77(2)				
Člen 78(1)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 78(2)			Člen 11	
Člen 79	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 80(1)	Oddelek 6.2.1.1			
Člen 80(2)				
Člen 80(3)				
Člen 80(4)				
Člen 80(5)			Člen 5(2)	
Člen 81(1)	Oddelek 6.2.1			
Člen 81(2)				
Člen 82(1)	Oddelek 6.3.1		Člen 6(2)	
Člen 82(2)	Oddelek 6.3.1			
Člen 83			Člen 1	
Člen 84			Člen 1	
Člen 85				
Člen 86				

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 87(1)	Oddelek 6.3.2			
Člen 87(2)				
Člen 87(3)	Oddelek 6.3.2			
Člen 88(1)	Oddelek 6.3.1			
Člen 88(2)				
Člen 89(1)	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 89(2)				
Člen 89(3)				
Člen 89(4)				
Člen 89(5)				
Člen 90	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 91	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 92	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 93	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 94	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 95(1)	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 95(2)	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 96(1)	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 96(2)				
Člen 96(3)				
Člen 97	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 98	Oddelek 6.2.2.1			
Člen 99(1)	Oddelek 6.2.3.1			
Člen 99(2)				
Člen 100	Dodatek 7			
Člen 101(1)	Dodatek 7			
Člen 101(2)	Dodatek 7			
Člen 102	Dodatek 7			
Člen 103(1)	Dodatek 7			
Člen 103(2)	Dodatek 7			
Člen 103(3)				

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 104(1)	Dodatek 7			
Člen 104(2)	Dodatek 7			
Člen 104(3)				
Člen 104(4)				
Člen 105				
Člen 106	Oddelek 6.2.2			
Člen 107(1)	Oddelek 6.2.2.2			
Člen 107(2)	Oddelek 6.2.2.2			
Člen 107(3)	Oddelek 6.2.2.2			
Člen 107(4)	Oddelek 6.2.2.2			
Člen 107(5)	Oddelek 6.2.2.2			
Člen 107(6)	Oddelek 6.2.2.2			
Člen 107(7)	Oddelek 6.2.2.2			
Člen 108	Oddelek 6.3.1, Oddelek 6.2.2.1, Oddelek 6.3.3.2			
Člen 109(1)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 109(2)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 109(3)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 110(1)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 110(2)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 110(3)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 110(4)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 110(5)				
Člen 110(6)				
Člen 110(7)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 111(1)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 111(2)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 112	Oddelek 6.3.3.2			
Člen 113(1)	Oddelek 6.3.2			
Člen 113(2)				
Člen 113(3)				

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 114(1)	Oddelek 6.3.2, Oddelek 6.3.3.1			
Člen 114(2)	Oddelek 6.3.3.1			
Člen 114(3)	Oddelek 6.3.2, Oddelek 6.3.3.1			
Člen 114(4)	Oddelek 6.3.2, Oddelek 6.3.3.1			
Člen 114(5)	Oddelek 6.3.2, Oddelek 6.3.3.1			
Člen 115	Oddelek 6.3.2, Oddelek 6.3.3.1			
Člen 116	Oddelek 6.2.1.2, Oddelek 6.2.2.1			
Člen 117	Oddelek 6.2.1.6, Oddelek 6.2.2.1			
Člen 118(1)				
Člen 119(1)	Oddelek 6.3.1			
Člen 119(2)	Oddelek 6.3.4.1, Oddelek 6.3.4			
Člen 119(3)				
Člen 119(4)	Oddelek 6.3.4			
Člen 119(5)	Oddelek 6.3.5			
Člen 120(1)				
Člen 120(2)				
Člen 120(3)				
Člen 121(1)	Oddelek 6.3.4.2			
Člen 121(2)				
Člen 121(3)				
Člen 121(4)				
Člen 122(1)	Oddelek 6.3.4.3			
Člen 122(2)				
Člen 122(3)	Oddelek 6.3.4.3			
Člen 122(4)				
Člen 122(5)				
Člen 123(1)				
Člen 123(2)				
Člen 123(3)				
Člen 123(4)				
Člen 124(1)	Oddelek 6.3.4.4			

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 124(2)				
Člen 124(3)				
Člen 124(4)	Oddelek 6.3.4.4			
Člen 124(5)	Oddelek 6.3.4.4			
Člen 125				
Člen 126(1)	Oddelek 6.3.5			
Člen 126(2)	Oddelek 6.3.5			
Člen 126(3)				
Člen 126(4)				
Člen 126(5)				
Člen 127(1)	Oddelek 6.4.1			
Člen 127(2)	Oddelek 6.4.1			
Člen 127(3)	Oddelek 6.4.1			
Člen 128(1)	Oddelek 6.4.1			
Člen 128(2)	Oddelek 6.4.1			
Člen 129(1)	Oddelek 6.4.2		Člen 8(1)	
Člen 129(2)	Oddelek 6.4.2			
Člen 130(1)	Oddelek 6.4.2		Člen 8(2)	
Člen 130(2)			Člen 8(3)	
Člen 130(3)	Oddelek 6.4.2			
Člen 130(4)			Člen 8(4)	
Člen 130(5)	Oddelek 6.4.2			
Člen 130(6)	Oddelek 6.4.2			
Člen 130(7)	Oddelek 6.4.2			
Člen 130(8)	Oddelek 6.4.2			
Člen 131(1)	Oddelek 6.4.3.1		Člen 8(5)	
Člen 131(2)	Oddelek 6.4.3.1			
Člen 131(3)	Oddelek 6.4.3.1			
Člen 132			Člen 8(6)	
Člen 133	Oddelek 6.4.3.3			

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 134	Oddelek 6.5, Oddelek 6.5.1			
Člen 135	Oddelek 6.5.2			
Člen 136(1)	Oddelek 6.4.2			
Člen 136(2)	Oddelek 6.4.2			
Člen 136(3)	Oddelek 6.4.2			
Člen 136(4)				
Člen 137(1)	Oddelek 6.7			
Člen 137(2)	Oddelek 6.7			
Člen 137(3)	Oddelek 6.7			
Člen 138(1)	Oddelek 6.2.3.2			
Člen 138(2)				
Člen 138(3)	Oddelek 6.2.3.2			
Člen 139(1)		Člen 1(1)		
Člen 139(2)				
Člen 140	Oddelek 6.3.2.3			
Člen 141(1)	Oddelek 6.4.2			
Člen 141(2)				
Člen 141(3)	Oddelek 6.2.3.2			
Člen 142(1)				
Člen 142(2)				
Člen 142(3)				
Člen 142(4)				
Člen 143(1)				
Člen 143(2)	Oddelek 6.2.3.2			
Člen 143(3)				
Člen 144	Oddelek 6.2.3			
Člen 145(1)	Oddelek 6.2.3.2			
Člen 145(2)	Oddelek 6.2.3.2			
Člen 145(3)	Oddelek 6.2.3.2			
Člen 145(4)	Dodatek 6			
Člen 146				

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 147	Oddelek 6.2.3.2			
Člen 148(1)	Oddelek 6.6			
Člen 148(2)	Oddelek 6.6			
Člen 148(3)	Oddelek 6.6.1			
Člen 148(4)				
Člen 148(5)				
Člen 148(6)				
Člen 149(1)	Oddelek 6.6			
Člen 149(2)	Oddelek 6.6, Oddelek 6.6.2			
Člen 150(1)	Oddelek 6.6.2			
Člen 150(2)	Oddelek 6.2.1.4, Oddelek 6.6.2, ECB/2014/10			
Člen 150(3)				
Člen 150(4)	Oddelek 6.6.2			
Člen 150(5)	Oddelek 6.6.2			
Člen 150(6)				
Člen 151(1)	ECB/2014/10			
Člen 151(2)	ECB/2014/10			
Člen 151(3)	ECB/2014/10			
Člen 151(4)	ECB/2014/10			
Člen 152(1)	Priloga k ECB/2014/10			
Člen 152(2)				
Člen 152(3)				
Člen 153(1)	Oddelek 2.3			
Člen 153(2)				
Člen 154(1)	Oddelek 2.3			
Člen 154(2)				
Člen 155	Dodatek 6			
Člen 156(1)	Dodatek 6			
Člen 156(2)	Dodatek 6			
Člen 156(3)	Dodatek 6			

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 156(4)	Dodatek 6			
Člen 156(5)	Dodatek 6, Oddelek 2.3			
Člen 156(6)	Dodatek 6			
Člen 157	Oddelek 2.3			
Člen 158(1)	Oddelek 2.4.1, Oddelek 6.3.1		Člen 9(2)	
Člen 158(2)	Oddelek 6.3.1			
Člen 158(3)	Oddelek 2.4.2			
Člen 158(4)	Oddelek 2.4.3			
Člen 159(1)	Oddelek 6.3.1			
Člen 159(2)	Oddelek 6.3.1			
Člen 159(3)	Oddelek 6.3.1			
Člen 159(4)	Oddelek 6.3.1			
Člen 160				
Člen 161(1)	Priloga II, Oddelek I			
Člen 161(2)	Priloga II, Oddelek I			
Člen 162	Priloga II, Oddelek I			
Člen 163	Priloga II, Oddelek I			
Člen 164	Priloga II, Oddelek I			
Člen 165(1)	Priloga II, Oddelek I			
Člen 165(2)	Priloga II, Oddelek I			
Člen 166(1)			Člen 9(2)	
Člen 166(2)			Člen 9(3)	
Člen 166(3)			Člen 9(4)	
Člen 166(4)			Člen 9(5)	
Člen 166(5)			Člen 9(6)	
Člen 167	Priloga II, Oddelek I			
Člen 168(1)	Priloga II, Oddelek I			
Člen 168(2)	Priloga II, Oddelek I			
Člen 169(1)	Priloga II, Oddelek I			
Člen 169(2)	Priloga II, Oddelek I			
Člen 170	Priloga II, Oddelek I			

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 171	Priloga II, Oddelek I			
Člen 172	Priloga II, Oddelek II			
Člen 173	Priloga II, Oddelek II			
Člen 174(1)	Oddelek 3.1.1.3			
Člen 174(2)				
Člen 174(3)				
Člen 175	Priloga II, Oddelek II			
Člen 176(1)	Priloga II, Oddelek II			
Člen 176(2)	Priloga II, Oddelek II			
Člen 176(3)				
Člen 177(1)	Priloga II, Oddelek II			
Člen 177(2)	Priloga II, Oddelek II			
Člen 177(3)	Priloga II, Oddelek II			
Člen 178	Priloga II, Oddelek II			
Člen 179	Priloga II, Oddelek II			
Člen 180	Oddelek 3.1.1.2			
Člen 181(1)	Oddelek 4.1.2			
Člen 181(2)	Priloga II, Oddelek II			
Člen 181(3)	Priloga II, Oddelek II			
Člen 182	Priloga II, Oddelek II			
Člen 183	Priloga II, Oddelek III			
Člen 184	Priloga II, Oddelek III			
Člen 185	Priloga II, Oddelek III			
Člen 186(1)	Priloga II, Oddelek III			
Člen 186(2)	Priloga II, Oddelek III			
Člen 187	Oddelek 3.4.2			
Člen 188				
Člen 189	Oddelek 1.4			
Člen 190(1)				
Člen 190(2)				

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Člen 191(1)				
Člen 191(2)				
Člen 191(3)				
Člen 192				
Priloga I Uvod	Oddelek 7.1			
Priloga I 1	Oddelek 7.1			
Priloga I 2	Oddelek 7.1			
Priloga I 3	Oddelek 1.3.3, Oddelek 7.2			
Priloga I 4				
Priloga I 5				
Priloga I 6	Oddelek 7.2			
Priloga I 7				
Priloga I 8	Oddelek 1.3.3, Oddelek 7.3.1			
Priloga I 9	Oddelek 7.3.1			
Priloga I 10				
Priloga I 11				
Priloga I 12	Oddelek 1.3.3, Oddelek 7.4.3			
Priloga I 13	Oddelek 7.6			
Priloga II	Oddelek 5.1.3			
Priloga III	Oddelek 5.1.5.1			
Priloga IV	Oddelek 5.1.6			
Priloga V	Priloga I, Dodatek 3			
Priloga VI I.1	Oddelek 6.6.1			
Priloga VI I.2				
Priloga VI I.3				
Priloga VI I.4	Oddelek 6.6.1			
Priloga VI I.5	Oddelek 6.6.1			
Priloga VI II.1	Oddelek 6.6.2			
Priloga VI II.2	Oddelek 6.6.2			
Priloga VI III	ECB/2014/10			

Ta smernica	Smernica ECB/2011/14	Sklep ECB/2013/6	Sklep ECB/2013/35	Sklep ECB/2014/23
Priloga VI IV	ECB/2014/10			
Priloga VII I.1	Oddelek 2.3, Dodatek 6, Oddelek 1			
Priloga VII I.2	Dodatek 6, Oddelek 1			
Priloga VII I.3	Dodatek 6, Oddelek 1			
Priloga VII I.4				
Priloga VII I.5				
Priloga VII I.6				
Priloga VII I.7	Dodatek 6, Oddelek 1			
Priloga VII I.8	Dodatek 6, Oddelek 1			
Priloga VII II	Dodatek 6, Oddelek 2.1			
Priloga VIII I.1	Priloga I, Dodatek 8			
Priloga VIII I.2	Priloga I, Dodatek 8			
Priloga VIII I.3	Priloga I, Dodatek 8			
Priloga VIII I.4				
Priloga VIII II.1	Dodatek 8			
Priloga VIII II.2				
Priloga VIII II.3	Dodatek 8			
Priloga VIII II.4	Dodatek 8			
Priloga VIII III.1	Dodatek 8			
Priloga VIII III.2	Dodatek 8			
Priloga VIII III.3	Dodatek 8			
Priloga VIII III.4	Dodatek 8			
Priloga IX	Oddelek 6.3.5			
Priloga X			Priloga I, Priloga II	
Priloga XI				
Priloga XII				
Priloga XIII				
Priloga XIV				

PRILOGA XIV

RAZVELJAVLJENA SMERNICA S KASNEJŠIMI SPREMEMBAMI

Smernica ECB/2011/14 (UL L 331, 14.12.2011, str. 1).

Smernica ECB/2012/25 (UL L 359, 29.12.2012, str. 74).

Smernica ECB/2014/10 (UL L 166, 5.6.2014, str. 33).

Sklep ECB/2013/6 (UL L 95, 5.4.2013, str. 22).

Sklep ECB/2013/35 (UL L 301, 12.11.2013, str. 6).

Sklep ECB/2014/23 (UL L 168, 7.6.2014, str. 115).
